

கல்கி

ALKI ஆகஸ்டு 24, 1952

4

அறு

“தினசரி சக்தியைப் பெற
என் தாய் **டால்டா**வில் தான்
சமைக்கிறாள்”

டால்டா-சமநிலை
உணவில் உங்களுக்கு தேவை
யான சக்தியும் கொழுப்பை
அளிக்கிறது

ஜீபிடர் &
சங்கீதா
தயாரிப்பு

ஜீவிதாரம்

தொகுப்பு
P.V. கிருஷ்ணன் ஸ்ரீமதியார்
சென்ட்ரல்

ஆகஸ்ட் 22 முதல்

தென்னாடெங்கும்
வெளிவருகிறது

டீ. ரக்ஷன்
T.R. மஹாலிங்கம்

ஸ்ரீ சுகமாரின்

சின்னாதுரை

வடுவூரரின் இருமன மோஹினிகள் கதைகையங்கழுவியது

எம்.எஸ்.பிக்சர்ஸ் • ராயப்பேட்டை • மதுரை 4.

M.S.
PICTURES
RELEASE

மலர் 12
இதழ் 4

1952 ஆகஸ்டு 24

தந்தன இ
சுவனி 9

ஒளி வீசித் திகழும்!	(கார்ட்டூன்)	...	4
அந்தப் பூதத்தைத் தூரத்த முடியுமா!	4
பிரகாசம் பேச்சும் பிற்பாடும்	(தலையங்கம்)	...	5
மடாதிபதியின் கண்டனம்	7
செங்கற்பட்டில் காங்கிரஸ் முழக்கம்!	8
வடாற்காடு அநாதை ஜில்லாவா?	8
ஸ்ரீமதியின் சித்திரங்கள்	9
பொன்னியின் செல்வன்	கல்வி	...	10
போலீஸ் உத்தியோகம்	எஸ். வி. கே.	...	19
அரண்மனை வாசம் (பாப்பா மலர்)	விஜயம்	...	24
மன நிம்மதி	துஷ்யந்தன்	...	26
பரமசிவத்தின் தீர்மானம்	டி. ஜி. எஸ்.	...	33
ஆரோக்கிய ரகசியம்	வி. என். குமாரசாமி	...	34
குழத்தை தப்புமா?	ரகு	...	38
பெரிய இடத்துப் பெண்	கோமதி சுப்பிரமணியம்	...	39
தமிழ்க் களஞ்சியம்	டி. கே. சி.	...	44
சிமாட்டியின் சுய சரிதம்	தாமஸ் ஓவன்—வாஞ்சி	...	47
இரவல் வேண்டாம்!	பி. எஸ். மணி	...	55
உழைப்பால் உயர்ந்த ஏழை	பரேதன்	...	59

"கல்வி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

அட்டைப்பட விளக்கம்

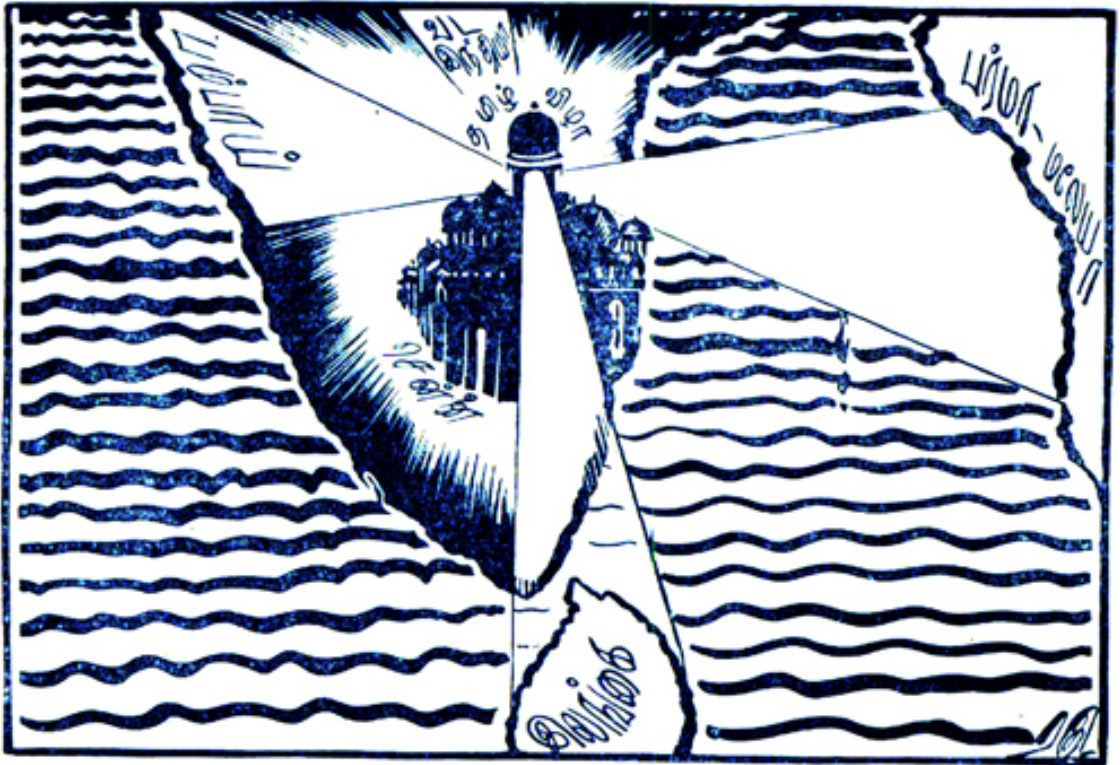
புள்ளி மாண்புத் தூரத்தி வந்த துஷ்யந்தன் சகுந்தலை யென்னும் பெண்மாவின் கண் வலியில் அகப்பட்டுக் கொண்டான்.

இந்த விஷயத்தைக் கொண்டு அற்புதமான நாடகம் வட மொழியில் இயற்றியவன் மகா கவி காளிதாஸன். சாகுந்தல நாடகத்தைப் பாராட்டாத தேசம் இடையாது. இதனாலேயே பாரத தேசத் துக்கு ஒரு தனிப்பெருமை யுண்டு. ஆகையினாலேயே மகாகவி பாரதியார் பின் வருமாறு பாடினார் :

"தெய்விகர் சாகுந்தல மென்னும் நாடகம்
செய்த தேவர் கவிதை—அயன்
செய்வ தனைத்தின் குறிப்புணர் பாரத
தேவி யருட் கவிதை!"

"காளிதாஸன் இயற்றிய கவிதை" என்று கூறாமல் "பாரததேவி யருட் கவிதை" என்று கூறியதில் அது பாரத தேசத்துக்கே பெருமை அளிப்பது என்பதைக் குறிப்பிட்டார். பாரத நாட்டில் யார் எந்த அற்புதமான காரியத்தைச் சாதித்திருந்தாலும் யாவுமே 'பாரததேவியின் செயல்' என்று எண்ணிப் பூரித்தார் பாரதியார். அவ்விதம் பாரத நாட்டின் பெருமையை நமது பெருமையாகக் கொண்டு பெருமிதம் கொள்ள நாம் அனைவரும் பரிவ வேண்டும்.

ஒளி வீசித் திகழும்!

ஆகஸ்டு மாதம் 22, 23, 24 தேதிகளில் சென்னை நகரில் தமிழ் விழா அமைக்காக தடைபெறுகிறது

அந்தப் பூதத்தைத் தூத்த முடியுமா?

இந்தியாவில் 14000க்கு மேற்பட்ட சி. ஏ. பட்டதாரிகளும் ஒரு மட்டத்துக்கு மேற்பட்ட எம். எம். எம். சி. பட்டசா தேறியவர்களும் வேகலியன்சர் திண்டாட்டத்துக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள்.

பிரகாசம் பேச்சும் பிற்பாடும்

வீட்டிலேயோ, வைக்கோற் போரிலேயோ, நெற் களஞ்சியத்திலேயோ, தீ வைப்பது மிக்க களபம். அரைப்புட்டி மண்ணெண்ணெயும் ஒரு தீக் குச்சியுந்தான் தேவை. அறிவிக்கா சூடனும் அந்தக் காரியத்தைச் செய்து விடலாம்.

ஆனால் வைத்த தீயை அணைப்பது மிக்க கடினமான காரியம். 'பயர் என் லீன்கள்' வரவேண்டும். பவர் சேர்த்து பரபரப்புடன் வேலை செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு அறிவும் திறமையும் வேண்டும். தண்ணீர் ஏராளமாக வேண்டும். தீப் பிடித்த இடத்தில் தண்ணீர் இல்லாவிட்டால் தூரத்திலிருந்து கொண்டு வரவேண்டும். அநற்குள் தீ பரவி எத்தனையோ சேதம் ஆகிப் போய்விடக் கூடும்.

ஆந்திர கேசரி டி. பிரகாசத்தைத் தஞ்சாவூர் ஜில்லா திருத்திரைப்பூண்டிக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். அங்கே உழவர் மகாநாடு நடத்தினார்கள். பொறுப்பு ஒன்று மில்லாமல் வெறுப்பு மட்டும் உள்ளவர்கள் பேசுவதுபோல் ஸ்ரீ பிரகாசம் பேசினார். அவருக்கு ரொம்ப ரொம்பக் கோபம். முதன் மந்திரி ஆகவிடலையே என்று கோபம். பழைய மந்திரிகளை யெல்லாம் சிறையிலே பிடித்துத் தள்ளவிடலையே என்று கோபம். மதராஸில் தேர்தலில் தோற்றதில் கோபம். சட்டசபையில் வோட்டு எண் ணிக்கையில் தோற்றதில் கோபம். ஐக்கிய ஜனநாயக முன்னணி உடைந்து சிதறுவது பற்றிக் கோபம். 'மதராஸ் மனதே' ஆகவிடலையே என்ற கோபம்.

எல்லாக் கோபத்தையும் திருத்திரைப்பூண்டியில் கொட்டித் தீர்த்தார். காங்கிர லைத் திட்டினார்; நேருவைத் தாக்கினார்; ராஜாஜியின்மீது பாய்ந்தார்; பட்டா தார்கள் உழவர்களுக்குச் செய்யும் கொடுமைகளைப் பற்றிச் சக்கைப்போடு போட்டார். உழவர்களுக்குக் கெல்லாம் நில வரி இல்லாத பத்து ஏக்கரா நிலமும், இரண்டு ஜதை காளை மாடும், ஒரு பசு மாடும், பன்னிரண்டு ஆடும், ஓட்டு விடலை விடும் எழுதிக் கொடுத்தார். உடனே பெஜவாடாவுக்கு ரயில் ஏறினார்.

திருத்திரைப்பூண்டி மகாநாட்டை யொட்டித் தஞ்சை ஜில்லாவின் பல இடங்களி லும் காங்கிரஸ் எதிரிகள் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். முக்கியமாக, இதுவரை யில் தகராறு இல்லாத இடங்களாகப் பார்த்துப் போய் வருகிறார்கள்.

சென்ற இரண்டு வாரத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவின் பல இடங்களிலிருந்து பட்டா தார்—உழவர்கள் தகராறுகள், அடிபடிகள், குத்து வோட்டுகள் முதலியவை பற்றிய செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே யெல்லாம் போலீஸார் சென்று தங்கள் கடமைகளை ஆற்றி வருகிறார்கள். போலீஸார் சென்று கடமை ஆற்றும் இடங்களில் அப்போதைக்கு அமைதி ஏற்பட்டாலும், பிற்பாடு வெகு காலம் மனக் கசப்பு இருந்து கொண்டும் வளர்ந்து கொண்டும் இருக்கும்.

இதனெல்லாம் விவசாயம் தடைப்பட்டு நெல் விளைவு குன்றும்.

மற்றொரு பக்கத்தில் ஸ்ரீ என். ஆர். சாமியப்ப முதலியாரின் தலைமையில் கூடிய நிலைக்கவான் தார்களின் கூட்டத்தைப் பற்றிய விவரம் பத்திரிகைகளில் வெளி யாகி யிருக்கிறது. பிரிட்டனின் இரண்டாவது சார்ஜஸ் மன்னன், பிரான்ஸ் தேசத் தின் பதினாறுவது லூயி அரசன், ருஷ்யாவின் கடைசி ஸார் சக்கரவர்த்தியான இரண் டாவது நிக்கோஸ், எகிப்தின் இக்காஸத்து பருக் அரசன்,—ஆகிய இத்தகைய வர்க்கத்தைச் சேர்த்த சில நிலைக்கவான் தார்கள் அறிவாளிகள் திறைத்த தஞ்சை ஜில்லாவிலும் இருக்கிறார்கள் என்று மேற்படி கூட்டத்தின் முடிவுகளிலிருந்து தெரிய வந்தது. அந்த முடிவுகளின் சாரம்மானவை:—

"1. நிலவரியின் பேரில் பதிய ஸர்சார்ஜ் எதுவும் விதிக்கக் கூடாது; அப்படி விதிப்பது சட்ட விரோதம்

2. நிலங்களிலிருந்து உழவர்கள் அப்புறப் படுத்தப் படுகிறார்கள் என்பதெல்லாம் அடியோடு உண்மையல்ல; ஆகையால் அது பற்றி எவ்வித நடவடிக்கையும் தேவையில்லை.

3. உழவர்கள் தராத செயலும் இடங்களில் சர்க்கார் தலையிட்டுச் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் சீலாபாட்ட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் எல்லாம் சரியாய்ப் போய்விடும்.

4. நிலக்கவாந்தரர்களின் உரிமைகளில் தலையிடும் எந்தவித நடவடிக்கையும் சர்க்கார் கைக்கொள்ளக் கூடாது."

இவ்விதம் உலகப் போக்கையும் காட்டு நிலைமையையும் சிறிதும் அறிவாமல் தீர்மானங்கள் செய்யக் கூடிய நிலக்கவாந்தரர்களை நம்பி நிலாகும் நடத்தினால், நெல் களஞ்சியமில்லாத நிலை தீ இன்னும் வேகமாகப் பரவும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்த நிலக்கவாந்தரர்களில் சிலர் எவ்வளவு தூரத்திலுள்ள நிலக்கவாந்தரர்கள் என்பதும், தங்கள் சொந்த நன்மையே தங்களுக்குத் தெரியாதவர்கள் என்பதும் சென்ற பொதுத் தேர்தலில் வெளியாவியிருந்தும், காங்கிரஸ் சார்பில் நிறுத்தப் பட்ட அபேட்சகர்களின் சாதி—மதம் காரணமாகவும், தங்களுக்கு அவர்களிடம் உள்ள சொந்த விருப்பு வெறுப்புக் காரணமாகவும் காங்கிரஸ் எதிரிகளை இவர்கள் ஆதரித்தார்கள். ஒரு தொகுதியில் காங்கிரஸ் அபேட்சகரை ஆதரித்தவர்கள் இன்னொரு தொகுதியில் காங்கிரஸ் எதிரிகளை ஆதரித்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் இரண்டு வேட்டுகளைப் போடவேண்டிய தொகுதிகளை "ஒரு வேட்டை மட்டுப் பெட்டியில் போடு; இன்னொன்றைக் காட்டுப் பெட்டியில் போடு!" என்றும் சொன்னார்கள். தேர்தல் முடிவுகள் வெளியான பிறகு "வந்து விட்டதே விபத்து!" என்று ஒவாமிட்டுக் கையைப் பிசைத்து கொண்டு சிணுார்கள்.

ஆகக் கூடி, ஒரு பக்கத்தில் குழப்பக்காரர்களும் இன்னொரு பக்கத்தில் குருட்டு நிலக்கவாந்தர்களும் சேர்க்கித் தஞ்சை ஜில்லா விவசாயத்தைப் பாழ்படுத்த யத்தனம் செய்து வருகிறார்கள்.

ராஜாஜி சர்க்கார் இந்த நிலைமையை நன்கு உணர்ச்சிபெற்றிருக்கின்றார்கள் என்பதை அறிந்து ஓரளவு நாம் ஆறுதல் கொள்ளலாம். "கென்னிர்நியாவின் நெற்களஞ்சியமானிய தஞ்சை ஜில்லா விவசாயம் தடைப்படாமல் நடப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை யோசித்து வருகிறோம்" என்று ராஜாஜி சமீபத்தில் கூறியிருக்கிறார்.

குடமில் இந்த வருஷம் மழை கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது. நெல் மேற்குப் பருவகால மழை அடியோடு பொய்த்தது காரணமாக என்று ஆரம்பத்தில் பயமா யிருந்தது. நல்லவேளையாகப் பின்னால் சுமாராக மழை பெய்து வந்திருக்கிறது. இன்று வரை சராசரி பெய்ய வேண்டிய மழையில் 15 அங்குலம் அதாவது ஆறில் ஒரு பங்குதான் குறைவு. மழை குறைவு என்பதோடல்லாமல், மைசூர் சர்க்கார், உடன்படிக்கைக்கு விரோதமாகக் கண்ணம்பாடி அணைக்கட்டில் அதிக தண்ணீர் தேக்க முயல்கிறார்கள். இந்த இடைமூறுகளை வெல்லும் ஒருவாறு கூட்டு விடலாம். தஞ்சை ஜில்லா விவசாயத்துக்கு வேண்டிய தண்ணீர் சற்று முன்பின்னாகக் கிடைத்து விடலாம். ஆனால் கிடைத்த தண்ணீரைக் கிடைக்கும் சமயத்தில் சுற்றுலாப் பயன்படுத்திக் கொள்வது அவசியம். வாய்க்காலில் தண்ணீர் வரும் சமயத்தில் பட்டா தார்களும் உழவர்களும் சண்டையிட்டிட்டுக் கொண்டிருந்தால் விவசாயம் அழகாய் நடக்குமல்லவா!

இதை நன்கு உணர்ந்து ராஜாஜி சர்க்கார் தஞ்சை ஜில்லாவில் பட்டாதாரர்கள்—உழவர்களுக்குள் கல்துறவை ஏற்படுத்தவதற்கு வேண்டிய அவசரத் திட்டங்களை வகுத்து வருகிறார்கள்.

இந்தத் திட்டங்கள் யாருக்கும் அரிது இழைக்காமல், இரு சாராருக்கும் நன்மை தந்து, விவசாயம் செழிக்கும் முறையில் அமைவும் என்று நிச்சயமாய் எதிர்பார்க்கலாம்.

இத்தகைய முக்கியமான சந்தர்ப்பத்தில் தஞ்சை ஜில்லா காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு ஒரு முக்கியமான கடமை இருக்கிறது. அதை அவர்கள் உடனே நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டும்.

தஞ்சை ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டி, புதிதாக அமைந்த பிறகு, அக்கங்கே ஸ்தல காங்கிரஸ் கமிட்டிகள் புதிதாக அமைக்கப்படுவது பற்றிய செய்திகள் வருகின்றன. இதைப் பற்றித் திருப்பி அடைய வேண்டியதுதான். ஆனால் தற்சமயம் தஞ்சை காங்கிரஸ் வாழிகளின் கடமை காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் சேர்ப்பது, காங்கிரஸ் கமிட்டிகள் அமைப்பது இவை மட்டும் அல்ல.

காங்கிரஸ் பற்றும் தேசிய கோக்கமும் கொண்ட உழவர்களின் மகாநாடுகளை அக்கங்கே இவர்கள் கூட்ட வேண்டும். தாலூகா வாரியாகவும் கூட்ட வேண்டும்; ஜில்லா முழுவதற்கும் ஒரு பெரிய மகாநாடும் கூட்ட வேண்டும்.

கூடுமான இடங்களில் பட்டாதாரர்கள்—உழவர்கள் வலப்பு மகாநாடுகள் நடத்த வேண்டும்.

உழவர்களின் நிலையை உயர்த்துவதில் காங்கிரஸைக் காட்டிலும் சிரத்தையுள்ள ஸ்தாபனம் வேறு எதுவும் இல்லை யென்பதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

உழவர்கள் இது வரையில் மதவிலக்கு முதலிய சட்டங்களினால் அடைந்திருக்கும் நன்மைகளை எடுத்துக் கூற வேண்டும். இனிமேல் காங்கிரஸ் சர்க்காரினால் அடையப் போகிற உரிமைகளையும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

காங்கிரஸ் ஸ்தாபனங்களும் தனிப்பட்ட காங்கிரஸ் வாழிகளும் இத்தக் கடமையில் தவறவது பெரும் தவறாக முடியும்.

காங்கிரஸ் எதிரிகள் இடை விடாமல் பிரச்சாரம் செய்து வருகிறார்கள்.

இனிமேல் பிரச்சாரம் செய்வார்கள். காங்கிரஸ் சர்க்காரின் நடவடிக்கைகளினால் உழவர்களுக்கு ஏதேனும் நன்மை ஏற்பட்டால், அது எங்கனாம் ஏற்பட்டது என்று காங்கிரஸ் எதிரிகள் தம்பட்டம் ஈடிப்பார்கள்.

இயற்கை சிபதிலால் ஏற்படக் கூடிய கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் காங்கிரஸ் சர்க்காரின் மீது பழியைப் போடுவார்கள்.

ஆகையால் காங்கிரஸ் சார்புள்ள உழவர்கள் மகாநாடு கூட்டுவது மிகவும் அவசியம்.

தஞ்சை ஜில்லாவின் பெரிய நிலக்கவாந்தர்களும் தங்களுடைய பழைய குருட்டுக் கொள்கை யினால் ஏற்பட்ட விபாதங்களை மனநிதி கொண்டு காங்கிரஸ் ஸ்தாபனங்களிடமும் ராஜாஜி சர்க்காருடனும் பூரணமாக ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

பெரிய நிலக்கவாந்தர்கள் எப்படி நடந்து கொண்டாலும், தேசிய உணர்ச்சிக்குப் பெயர் போன தஞ்சை ஜில்லாவின் வட்சக் கணக்கான சிறிய பட்டாதாரர்கள் இச்சமயம் தங்கள் மனச் சேர்வைப் போக்கிக் கொண்டு முன் வந்து மேற் கூறிய தொண்டில் தீவிரமாக ஈடுபட வேண்டும். தென்னாட்டின் நெற்களஞ்சியத்தைக் காப்பாற்றித் தங்களுடைய சொந்த லாபத்துடன் தேச லாபத்தையும் பாதுகாத்துத் தர வேண்டும்.

மடாதிபதியின் கண்டனம்

தற்போலத்தில் மடாதிபதிகள் ஓரளவு விழிப்படைந்திருக்கிறார்கள் என்று முன்னொரு இதழில் சொன்னோமல்லவா! அதற்கு அத்தாட்சி வேறு எங்கேயும் தேட வேண்டியதில்லை. "மடங்களின் மதப் பிரசாரம் எங்கே நடப்பது கல்வது!" என்று காம் எழுதியிருந்த கட்டுரைக்குத் தம்முடைய ஆதினத்திலிருந்து பலமான கண்டனக் கடிதம் ஒன்று வந்திருக்கிறது. அதவே ஆதினகர்த்தர்கள் தூங்கவில்லை என்பதற்குத் தக்க அறிஞர்யா கிறது. கடிதத்தின் முக்கிய பகுதிகள் வருமாறு:-

"சென்னை யில் கடைபெற்ற இவ்வாணை பிரசார விழா பற்றித் தங்கள் கமிஷன் 3-3-52 பிப்பில் எழுதியிருக்கும் ஆசிரியர் குறிப்புகள் பார்வை யிடப்பட்டன. அது இப்பொழுது இல்லாத ஒன்றைக் கிண்பி விட்டு விண் கிளர்ச்சியும் புரட்சி மனப்பான்மையும் குடிசுளிகளையே முட்டி விடுவதாக அமைந்திருக்கிறது ஒழியப் பல தலை வர்களும் காட்டில் ஒற்றமை வளர வேண்டும் என்று பாடுபடுவதற்கு உதவுவதாக இல்லை.

மதப்பிரசாரம் எங்கு செய்யவேண்டும், சென்னை யில் இப்பொழுது செய்து பலனைத்தா இல்லையா என்பதெல்லாம் அவரவர் மனப்பான் மையைப் பொறுத்ததாகும். இந்தப் பிரசாரத் தைப் பற்றி இதில் கலந்து கொண்டவர்கள் தெரிவித்தனவையே ஒழியாது அவ்வப்பொழுது பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. சென்னை யில் மதப் பிரசாரமே தேவையில்லை என்ற அளவுக்கு நிலைமை வந்து விட்டதாகத் தங்களைப் போல் அவர்கள் நினைக்க வில்லை. இன்னும் அதிகமாக இவ்விதப் பிரசாரம் அவசியம் அடிக்கடி சிகழ வேண்டுமென்றுதான் பலரும் விரும்புவதாகத் தெரிவித்தது.

எது எப்படி யிருந்தாலும் இந்தப் பிரசாரத் தைப் பொருத்த மில்லாத இடத்தில் எடுத்துக் காட்டி மடத்துக்கும் மடத்துக் குடிசுளிக் கும் வேற்றுமை உணர்ச்சி உண்டாக்கவோ வளர்க் கவோ தங்கள் பத்திரிகையை உபயோகிப்பது அழகல்ல.

உழுது பயிரிடுபவர்களுக்கு நிலையமான உரிமைகள் வழங்குவதில் தனிப்பட்ட நிலைச் சொந்தக் காரர்களைக் காட்டிலும் மடாதிபதிகள் முதன்மை யாக நிற்கவேண்டியது அவசியம் என்றும், 'முன் னால் நின்று உழவர்களுடைய நிலையமான கோரிக்கைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டு'மென் றும், உழுபவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள்போல பேசும் இந்தப் பேச்சும் எழுத்தும்தான் உழு வர்களைத் தப்பான வழிகளில் செலுத்திக் கம்ப்யூனிஸ்ட் வகையில் விழச் செய்வதாக இருக்கிறதென்று சிதானித்து, சிந்தித்துப் பார்த்து அறியக் கூடியவர்கள் அறியக்கூடியதொன்று.

இதில் சொல்லியிருக்கும் நிலையமான கோரிக்கைகள் உரிமைகள் என்னென்ன என்பதற்கு விவர ஐயத்தா அதிலேயே தந்திரந்தால் கண்டு யிருக்கிறீர்களும். அவைகளை மடாதிபதிகள் வழங்கி யிருக்கிறீர்களா! வழங்க முடியுமா! வழங்குவார்களா! என்பதை அறிஞர்கள் அறிந்து கொள்ள வசதியாக இருக்கும்.

ஸ்ரீவஸ்ரீ மகா சர்க்கிதானத்தின் உத்தரவுப்படி, ஆதினம் மாணேஜர்."

இப்பத்திரிகையில் கூறப்பட்ட அபிப்பிராயங்களை மறுக்க வேண்டுமென்றுதோன்றியதுவே,

தம்முடைய மகா சர்க்கிதானத்தின் பரந்த மனப்பான்மைக்கு அறிஞர்யாரும் அல்லவா!

மதப்பிரசாரம் எங்கே செய்ய வேண்டும் என்பது அவரவர் மனப்பான்மையைப் பொறுத்தது என்பதை காம் ஒப்புக் கொள்ளுகிறோம். நமது மனப்பான்மையை காம் வெளியிட்டோம். அதுவே இன்னும் பலருடைய மனப்பான்மை என்பதை உறுதியாக காம் அறிந்திருக்கிறோம்.

சென்னை யில் தம்முடைய ஆதினத்தாரின் மதப் பிரசாரம், தெரிந்தவர்களுக்குத், தெரிந்த விஷயங்களை மீண்டும் சொல்வதைத் தவிர வேறு பயன் விளைவிக்கவில்லை. கால்திகக் கூட்டத்தாரையோ, கம்ப்யூனிஸ்டுகளின் வசப்பட்டவர்களையோ, இவ்விரு கூட்டத்தாரின் பிரசாரத்தினால் கவரப்படும் இனம் மாணவர் சமூகத்தையோ மேற்படி பிரசாரம் அணுகவில்லை.

மடத்துக்கும் மடத்தின் குடிசுளிக் கும் வேற்றுமை உண்டாக்கி, விண் கிளர்ச்சியும் புரட்சி மனப்பான்மையும் உண்டாக்குவது நம் நோக்கமும் அல்ல; அத்தகைய பலன் நம்முடைய எழுத்தினால் ஏற்படப் போவதமில்லை.

ஏனெனில் மடத்துக் குடிசுளில் மிகப் பெரும் பாலோர் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள். நமது பத்திரிகை அவர்களிடம் எட்டுவதுமில்லை; எட்டினாலும் படித்த அறிந்து கொள்ளும் நிலைமையில் அவர்கள் இல்லை.

புரட்சி மனப்பான்மையை உண்டாக்கித் தப்பான வழிகளில் அவர்களைச் செலுத்துகிறவர்கள் வேறு கூட்டத்தார் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிராமங்களுக்கு நேரில் சென்று ம்பாதுக் கூட்டம் கூட்டியும் விடு விடாகச் சென்றும், "உங்கள் உழைப்பின் பயன்களை மடாதிபதிகள் விண் வீர யம் செய்கிறார்கள். நாங்கள் அதிகாரத்துக்கு வந்ததும் மடாதிபதிகளைப் பிடித்துச் சிறையில் அடைப்போம். நீங்கள் உழுது பயிரிடும் நிலங்களை உங்களுக்குச் சொந்தமாக்குவோம்." என்று சொல்லி வருகிறார்கள்.

இப்படிப் பிரசாரம் செய்கிறவர்களைப் பற்றியும் இவர்கள் அதிகாரத்துக்கு வந்தால் தங்கள் கதி என்ன என்பதைப் பற்றியும் மடாதிபதிகள் கவலைப்பட வேண்டுமே தவிர, காம் இப்பத்திரிகை யில் எழுதுவது அவர்களுடைய குடிமக்களை எட்டும் என்ற கவலையே வேண்டியதில்லை.

நிலையமான கோரிக்கைகள் உரிமைகள் என்னென்ன என்பதற்கு காம் விவரம் தர வேண்டும் என்று சர்க்கிதானத்தால் உத்தரவாகி யிருக்கிறது. நமக்குத் தெரிந்தவரையில் உழவர்களின் நிலையமான கோரிக்கைகள் இவைதான் :-

1. மடங்களுக்கும் மடங்களின் ஆதினத்தில் உள்ள கோவில்களுக்கும் சொந்தமான நிலங்களில் உழுது பயிரிடுபவர்களை அப்புறப்படுத்தக்கூடாது.
2. அவர்கள் குடியிருக்கும் நிலம் மடத்தின் சொந்தமாக இருந்தால் அதை அவர்களுக்கு ஐயரி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.
3. உழவர்களுக்கும் மடாதிபதிகளுக்கும் நடுவில் குத்தகைதாரர்கள் ஏற்படாமல் செய்ய வேண்டும்.
4. சொந்தமாகப் பயிர் செய்ய முன்வரும் உழவர்களுக்கு விதை, மாடு, எரு முதலியன வாங்குவதற்காக அவர்களுக்கு வேண்டிய முன்பணம் கொடுத்து உதவ வேண்டும்.

5. வினாவில் வரிப்பணம் போகப் பாக்டியில் பாதி பங்காவது உழவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். இவைபெயல்வாய் மடங்களைச் சிலங்களில் பாடுபடும் உழவர்களுக்கு நியாயமாக அளிக்கப்பட வேண்டிய பொருளாதார உரிமைகள்.

அவர்கள் கோரிய செயல்படவேண்டிய இன்றும் சில கடமைகளும் மடாதிபதிகளுக்கு உண்டு. 1. உழவர்களுக்கும் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் தகுந்த கல்வி அறிவு அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

சுருங்கச் சொன்னால், மடாலயத்தார் வெளியீடும் சமய சம்பந்தமான பிரசாரங்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய சிலங்களில் பாடுபடும் உழவர்கள் படித்துப் பயன்பெறும் நிலை ஏற்பட வேண்டும்.

2. மடங்களுக்கு சிலங்கள் உள்ள கிராமங்களில் பஜனை மடங்கள் ஏற்படுத்தி, அவற்றில் ஒதுவா முத்திகளைக் கொண்டு தேவார நிருவாகங்களின் உழவர்களுக்குக் கற்றுத்தரச் செய்ய வேண்டும்.

காஸ்திகப் பிரசாரம் இப்போது தேசத்துக்கு மிகவும் அபாயகரமாகப் பரவி வரும் இடம் கிராமங்களிலும், முக்கியமாக உழவர்கள் வசிக்கும் குடிசைகளிலுத்தான்.

ஆகையால் மடாலயங்களின் சமயப் பிரசாரம் முதலில் அவர்கள் ஆதிக்கத்திலுள்ள கிராமங்களில், உழவர்கள் வசிக்கும் இடங்களில், நடத்தப்படவேண்டும் என்ற நமது அபிப்பிராயத்தை மீண்டும் வற்புறுத்துகிறோம்.

மடாலயங்களின் ஆதிக்கத்தில் உள்ள கிராமங்களில் காஸ்திகப் பிரசாரமும் கம்யூனிஸ்ட் பிரசாரமும் பலவிலாமம் செய்வதற்கு மடாதிபதிகள் என்ன முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள், அந்தக் கிராமங்களில் எந்த விதத்தில் சமயப் பிரசாரம் நடத்துகிறார்கள் என்று ஆதினகர்த்தர்களின் கனம் தங்கிய மானேஜர்கள் மகக்குத் தெரிவித்தால் மிக்க நன்றியுள்ளவர்களாவோம்.

செங்கற்பட்டில் காங்கிரஸ் முடிக்கார்!

செங்கற்பட்டில் காங்கிரஸ் வேலை நடைபெறுவது பற்றி ஊக்கமுள்ள இளைஞர்கள் சிலர் சேர்ந்து எழுதிய கடிதம் நம் முத்தைய இதழ் ஒன்றில் பிரசுரமாகி யிருந்தது. சென்ற பொதுத் தேர்தலின்போது அதாவது எட்டு மாதங்களுக்கு முன்பு நடந்த காங்கிரஸ் கூட்டத்தின் கடைசிக் கூட்டம் என்று அந்நிலை குறிப்பிட்டிருந்தது. எதிர்க் கட்சியார் நடத்திய பல கூட்டங்களைப் பற்றியும் அக் கடிதத்தில் சொல்லி யிருந்தது.

மேற்படி கடிதம் வெளியான பிறகு, செங்கற்பட்டில் காங்கிரஸ் முடிக்கம் தொடங்கி யிருக்கிறது என்பதைத் திண்பு பத்திரிகைச் செய்திகளிலிருந்து அறிந்து மகிழ்கிறோம்.

ஆகண்டு மாதம் 15-க் தேதி சுதந்திர தினத்தன்று செங்கற்பட்டு நகரில் பல இடங்களில் கொடியேற்ற விழாக்களும் மாணியில் பொதுக் கூட்டமும் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

இதில் ஒரு விசேஷம் என்னவென்றால், செங்கற்பட்டு ஜில்லாவின் பெரும் பிரமுகரான ஸ்ரீ வேதாசல முதலியார் சுதந்திர தின வைபவங்களில் கலந்து கொண்டிருப்பதுதான். சமீபகாலம் வரையில் ஸ்ரீ வேதாசல முதலியார் தீவிர ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர் என்று பெயர் பெற்றிருந்தார். காங்கிரஸ் எதிர்ப்பாளருக்கும் சுதந்திரத்தின் விரோதிகளுக்கும் ஆதரவு அளித்து வந்தார். சென்ற பொதுத் தேர்தலின் போதுகூட அவருடைய போக்கு அப்படித்தான் இருந்தது.

இந்த ஆகண்டு 15-க் சுதந்திரத் திருகளில் ஸ்ரீ வேதாசல முதலியார் சுதந்திர விழா வைபவங்களில் கலந்து கொண்டிருப்பது மிக்க மகிழ்ச்சி தரும் விஷயம் அல்லவா?

இப்படி ஒரு நல்ல சூழ்நிலை செங்கற்பட்டு நகரிலும் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலுமே ஏற்பட்டிருக்க

ும் போது, அதை ஜில்லா காங்கிரஸ் நிர்வாகிகள் கண்டு பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

அப்படி பயன்படுத்திக் கொள்வார்களா என்பது தான் சந்தேகமா யிருக்கிறது.

வரப்போகும் நகரசபைத் தேர்தல்களில் செங்கற்பட்டில் காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களே நிறுத்தப் போவதில்லை என்று அறிகிறோம்.

இது சரிபாண முடிவன்று.

செங்கற்பட்டு நகரசபைத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களை நிறுத்தினால் இம்முறை அவர்கள் வெற்றி பெற்றுவது துர்லபமா யிருக்கலாம்.

அதை முன்னிட்டு பிரயத்தனமே செய்யாமல் விடுவது உசிதமாகாது.

சென்ற பொதுத் தேர்தலில் செங்கற்பட்டு தொகுதியில் எம். எல். ஏ. ஸ்தானத்துக்கு சின்ன காங்கிரஸ் அபேட்சகர் தோற்று விட்டார். ஆயினும் அப்போது நடந்த முயற்சியின் காரணமாகத் தீவிர தேசியப் பற்றுள்ள இளைஞர் கூட்டம் ஒன்று அங்களில் ஏற்பட்டது.

அவர்களுடைய பிரசாரத் தொண்டு பார்லிமெண்டு தேர்தலில் ஸ்ரீ ஓ. வி. அனகேசன் வெற்றி பெறுவதற்கு உதவியா யிருந்தது.

வெற்றி பெற்ற ஸ்ரீ ஓ. வி. அனகேசன் இன்று இந்நிய அரசாங்கத்தில் உதவி மந்திரியாக நியமனம் பெற்றிருப்பது செங்கற்பட்டு ஜில்லாவுக்கே பெருமை தருவதாகும்.

அது போலவே, நகரசபைத் தேர்தலில் ஒரு சிலரையாவது காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களாக நிறுத்திப் பிரசார முயற்சிகள் செய்தால், அவற்றுக்குப் பலன் இல்லாமற் போகாது.

ஸ்ரீ வேதாசல முதலியாருக்காகக் காங்கிரஸ் நிர்வாகிகள் விட்டுக் கொடுப்பதாயிருந்தால், அவரையே சில ஸ்தானங்களாவது காங்கிரசுக்கு விட்டுக் கொடுக்கும்படி கேட்டுப் பார்க்கலாமே?

வடாற்காடு சிநாலக ஜில்லாவா?

ராண்ப் பேட்டைக்குப் பக்கத்தில் ஒரு அநாதை ஸ்திரீ சாலைவில் விழுந்த செத்துக் கிடந்தான் என்று திண்பு பத்திரிகைகளில் படித்தோம். அந்தச் செய்திக்கு அருகாமையிலேயே இன்னொரு ஆண் அநாதைப் பிரேதம் மற்றொரு இடத்தில் கேட்பாரற்றுக் கிடந்ததாகவும் படித்தோம்.

மனத்திற்குச் சங்கடம் அளிக்கும் இத்தகைய செய்திகள் "வடாற்காடு ஜில்லா ஒரு அநாதை ஜில்லா ஆகி விட்டதோ!" என்ற கேள்வியைக் கேட்கத் தூண்டுகின்றன.

அரக்கோணத்துக்குப் பக்கத்தில் ஜனங்கள் பசிக் கொடுமையினால் கத்தாழை மடல்களையும்

பின்னாக்கையும் தின்றுகள், அதனால் வயிற்றுக்கு கடுப்பு வந்து கஷ்டப்பட்டார்கள் என்பது போன்ற செய்திகள் தொடர்ந்து வந்து மேற்படி சந்தேகத்தை உறுதிப் படுத்துகின்றன.

பஞ்சம் வந்து கஷ்டப்படும் ஜில்லாக்களுக்குள்ளே கூட, சில ஜில்லாக்கள் அதிர்ஷ்டசாலி ஜில்லாக்களாக யிருக்கின்றன.

ராயல சேமைப் பஞ்சத்தைப் பற்றிக் கன்னியாகுமரி முதல் இமயமலை வரையில் பறைசாற்றப்பட்டது. மத்திய சர்க்கார் மந்திரிகள், மாகாண மந்திரிகள் எல்லாரும் சென்று நிலையை நேரில் பார்த்து வந்தார்கள். பல நிதிகள் வசூலிக்கப்பட்டன; பரிசாரங்களும் அளிக்கப்பட்டன. இராணுவத்தார் வந்து வின்று தோண்டித் தந்தார்கள். வருண பவானும் கண் நிறந்து கல்ல சமயத்தில் கொஞ்சம் மழை பொழிந்து தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தைத் தீர்த்தார்.

கோயமுத்தூர், ராமநாதபுரம், நிருசெல்வேலி ஜில்லாக்களின் பஞ்சப் பிரதேசங்களும் ஓரளவு பொது கவனத்தைக் கவர்ந்தன.

சென்ற வாரத்திலே கூடத் நிருசெல்வேலி ஜில்லா எம். எல். ஏ.க்கள் ஒன்று சேர்க்கு கோவில் பட்டி - சங்கரன் கோவில் தாலூக்காவில் ஏற்பட்டிருக்கும் தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தைப் பற்றி அரசாங்கத்துக்கு மகஜர் சமர்ப்பித்தார்கள்.

ஆனால் வடாற்காடு ஜில்லாப் பஞ்ச நிவாரணம் பற்றிப் பெரிய முயற்சி எதுவும் கடைபெறவில்லை தாகத் தெரியவில்லை.

வடாற்காடு ஜில்லா கலெக்டர் அந்த ஜில்லாவில் இவ்வளவு கஞ்சித் தொட்டிகள் நடந்து விடும் என்று கணக்கு வெளியீட்டு வருகிறார்.

மற்றப்படி காங்கிரஸ் ஸ்தாபனங்கள், பொது ஜனப் பிரதிநிதிகள் முதலியோர் என்ன செய்வார்கள் என்று தெரியவில்லை.

வடாற்காடு ஜில்லாவில் பழம் பெரும் தேசபக்தர்கள், தொண்டர்கள், தியாகிகள் பலர் உண்டு. அவர்கள் பெரும்பாலும் அந்த ஜில்லா காங்கிரஸ் ஸ்தாபனங்களில் விருந்து வீரட்டப்பட்ட தற்போது விஸி நிதிக்குள்ளே.

இதனால் அவர்கள் மனச்சோர்வு அடைந்து விடாமல், மக்கள் பரிபீணியால் அல்லலடையும் இந்த வேளையில் முன் வந்து உண்மை நிலையை ஆராய்ந்து அறிந்து சர்க்காருக்கு அறிவிக்க வேண்டும். அவசியமானும் மந்திரிகளை அழைத்துக் கொண்டுபோய் நேரில் காட்ட வேண்டும்.

வடாற்காடு ஜில்லாவின் பழைய காங்கிரஸ் தொண்டர்களின் ராணிய்பேட்டை ஸ்ரீ கே. ஆர். கல்யாணராமன் இந்தப் பணியை இடைவிடாது செய்து வருகிறார் என்று தெரிய வருகிறது.

மற்றவர்களும் முன்வந்து வடாற்காடு அகாறை ஜில்லா ஆகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஸ்ரீமதியின் சித்திரங்கள்

61-ந்தக் கலியாணமும் அதன் மேன்மையைத் தீர்மானிப்பதற்கு அதில் சிறுஷ்டி தத்துவம் இருக்கிறதா என்று பரீட்சை வேண்டும். இலக்கியம், கவிதை, சிற்பம், சித்திரம், சங்கீதம், எதுவானாலும் சிறுஷ்டி தத்துவம் உள்ளதா தான் மேலான கலை என்று கருதப்படும். அதுதான் நீடித்து நிலைத்து நிற்கவும் கூடும்.

சென்ற மூன்று ஆண்டுகளாக நாம் வெளியீட்டுவரும் "திபாலி மலர்" களில் ஸ்ரீமதியின் வர்ணச் சித்திரங்கள் தனிச் சொற்பையுடன் விளங்குவதை நேயர்கள் கவனித்திருக்கலாம். 1950-ம் ஆண்டு திபாலி மலரில் வெளியான ஸ்ரீ கடராஜரின் ஆனந்த கடனம், மாலை குடும்ப கோதை, சென்ற ஆண்டு இதழில் வெளியான கலை வளர்த்த தம்பதிகள், நரசிம்மாவதாரம், தாமரை மலரில் லக்ஷ்மிதேவி இவையெல்லாம் சிறுஷ்டி தத்துவம் உள்ள உயர்ந்த ஓவியக் கலைகளைச் சேர்ந்தவை.

இத்தகைய ஓவியங்களை எழுதக்கூடிய ஒருவர் நம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறார் என்பது கமக்குப் புகழமை தருவதாகும். அவர் ஒரு சிபன்மணி என்பது இன்னும் பெருமைப் படக் கூடியதாகும்.

ஸ்ரீமதி என்னும் பெண்மணி எந்தக் கலாசாலை யிலும் ஓவியக் கலை கற்றுக் கொண்டவரல்ல. பூர்வ ஜன்ம வாசனையினால் அவருக்கு அது இயற்கையாக வந்தது என்றே சொல்ல வேண்டும். அவர் அஜந்தா சென்று அங்குள்ள பழமையான அற்புத வர்ண சித்திரங்களைப் பார்த்ததில்லை. ஆயினும் ஓவியக்கலை யின் றுட்பம் அறிந்த ரஸிகர்கள் ஸ்ரீமதியின் சித்திரங்கள் அஜந்தா சித்திர பாணியில் சிறுஷ்டி தத்துவம் பொலிந்து ஜில்லா களைபுடன் விளங்குவதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

சிறுஷ்டி தத்துவம் என்னும் போது, கடவுளுடைய சிறுஷ்டியைப் பார்த்து அப்படியே தந்திர

மாக எழுதுவதை நாம் குறிப்பிடவில்லை. அதற்குப் போட்டோ பிடிக்கும் இயந்திரங்கள் இருக்கின்றன. போட்டோகாலைப் போல் சித்திரம் எழுதுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

அவர்களுடைய சித்திரங்களில் சிறுஷ்டி தத்துவம் கிடையாது. சிறுஷ்டியைக் 'காப்பி'யடிக்கும் தத்துவந்தான் இருக்கும்.

ஓவியங்களில் சிறுஷ்டி தத்துவம் என்பது, சித்திர பாத்நிரங்களின் உணர்ச்சியைக் காட்டி, சித்திரம் எழுதும் சம்பவங்களின் உட்பொருளைக் காட்டி, கம்மை அந்த உணர்ச்சியுடனும் உட்பொருளுடனும் கலக்கச் செய்வதேயாகும்.

சித்திரத்தின் விஷயம் பழையதாயிருந்தாலும், அதில் புதிய பொருளைக் கட்டிக் காட்டி, புதிய உலகத்துக்கே கம்மைக் கொண்டு போய்விடும் சித்திரங்கள்தான் சிறுஷ்டி தத்துவம் உள்ளவை.

அத்தகைய அநேக சித்திரங்களை ஸ்ரீமதி எழுதியிருக்கிறார்.

அவற்றை யெல்லாம் ஒரு விசேஷ கண்காட்சியில் வைக்கப் போகிறார்கள். முதன் மந்திரி ராஜாஜி தான் இந்தச் சித்திரக் காட்சியைத் திறந்து வைக்கிறார்.

சென்னை எழும்பூர் மியூசியத்திலுள்ள செண்டனரி மண்டபத்தில் இக்கண்காட்சி ஆகஸ்டு மீ 24-உ துவங்குகிறது. திறப்பு விழா வைபவம் மியூசியம் திபெட்டரில் ஆகஸ்டுமீ 24-உ மாலை 3 மணிக்கு கடைபெறுகிறது.

ஓவியக் கலையில் ஆர்வம் உள்ளோர் அனைவரும் மேற்கூறிய சித்திரக் காட்சி திறப்பு வைபவத்துக்கு விஜயம் செய்து, ஸ்ரீமதியின் அபூர்வமான ஜீவகலை ததும்பும் வர்ண சித்திரங்களைப் பார்த்து மகிழ்வுறுவார்கள் என்று கம்புகிறோம்.

பொன்னியின் செல்வன்

சுல்க

அத்தியாயம் 46

வானதி சிரித்தாள்!

நீந்தி மண்டபத்தில் அமர்ந்து இளவரசரும் குந்தவை தேவியும் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது,—வானதி தூண் ஓரமாக நின்று கேட்டுக் கொண்டிருந்த போது,—கால்வாயில் படகில் காத்துக் கொண்டிருந்த பூங்குழலிக்கும் சேந்தன் அழுதனுக்கும் முக்கியமான சம்பாஷனை நடந்து கொண்டிருந்தது.

“அமுதா! ஒன்று உன்னை நான் கேட்கப் போகிறேன். உண்மையாகப் பதில் சொல்வாயா?” என்றாள் பூங்குழலி.

“உண்மையைத் தவிர என் வாயில் வேறு ஒன்றும் வராது, பூங்குழலி! அதனால்தான் நாலு நாளாக நான் யாரையும் பார்க்காமலும் பேசாமலும் இருக்கிறேன்” என்றாள் அமுதன்.

“சில பேருக்கு உண்மை என்பதே வாயில் வருவதில்லை. இளவரசருக்கு ஓலை எடுத்துக்கொண்டு இலங்கைக்குப் போனானே, அந்த வந்தியத்தேவன் அப்படிப்பட்டவன்.”

“ஆனாலும் அவன் ரோம்ப நல்லவன். அவன் யாரையும் கெடுப்பதற்காகப் போய் சொன்ன தில்லை.”

“உன்னைப் பற்றி அவன் ஒன்று சொன்னான். அது உண்மையா போய்யா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.....”

“என்னைப்பற்றி அவன் உண்மையில்லாததைச் சொல்வதற்குக் காரணம் எதுவும் இல்லை. இதற்காலும், அவன் சொன்னது என்ன வென்று சொல்!”

“ஃ என்னைப்பற்றி மிகவும் புகழ்ந்து பேசியதாகச் சொன்னான்.”

“அது முற்றும் உண்மை.”

“ஃ என்னிடம் ஆசை வைத்திருப்பதாகச் சொன்னான். என்னை ஃ மனந்து கொள்ள விரும்புவதாகச் சொன்னான்...”

“அவ்விதம் உண்மையில் அவன் சொன்னானா?”

“ஆம், அமுதா!”

“அவனுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.”

“எதற்காக?”

“நானே உன்னிடம் என் மனதைத் திறந்து தெரிவித்திருக்க மாட்டேன்; அவ்வளவு தைரியம் எனக்கு வந்திராது. எனக்காக உன்னிடம் தூது சொன்னால் அவ்வாறு? அதற்காக அவனுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும்.”

“அப்படியானால் அவன் சொன்னது உண்மைதானா?”

“உண்மைதான், பூங்குழலி! அதில் சந்தேகமில்லை.”

“உனக்கு ஏன் என்னிடம் ஆசை உண்டாயிற்று, அமுதா?”

“அன்பு உண்டாவதற்குக் காரணம் சொல்ல முடியுமா?”

“யோசித்துப் பார்த்துச் சொல்லேன். ஏதாவது ஒரு காரணம் இல்லாமலா இருக்கும்?”

“அன்பு ஏன் ஏற்படுகிறது, எவ்வாறு ஏற்படுகிறது என்று இதுவரை உலகில் யாரும் கண்டு பிடித்துச் சொன்ன தில்லை, பூங்குழலி!”

“ஒருவருக்கொருவர் அழகைப் பார்த்து ஆசை கொள்வதில்லைவா?”

“அழகைப் பார்த்து ஆசை கொள்வதுண்டு; மோகம் கொள்வதும் உண்டு.

ஆனால் அதை உண்மையான அன்பு என்று சொல்ல முடியாது. அது நிலைத் திருப்பதும் இல்லை. சற்று முன் வந்தியத் தேவன் என்று சொன்னாயே, அவன் என்னைப் பார்த்தவுடன் என்னிடம் சிநேகம் கொண்டு விட்டான். அவனுக்காக நான் என் உயிரையும் கொடுக்கச் சித்தமாயிருந்தேன். என் அழகைப் பார்த்தா என்னிடம் அவன் சிநேகமானான்?"

"ஆனால் உன் சிநேகிதன் என் அழகைப் பற்றி ரொம்ப, ரொம்ப வர்ணித்தான் இல்லையா?"

"உன் அழகைப் பற்றி வர்ணித்தான். ஆனால் உன்னிடம் ஆசை கொள்ள வில்லை. பழுவூர் ராணியின் அழகைப் பற்றி நூறு பங்கு அதிகம் வர்ணித்தான். அவளிடமும் அவன் அன்பு கொள்ள வில்லை."

"அதன் காரணம் எனக்குத் தெரியும்."

"அது என்ன?"

"அதோ இளவரசருடன் பேசிக் கொண்டிருக்கும் இளைய பிராட்டியிடம் அந்த வீரனின் மனம் சென்று விட்டது தான் காரணம்."

"இதிலிருந்தே அழகுக்கும் அன்புக்கும் சம்பந்தமில்லை யென்று ஏற்பட வில்லையா?"

"அது எப்படி ஏற்படுகிறது? இளைய பிராட்டியை விட நான் அழகி என்ற சொல்லுகிறாய்?"

"அதில் என்ன சந்தேகம், பூங்குழலி? பழையாறை இளைய பிராட்டியைக் காட்டிலும், அதோ தூண் மறைவில் நிற்கும் கொடும்பாளூர் இளவரசியைக் காட்டிலும், நீ எத்தனையோ மடங்கு அழகி. மோகினியின் அவதாரம் என்று பலரும் புகழும் பழுவூர் இளைய ராணியின் அழகும் உன் அழகுக்கு இணையாகாது. இப்படிப்பட்ட தேய்வீகமான அழகுதான் எனக்குச் சத்துருவாயிருக்கிறது. அதனாலேயே என் மனத்தில் பொங்கிக் குமுறும் அன்பை என்னால் உன்னிடம் வெளியிடவும் முடியவில்லை. வானுலகத் தேவர்களும் மண்ணுலகத்தின் மன்னாதி மன்னர்களும் விரும்பக் கூடிய அழகியாகிய நீ எனக்கு எங்கே கிட்டப் போகிறாய் என்ற பீதி என் மனத்தில் குடி கொண்டிருக்கிறது!"

பூங்குழலி சற்று யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்து விட்டு, "அழகா! உன் பேரில் எனக்கு ஆசை இல்லை என்று நான் சொல்லி விட்டால், நீ என்ன செய்வாய்?" என்று கேட்டான்.

"சில நாட்கள் பொறுமையுடன் இருப்பேன். உன் மனம் மாறுகிறதா என்று பார்ப்பேன்?"

"அது எப்படி மாறும்?"

"மனிதர்களின் மனது விசித்திரமானது. சில சமயம் நம் மனத்தின் அந்த ரங்கம் நமக்கே தெரியாது. புறம்பான காரணங்களினால் மனம் பிரமையில் ஆழ்ந்திருக்கும். பிரமை நீங்கியதும் உண்மை மனம் தெரிய வரும்..."

"சரி; பொறுத்திருந்து பார்ப்பாய். அப்படியும் என் மனதில் மாறுதல் ஒன்றும் ஏற்படா விட்டால்?..."

"உன்னிடம் வைத்த ஆசையை நான் போக்கிக் கொள்ள முயல்வேன்..."

"அது முடியுமா?"

"முயன்றால் முடியும். கடவுளிடம் மனத்தைச் செலுத்தினால் முடியும். நம் பெரியோர்கள் பகவானிடம் பக்தி செலுத்தித்தான் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டார்கள்..."

"அழகா! நீ என்னிடம் வைத்திருக்கும் அன்பு உண்மையான அன்பு என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை."

"ஏன் அப்படிச் சொல்லுகிறாய்? உண்மை அன்பின் அடையாளம் என்ன?"

"என்னிடம் உனக்கு உண்மை அன்பு இருந்தால், நான் உன்னை மறுதனித்ததும் என்னைக் கொன்றுவிட வேண்டும் என்று உனக்குத் தோன்றும். உனக்குப் பதிலாக நான் வேறு யாரிடமாவது அன்பு வைப்பதாகத் தெரிந்தால் அவரையும் கொன்று விட வேண்டும் என்று நீ கொதித்து எழுவாய்..."

"பூங்குழலி! நான் கூறியது தேய்வீகமான லத்வ குணத்தைச் சேர்ந்த அன்பு. நீ சொல்வது அசர குணத்துக்குரிய ஆசை. பைசாச கணத்துக்குரியது என்றும் சொல்லலாம்..."

"தேய்வீகத்தையும் நான் அறியேன்; பைசாச இயல்பையும் நான் அறியேன். மனித இயற்கைதான் தெரியும். அன்பு காரணமாக இன்பம் உண்டாக வேண்டும். அதற்குப் பதிலாகத் துன்பம் உண்டானால் எதற்காக அதைச் சமீப்திருப்பது? நாம் ஒருவரிடம் அன்பு செய்ய அவர் பதிலுக்கு நம்மிடம் அன்பு செய்யாமல் துரோகம் செய்தால், எதற்காக நாம் பொறுத்திருக்க வேண்டும்? பழி வாங்குவதுதானே மனித இயல்பு?"

"இல்லை, பூங்குழலி! பழி வாங்குவது மனித இயல்பு அல்ல. அது ராட்சஸ இயல்பு. ஒருவரிடம் நாம் அன்பு வைத்திருப்பது உண்மையானால் அவரு

டைய சந்தோஷம் நமக்கும் சந்தோஷம் தர வேண்டும். அவர் நமமை நிராகரிப்பது முதலில் கொஞ்சம் வேதனையா யிருந்தாலும் பொறுத்துக் கொண்டு பதிலுக்கு நன்மையே செய்தோமானால், பின்னால் நமக்கு ஏற்படும் இன்பம் ஒன்றுக்குப் பத்து மடங்காகப் பெருகியிருக்கும்....."

"நீ சொல்வது மனித இயல்பே யல்ல; மனிதர்களால் ஆகக்கூடிய காரியமும் அல்ல. வந்தியத் தேவனுடன் வைத்தியர் மகன் ஒருவன் வந்தான். அவன் என்னைப் பார்த்ததும் ஆசை கொண்டான். அது நிறைவேறாது என்று அறிந்ததும், அவனுடைய ஆசைக்குக் குறுக்கே நிற்பதாக அவன் எண்ணிய வந்தியத்தேவனைப் பழுவேட்டையைர் ஆட்களிடம் காட்டிக் கொடுக்க முயன்றான். என்னையும் அவன் கொன்றுவிட முயன்றிருப்பான்..."

"அப்படியானால் அவன் மனித குலத்தைச் சேர்ந்தவன் அல்ல; கொடிய அசுர குலத்தைச் சேர்ந்தவன்."

"அதோ கொடும்பாளூர் இளவரசி நிற்கிறாள். அவள் பொன்னியின் செல்வருக்குத் தன் உள்ளத்தைப் பறி கொடுத்திருக்கிறாள். பொன்னியின் செல்வர் அவளை ஏற்றுக் கொள்ளா விட்டால், அவன் என்ன செய்வான்? நிச்சயமாகப் பொன்னியின் செல்வருக்கு விஷம் வைத்துக் கொல்ல முயல்வான். அவருடைய மனத்தை வேறு எந்தப் பெண்ணாவது கவர்ந்து விட்டதாக அறிந்தால், அவளையும் கொல்ல முயல்வான்."

"ஒரு நாளும் நான் அப்படி நினைக்க வில்லை, பூங்குழை! சாத்வீகமே உருக்கொண்ட வானதி அப்படி ஒரு நாளும் செய்ய முயலமாட்டாள்."

"இருக்கலாம்; நானாயிருந்தால் அப்படித்தான் செய்ய முயலுவேன்."

"உன்னைக் கடவுள் மன்னித்துக் காப்பாற்ற நான் பிரார்த்தித்து வருவேன்..."

மகாபாயம்.

“கடவுள் என்ன என்னை மன்
விப்பது! நான்தான் கடவுளை
மன்விக்க வேண்டும்!”
“ஃ தேய்வ அபசாரம் செய்வதை
யும் கடவுள் மன்விப்பார்!”
“அருதா! ஃ உத்தமன். என்
பெரிய அத்தையின் குணத்தைக்
கொண்டு ஃ பிறந்திருக்கிறாய்.....”

“அது என்ன விஷயம்? திடீரென்று
புதிதாக ஏதோ சொல்கிறாயே?”
“என் பெரிய அத்தை இறந்து போய்
விட்டதாக நம் குடும்பத்தார் சொல்லிக்
கொண்டிருக்கிறார்கள் அல்லவா?”
“யாரைச் சொல்கிறாய்? என் தாய்க்
கும் உன் தந்தைக்கும் உடன் பிறந்த
மூத்த சகோதரியைத்தானே?”
“ஆமாம்; அவள் உண்மையில்
இறந்துவிட வில்லை.”
“நானும் அப்படித்தான் பரபரியா
கக் கேள்விப்பட்டேன்.....”
“அவள் இலங்கைத் தீவில் இன்றைக்
கும் பைத்தியக் காரியைப் போல்
அலைந்து கொண்டிருக்கிறாள்...”
“குடும்ப சாபக் கேட்டுக்கு யார்
என்ன செய்ய முடியும்?”
“அவள் இன்று பைத்தியக்காரிபோல்
அலைவதற்குக் குடும்ப சாபம் மட்டும்
காரணம் அல்ல. சோழ குலத்தைச்
சேர்ந்த ஒருவரின் நம்பிக்கைத் துரோகம்
தான் அதற்குக் காரணம்.”
“என்ன? என்ன?”
“இளம் பிராயத்தில், என் அத்தை
இலங்கைக்கு அருகில் ஒரு தீவில் வசித்து
வந்தான். அவனைச் சோழ ராஜகுமாரன்
ஒருவன் காதலிப்பதாகப் பாசாங்கு
செய்தான். அவன் நம்பி விட்டான்.
பிறகு அந்த இராஜ குமாரன் இளவரசு
சுப்பட்டம் குடிக்க கொண்டதும்
அவனை சிராகரித்து விட்டான்.....”
“இதெல்லாம் உனக்கு எப்படித்
தெரிந்தது. பூங்குழலி!”
“என் ஊமை அத்தையின் சமிக்ஞை
பாஷை மூலமாகவே தெரிந்து கொண்டேன்.
இன்னொன்று சொல்கிறேன்.
கேள்! சில காலத்துக்கு முன்பு
பாண்டிய நாட்டார் சிலர் இங்கே
வந்திருந்தார்கள். என் அத்
தையை வஞ்சித்த இராஜ குலத்
தினரைப் பறிக்குப் பழி வாங்கு
வதற்கு என் உதவியைக் கோரி
னார்கள். அப்போதுதான் என்
அத்தையின் கதையை அறிந்
திருந்த எனக்கு இரத்தம் கொடுத்துக்
கொண்டிருந்தது. அவர்களுடன் சேருவ
தென்றே முடிவு செய்து விட்டேன்.
அச்சமயம் என் பெரிய அத்தையின்
மனப்போக்கை அறிந்து கொண்டேன்.
அவள் தனக்குத் துரோகம் செய்தவனை
மன்வித்தது மல்லாநல், அவனுக்கு இன்
னொரு மனைவி மூலம் பிறந்த பிள்ளை

யைப் பல தடவை காப்பாற்றினான் என்று அறிந்தேன். பிறகு பாண்டிய நாட்டாருடன் சேரும் எண்ணத்தை விட்டு விட்டேன். நீ சொல்கிறபடி, என் அத்தையின் அன்பு தெய்வீகமான அன்பு தான். ஆனால் என் அத்தையைப்போல் நான் இருக்க மாட்டேன்....."

"பின்னே, என்ன செய்வாய்!"

"என்னை எந்த இராஜகுமாரனாவது வஞ்சித்து மோசம் செய்தால் பழிக்குப் பழி வாங்குவேன். அவனையும் கொல்வேன்; அவனுடைய மனத்தை என்னிடமிருந்து அபகரித்தவனையும் கொல்லுவேன். பிறகு, நானும் கத்தியால் குத்திக் கொண்டு செத்துப் போவேன்!"

"கடவுளே! என்ன பயங்கரமான பேச்சுப் பேசுகிறாய்?"

"அமுதா! இரண்டு வருஷமாக என் மனத்திலுள்ள கொதிப்பை நீ அறிய மாட்டாய். அதனால் இப்படிச் சாத்வீக உபதேசம் செய்கிறாய்."

"உன் அத்தைக்கு இல்லாத கொதிப்பு உனக்கு என்ன வந்தது?"

"அது என் அத்தையின் சமாசாரம்; இது என் சமாசாரம்!"

"உன்னுடைய சமாசாரமா? உண்மை தானா, பூங்குழலி! நிதானித்துச் சொல்!"

"ஆம், அமுதா! என் உடம்பிலிருந்து கொஞ்சம் இரத்தத்தையும், அந்த வானதியின் உடம்பிலிருந்து கொஞ்சம் இரத்தத்தையும் எடுத்து ஒத்திட்டுப் பார்த்தால், ஏதாவது வித்தியாசம் இருக்குமா?"

"ஒரு வித்தியாசமும் இராது."

"அவள் எந்த விதத்திலாவது என்னை விட உயர்ந்தவளா? அறிவிலோ, அழகிலோ, ஆற்றலிலோ?"

"ஒன்றிலும் உன்னைவிட உயர்ந்தவள் அல்ல. நீ அலை கடலில் வளர்ந்தவள். அவள் அரண்மனையில் வளர்ந்தவள். நீ காட்டு மிருகங்களைக் கையினால் அடித்துக் கொல்லுவாய்; கடும் புயற் காற்றில் கடலில் ஓடும் செலுத்துவாய்; கடலில் கை சளைத்துத் தத்தளிக்கிறவர்களைக் காப்பாற்றுவாய்! வானதியோ கடல் அலையைக் கண்டு பயப்படுவாள்; வீட்டுப் பூனையைக் கண்டு பீதி கொண்டு அலறுவாள்; ஏதாவது கெட்ட செய்தி கேட்டால் மூர்ச்சையைடைந்துவிழுவாள்!"

"அப்படி யிருக்கும்போது இனைய பிராட்டி என்னைத் துச்சமாகக் கருதக் காரணம் என்ன? வானதியைச் சீராட்டித் தாலாட்டுவதின் காரணம் என்ன?"

"பூங்குழலி! இனைய பிராட்டியின் மீது நீ வீண் பழி சொல்கிறாய். அவருக்கு வானதி நெடுநாளையத் தோழி. உன்னை

இப்போதுதான் இனைய பிராட்டிக்குத் தெரியும். இளவரசரைக் கடலிலிருந்து காப்பாற்றி இங்கே கொண்டு வந்து சேர்த்ததற்காக உனக்கு எவ்வளவோ அவர் நன்றி செலுத்த வில்லையா?"

"ஆ! அந்த அரண்மனைச் சிமாட்டியின் நன்றி இங்கே யாருக்கு வேணும்? அவளை வைத்துக் கொள்ளட்டும். அமுதா! இளவரசரைப் படகில் ஏற்றிக் கொண்டு திரும்பப் புத்த விஹாரத்துக்குப் போக வேண்டுமா யிருந்தால், நீ மட்டும் படகைச் செலுத்திக்கொண்டு போ! நான் வந்தால், ஒருவேளை வேண்டுமென்று படகைக் கவிழ்த்தாலும் கவிழ்த்து விடுவேன்....."

"ஒருநாளும் நீ அப்படிச் செய்ய மாட்டாய், பூங்குழலி! இளவரசர் என்ன குற்றம் செய்தார், அவர் ஏறியுள்ள படகை நீ கவிழ்ப்பதற்கு?"

"அமுதா! எனக்குப் பைத்தியம் பிடித்திருக்கிறது. என் சித்தம் என் சுவாசினத்தில் இல்லை. என் அத்தைக்கு இவர் தந்தை செய்த துரோகத்தை நினைத்துப் படகைக் கவிழ்த்தாலும் கவிழ்த்து விடுவேன். நீயே படகை விட்டுக் கொண்டு போ!"

"அப்படியே ஆகட்டும்; நானே இளவரசரைக் கொண்டு போய் விட்டு வருகிறேன். நீ என்ன செய்வாய்?"

"நான் வானதியைப் பின்தொடர்ந்து சென்று, அவள் தலையில் ஒரு கல்லைத் தூக்கிப் போடுவேன்!"

இவ்விதம் கூறிக் கொண்டே பூங்குழலி குனிந்து கால்வாயின் கரையில் கிடந்த ஒரு கூழாங்கல்லை எடுத்தாள். அச்சமயம் கால்வாயின் கரையில் இருந்த அடர்த்தியான தென்னந் தோப்புக்குள் ளிருந்து கம்பீரமான ராஜ ரிஷபம் ஒன்று வெளியேறி வந்தது. அதைப் பார்த்த பூங்குழலி தன் கோபத்தை அக் காணியின் மேல் காட்ட எண்ணிக் கூழாங்கல்லை அதன் பேரில் விட்டெறிந்தாள்.

அந்தக் கூழாங்கல், ரிஷப ராஜனின் மண்டை மீது விழுந்தது.

காளை ஒரு தடவை உடம்பைச் சிலிர்த்துக் கொண்டது. கல் வந்த நிசையை உற்றுப் பார்த்தது.

"ஐயோ! பூங்குழலி! இது என்ன காரியம்? மாட்டின் மீது கல்லை விட்டெறியலாமா?" என்றான் அமுதன்.

"எறிந்தால் என்ன?"

"வாயில்லாத ஜீவன் ஆயிற்றே! அதற்குத் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் தெரியாதே?"

“என் குலத்தில் வாயில்லாத ஊமைப் பெண் ஒருத்தி இருந்தாள்! அவளுடைய மனத்தைப் புண்படுத்தியவர்களை என்ன செய்வது? அவள் தன்னைத் தானே பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியாமையால் தானே, அவளை அரசகுமாரன் ஒருவன் வஞ்சித்து அவளுடைய வாழ்க்கையைப் பாழாக்கினான்?”

“உன் அதைக்கு யாரோ செய்த அரீதிக்கு இந்த மாடு என்ன செய்யும்?”

“இந்த மாடு அப்படி யொன்றும் நிராதரவான பிராணி அல்ல. இதற்குக் கூரிய கொம்புகள் இருக்கின்றன. தன்னைத் தாக்க வருகிறவர்களை இது முட்டித் தள்ளலாம். காது கேளாத, பேச முடியாத, உலகமறியாத ஏழைப் பெண்ணால் என்ன செய்ய முடியும்? என்னிடம் அப்படி ஒரு ராஜகுமாரன் நடந்து கொண்டால் நான் அவளை இலேசில் விட மாட்டேன்!”

“இலேசில் விடமாட்டாய்! காளை மாட்டின் மேல் கல்லை எடுத்தெறிவாய்! அதுவும் கால்வாயில் படகில் இருந்து கொண்டு! மாடு உன் கிட்டே வந்து உன்னை முட்ட முடியா தல்லவா?”

“என்னை முட்ட முடியாவிட்டால் வேறு யாரையாவது அந்தக் காளை முட்டித் தள்ளட்டுமே!”

“உனக்கு யார் மேலோ உள்ள கோபத்தை இந்தக் காளையின் பேரில் காட்டியது போல்; அல்லவா?”

இவர்களுடைய சம்பாஷணையை என்னவோ அந்த ரிஷபத்தினால் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால், பூங்குழலி கூறியது போலவே கிட்டத்தட்ட அது செய்து விட்டது.

கால்வாயில் இறங்கிப் படகிலிருந்த பூங்குழலியின் மீது அது தன் கோபத்தைக் காட்ட முடியவில்லை. திரும்பித் துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டு சென்றது. அச்சமயம் வானதி தென்னந்தோப்பின் மறுபுறத்தில் இருந்த பல்லக்கை நோக்கித் தனியாகப் போய்க் கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய உள்ளம்கு தூகலத்தினால் துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டிருந்தது. எதிரில் துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டு வந்த ரிஷபராஜனைப் பார்த்ததும் முதலில் அவள் குதூகலம் அதிகமாயிற்று; ஆனால் ரிஷபராஜன் தலையைக் குனிந்து கொண்டு நெரம்பை நீட்டிக் கொண்டு வாலைத் தூக்கிக் கொண்டு தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டதும் பயந்து போனாள். கால்வாய்க் கரையை நோக்கித் திரும்பி ஓடி வருவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. நந்தி மண்டபத்துக்கு வெகு சமீபத்தில் கால்வாய்க் கரைக்கு அவள்

வந்துவிட்டாள். அப்புறம் மேலே செல்ல முடியவில்லை. ஏனெனில், கரையிலிருந்து கால்வாய் ஒரே கிடுகிடு பள்ளமா யிருந்தது. கரையோரமாக நந்தி மண்டபத்துக்கு வரலாம் என்று திரும்பினாள். அச்சமயம் ரிஷபம் அவளுக்கு வெகு சமீபத்தில் வந்திருந்தது. பின்புறமாக நகர்ந்து கால்வாயில் விழுவதைத் தவிர வேறு மார்க்கம் ஒன்றும் இல்லை. அப்போது தான் “ஐயோ! ஐயோ! அக்கா! அக்கா!” என்று அவள் கத்தினாள்.

வானதியின் அந்த அபயக் குரல்தான் பொன்னியின் செல்வன், குந்தவை இவர்களின் காதில் வந்து விழுந்தது.

வானதியின் அபயக் குரல் வந்த திசையைப் பொன்னியின் செல்வனும் குந்தவையும் திடுக்கிட்டு நோக்கினார்கள். அவர்கள் இருந்த நந்தி மண்டபத்துக்குச் சற்றுத் தூரத்தில், கால்வாயின் உயரமான கரையில் வானதி தோன்றினாள். கால்வாயின் பக்கம் அவள் முதுகு இருந்தது. அவள் தனக்கு எதிரே ஏதோ ஒரு பயங்கரமான பொருளைப் பார்ப்பவள் போலக் காணப்பட்டாள். அவளை அவ்விதம் பயங்கரப் படுத்தியது என்ன வென்பது மறுகணமே தெரிந்து விட்டது. “அம்ம்ம்மா!” என்ற கம்பீரமான குரல் கொடுத்துக் கொண்டு, அவளுக்கு எதிரே ரிஷபராஜன் தோன்றினான்.

இன்னும் ஒரு அடி வானதி பின்னால் எடுத்து வைத்தால் அவள் கால்வாயில் விழ வேண்டியதுதான். பின்னால் நகருவதைத் தவிர அவளுக்கு வேறு வழியும் இல்லை. இதையெல்லாம் அருள்வர்மன் பார்த்த தட்சணமே அறிந்து கொண்டான். உடனே நந்தி மண்டபத்தின் படிக்கட்டிலிருந்து கால்வாயில் குதித்து மின்னலைப் போல் பாய்ந்து ஓடினான். வானதி கால்வாயின் கரையிலிருந்து விழுவதற்கும் அருள்வர்மன் கீழே ஓடிப் போய்ச் சேர்வதற்கும் சரியாக இருந்தது. கால்வாயின் தண்ணீரில் வானதி தலை குப்புற விழுந்து விடாமல் இரு கரங்களாலும் அவளைத் தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டான்.

வானதிக்கு நேர்வதற்கு இருந்த அபாயத்தை அறிந்து ஒரு கணம் குந்தவை உள்ளம் பதைத்துத் துடி துடித்தாள். மறுகணம் அருள்மொழி வர்மன் அவளைத் தாங்கிக் கொண்டதைப் பார்த்து மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்ந்தாள்.

வேலும் வானும் வீசி வஜ்ராயுதம் போல் வலுப் பெற்றிருந்த கைகளில் துவண்ட கொடியைப்போல் கிடந்த

வானதியைத் தூக்கிக் கொண்டு அருள் வர்மன் குந்தவையின் அருகில் வந்தான்.

“அக்கா! இதோ உன் தோழியை வாங்கிக் கொள்! கொடும் பாளர் வீர வேளிர் குலத்தில் இந்தப் பெண் எப்படித்தான் பிறந்தாளோ, தெரிய வில்லை!” என்றான்.

“தம்பி! இது என்ன காரியம் செய்தாய்? கல்யாணம் ஆகாத கன்னிப் பெண்ணை நீ எப்படிக்கையினால் தொடலாம்?” என்றான் குந்தவை.

“கடவுளே! அது ஒரு குற்றமா? பின்னே, இவள் தண்ணீரில் தலைகீழாக விழுந்து முழுகி யிருக்க வேண்டும் என்கிறாயா? நல்ல வேளை! இவளை நான் தாங்கிப் பிடித்தது இவளுக்குத் தெரியாது. விழும்போதே மூர்ச்சையாகி விட்டாள்! இந்தா, பிடித்துக் கொள்!” என்றான் அருள் வர்மன்.

வானதி கலகலவென்று சிரித்தாள். சிரித்துக்கொண்டே அவன் கரங்களிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு தரையில் குதித்தாள்.

“அடி கள்ளி! நீ நல்ல நினைவோடு தான் இருந்தாயா?” என்றான் குந்தவை.

“கண்ணை மூடிக் கொண்டு மூர்ச்சையடைந்தது போல் ஏன் பாசாங்கு செய்தாள் என்று கேள், அக்கா!” என்றான் பொன்னியின் செல்வன்.

“நான் ஒன்றும் பாசாங்கு செய்ய வில்லை, அக்கா! இவர் என்னைத் தொடடதும் எனக்குக் கூச்சமாய்ப் போய்விட்டது. வெட்கம் தாங்காமல் கண்களை மூடிக் கொண்டேன்!”

“அது எனக்கு எப்படித் தெரியும்? மூர்ச்சை போட்டு விழுவது உன் தோழிக்கு வழக்கமாயிற்றே என்று பார்த்தேன்!”

“இனிமேல் நான் மூர்ச்சை போட்டும் விழ மாட்டேன்; அப்படி விழுந்தாலும் இவர் இருக்குமிடத்தில் விழமாட்டேன், அக்கா! இன்று இவருக்கு நான் செய்த உதவியை மட்டும் இவர் என்றைக்கும் மறவாமலிருக்கட்டும்!” என்றான் வானதி.

“என்ன? என்ன? இவள் எனக்கு உதவி செய்தாளா? அழகாயிருக்கிறதே?” என்றான் அருள்வர்மன்.

குந்தவையும் சிறிது திகைப்புடன் வானதியை நோக்கி, “என்னடி சொல்கிறாய்? என் தம்பி உனக்குச் செய்த உதவியை என்றும் மறக்கமாட்டேன் என்று சொல்கிறாயா?” என்றான்.

“இல்லவே இல்லை, அக்கா! நான்தான் உங்கள் தம்பிக்குப் பெரிய உதவி செய்

தேன். இவர் அதற்காக என்னிடம் என்றைக்கும் நன்றி செலுத்தியே தீர வேண்டும்!”

“நான் இவளைக் கால்வாயில் விழாமல் காப்பாற்றியதற்காக இவளுக்கு நான் நன்றி செலுத்த வேண்டுமா? உன் தோழிக்கு ஏதாவது சித்தக் கோளாறு உண்டா, அக்கா!” என்றான் பொன்னியின் செல்வன்.

“என் சித்தம் சரியாகத்தான் இருக்கிறது. இவருக்குத்தான் மனம் குழம்பி யிருக்கிறது. புரியும்படி சொல்லுகிறேன். இவர் சிறுவயதில் ஒரு சமயம் காவேரியில் விழுந்தார் என்றும் ஒரு பெண் இவரை எடுத்துக் காப்பாற்றினார் என்றும் சொன்னீர்கள். மறுபடி இவர் கடலில் விழுந்து தத்தளித்தார்; அங்கேயும் ஒரு ஓடக்காரப் பெண் வந்து இவரைக் காப்பாற்றினாள். இப்படிப் பெண்களால் காப்பாற்றப்படுவதே இவருக்கு வழக்கமாய்ப் போய் விட்டது. அந்த அபகீர்த்தி மறைவதற்கு நான் இவருக்கு உதவி செய்தேன். கால்வாயில் விழப் போன ஒரு பெண்ணை இவர் தடுத்துக் காப்பாற்றினார் என்ற புகழை அளித்தேன் அல்லவா? அதற்காக இவர் என்னிடம் நன்றி செலுத்த வேண்டாமா?”

இவ்விதம் கூறிவிட்டு வானதி சிரித்தாள். அதைக் கேட்ட குந்தவையும் சிரித்தாள். பொன்னியின் செல்வனும் சிரிப்பை அடக்கப் பார்த்து முடியாமல் குபீர் என்று வாய் விட்டுச் சிரித்தான்.

அவர்கள் மூன்று பேரும் சேர்ந்து சிரித்த சிரிப்பின் ஒலி நந்தி மண்டபத்தைக் கடந்து, வான முகடு வரையில் சென்று எதிரொலி செய்தது.

படகில் இருந்தவர்களுள் காதினும் அந்தச் சிரிப்பின் ஒலி கேட்டது. “அழகா! அந்த மூன்று பைத்தியங்களும் சிரிப்பதைக் கேட்டாயா?” என்று சொல்லி விட்டுப் பூங்குழலியும் சிரித்தாள். அழகனும் அவளுடன் கூடச் சிரித்தான்.

தென்னர் தோப்பில் வாசம் செய்த பட்சிகள் ‘கிக்கிளு, கிளுகிளு’ என்று ஒலி செய்து சிரித்தன.

இத்தனை நேரமும் கால்வாயின் கரை மீது கம்பீரமாய் நின்ற காணையும் ஒரு ஹுங்காரம் செய்து சிரித்து விட்டுச் சென்றது.

கடல் அலைகள் கம்பீரமாகச் சிரித்தன.

கடலிலிருந்து வந்த குளிர்ந்த காற்றும் மிருதுவான குரலில் சிரித்து மகிழ்ந்தது.

பொன்னியின் செல்வன் மூன்றும் பாகம் முற்றியது.

50 லட்ச ரூபாய் செலவில்
தயாரித்துள்ள வர்ணப்படக் காவியம்

நட்சத்திரங்கள்
தீலிப் குமார்
நீம்மி - ப்ரேம்நாத்
புதுமுகம் நாதிரா

மெஹ்யூப்
ப்ரோடக்ஷன்ஸ்
லிமிடெட் :

தமிழில் தயாரிக்கப்பெற்றது.

MG/18

டைரக்ஷன் மெஹ்யூப்

சங்கீதம் நௌஷாத் காமிரா பெர்தூன் ஏ. இரானி

வசனம்: பி. எஸ். சாமையா

பாட்டு: கம்பதாஸன்

மதராஸ்: ஸ்ரீ சிருஷ்ணா & சித்ரா

(தினசரி 3 காணிகள்: மாலை 2-45, 6-15 & இரவு 9-15 மணி)

மற்றும் தமிழ்நாடு, மைசூர் சமஸ்தானம், மலபார் முதலிய இடங்களில்

அமோக வெற்றியுடன் நடைபெறுகிறது

ஆல் இந்தியா பில்ம் கார்ப்பொரேஷன் ரிலீஸ்

Advertisers... get the TRUTH about the media you use !

As an advertiser, it is vital for you to know exactly how many readers you get for each rupee spent on advertising.

More than 125 leading publications are now members of the Audit Bureau of Circulations — enough to conduct a full-scale, 13 language national advertising campaign in India, Pakistan and Ceylon. Their circulation figures are subject to re-check at any time by ABC appointed auditors, and are passed on as half-yearly confidential certificates to ABC members.

If you want to know the truth about your advertising media, write today for full details of ABC membership!

AUDIT BUREAU OF CIRCULATIONS LTD.

Mubarak Manzil, Apollo Street
Fort, Bombay

The following advertisers and advertising agencies are already members of the ABC:—

ADVERTISERS:

Allied photographic Ltd., E. M. Allecock & Mohatta Ltd. Aspro Ltd. England. Atlantis (East) Ltd. Balmer Lawrie & Co. Ltd. Bombay Mutual Life Assurance Society Ltd. Boots Pure Drug Co. (India) Ltd. Burmah - Shell Oil Storage & Distributing Company of India Ltd. Caltex (India) Ltd. Central Tea Board. Corn Products Co. (India) Ltd. Dunlop Rubber Co. (India) Ltd. Glaxo Laboratories (India) Ltd. Godrej & Boyce Mfg. Co. Ltd. Imperial Chemical Industries (India) Ltd. Imperial Tobacco Co. of India Ltd. India Tyre & Rubber

Co. (India) Ltd. Lever Brothers (India) Ltd. Lipton Ltd. Mullar & Phipps (India) Ltd. National Carbon Co. (India) Ltd. Parle Products Manufacturing Co. Ltd. Punjabi Chandu Halwai Karachiwala. Shalimar Paint, Colour & Varnish Co. Ltd. Tata Oil Mills Co. Ltd. Volkart Brothers.

ADVERTISING AGENCIES:

Advertising & Sales Promotion Co. Everest Advertising Ltd. Grant Advertising Inc. Greens' Advertising Service Agents. D. J. Keymer & Co., Ltd. Lintas Ltd. National Advertising Service Ltd. Press Syndicate Ltd. Shilpi Ltd. Sista's Ltd. F. D. Stewart Ltd. L. A. Stronach & Co. (India) Ltd. J. Walter Thompson Company (Eastern) Ltd.

Inserted by the "KALKI" Madras

THE TAMIL WEEKLY PUBLICATION WITH ABC CERTIFIED CIRCULATION

போலீஸ் உத்தியோகம்

எஸ். வி. கே.

கூட மணி எட்டு இருக்கும். தெருவில் ஒரே அமர்க்களம். யாரோ இரண்டு பேர்களுக்குள் சண்டை ஏற்பட்டுக் கலவர

முண்டாகி யிருக்கிறது. 'அதன் காரணமாகப் பெருங் கூட்டம் கூடிவிட்டது. மாடியில் இருந்த வண்ணமே தெருவில் எட்டிப் பார்த்தேன். வித்தை காட்டுபவனைச் சுற்றிக் கூட்டம் கிற்பதைப் போல மக்கள் வாயைப் பிளந்து கொண்டு சண்டையை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தனரே தவிர ஒருவராவது சண்டையை விலக்கிவிட முன் வரவில்லை. ஆனால் என்னால் சும்மா இருக்க முடியாவிடலை. காரணம்? சண்டை போட்டுக் கொண்டிருந்த இருவரில் ஒருவன் என் ஆபீஸ் வேலைக்காரன் கோவிந்தன். சட்டென்று மாடியை விட்டுக் கீழே இறங்கித் தெருவுக்கு வந்து, அவர்களைச் சமாதானம் செய்து, கோவிந்தனை விட்டிட்டு அழைத்து வந்தேன். தெருவில் நடந்த சண்டையைப் பற்றிப் பிறகு விசாரித்துக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணி அவனை அனுப்பிவிட்டேன்.

நான் ஆபீஸுக்குச் சென்றபோது கோவிந்தன் வெளி வாயிற்படியில் உட்கார்ந்திருந்தான். ஆபீஸ் திறக்கச் சிறிது நேரம் இருந்த மையால் காலையில் நடந்த சண்டைக்குக் காரணத்தை விசாரிக்க அவகாசம் இருந்தது. சண்டை நடந்ததற்கு அவன் சொன்ன காரணம் ஒரு பெருங் கதைமாக இருந்தது.

எங்கள் தெரு முனையில் ஆப்பம், இட்டி தயார் செய்து விற்கும் ஒரு கிழவியிடம்

மிருந்து! அவன்! வாங்கித் தின்பது வழக்கம். கோவிந்தன் ஒரு நாளாவது கிழவியிடம் வந்து ஆப்பம் வாங்கித் தின்னாவிடில் கிழவிக்கு மன நிம்மதியே இராது. கோவிந்தனுக்கும் ஒரு நாளாவது கிழவியிடம் ஏதாவது வாங்கித் தின்னாவிடில் எவ்வளவு சாப்பிட்டும் சாப்பிட்டது போலிருக்காது. இதனால் கிழவிக்கு அவன்மேல் அலாதிப் பிரியமும் வால்சையும் ஏற்பட்டு விட்டது. இம்மாதிரி இருக்கும் போது ஒரு நாள் திடீரென்று வழக்கமான இடத்தில் கிழவியைக் காணவில்லை. கோவிந்தன் சற்று நேரம் அயர்ந்து போனான். ஆனால் அந்தக் கிழவி இட்டிவி ஆப்பம் வைத்துக் கொண்டு வீற்கும் அதே கூடையுடன் வேறொரு பெண் உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்தான். அவளிடம் சென்று விசாரித்ததில் கிழவிக்குப் பதிலாக அந்தப் பெண் வந்திருப்பதாகவும் கிழவியின் பேத்திதான் அவள் என்றும் தெரிய வந்தது. கிழவிக்குக் காய்ச்சல் என்றும் அவள் தள்ளாத வயதில் இனிமேல் வியாபாரம் செய்ய வருவது கடினம் என்றும் அந்தப் பெண் சொன்னாள்.

கோவிந்தன் வழக்கம் போல் அவளிடம் பலகாரம் வாங்கிச் சாப்பிட்டு வந்தான். எவ்விதமாகவோ அவர்களுக்குள் ஒருவித அன்பு வளர்ந்து விட்டது. இது நாளடைவில் தவிர்க்கமுடியாத காதலாகவும் வளர்ந்து விட்டது என்று கோவிந்தன் என்னிடம்கூறினான்.

அந்தப் பெண்ணைப் பற்றிப் பிரமாதமாக என்னிடம் சொன்னான். வயது சுமார் இருபது இருக்குமாம் அந்தப் பெண்ணுக்கு. களை பொருந்திய முகம். பெயர் பொன்னம்மாள். நல்ல தேகக் கட்டு; சுருண்ட கூந்தல். அவள் கண் பார்வையே அலாதி அழகாம். இதோடு அவள் மணமாகாதவள் என்றால் உற்சாகத்துக்குக் கேட்கவேண்டுமா?

ஒரு நாள் வழக்கம் போல அவன் காலைச் சிறுநண்டி சாப்பிடப் போனபோது பொன்னம்மானுக்கு அருகே யாரோ ஒருவன் உட்கார்ந்து ஏதோ பேசிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். ஆரம்பத்திலேயே அவனைப் பார்க்கக் கோவிந்தனுக்கு வெறுப்பாக இருந்தது. விகாரமான முகத்தில் பெரிய மீசையும் வைத்துக் கொண்டிருந்த அவனோடு அந்தப் பெண் எப்படிப் பொறுமையோடு பேசிக் கொண்டிருக்கிறாள் என்று எண்ணினான். ஆனாலும் கோவிந்தன் வழக்கம்போல் இட்டி, ஆப்பம் தின்றவீட்டு ஒன்றும் பேசாமல் திரும்பி விட்டான்.

மறுநாளும் கோவிந்தன் அதே இடத்தில் அந்த மனிதன் உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்தான். அவனைப் பற்றி விசாரித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம் கோவிந்தனுக்குத் தோன்றியது. பிறகு அவன் இருக்கும்போதே அவனைப் பற்றி விசாரித்தால் ஏதாவது தவறு நேர்ந்துவிடப் போகிறதோ என்றெண்ணி வந்த காரியத்தை முடித்துக் கொண்டு திரும்பினான். ஆனால் ஒவ்வொரு நாளும் அவன் வரும்போதெல்லாம் அந்த மனிதன் உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருப்பது வழக்கமாகி விட்டது. ஒரு நாள் கோவிந்தன், அவன் எதிரிலேயே கேட்டு விடுவது என்றெண்ணி, "பொன்னம்மா, இவரு யாரு? உனக்கேதாவது உறவா?" என்று கேட்டான். அவ்வளவுதான்! உடனே உட்கார்ந்திருந்தவன் எழுந்து எப்போது சமயம் வரும் என்று எதிர்

பார்த்திருந்தவனைப் போல், "நான் யாராயிருந்தால் உனக்கென்னடா?" என்று பெரிதாகச் சண்டைக்கு வர ஆரம்பித்து விட்டான். கோவிந்தனும் சுமமா இல்லை. "நான் அவனைத் தானேடா கேட்டேன்? உனக்கென்னடா?" என்றுள் பதிலுக்கு.

இப்படியே இருவருக்கும் பேச்சு வார்த்தைகள் முற்றி அடிதடிக்கு வரும் சமயம் யாரோ ஒருவர் விலக்கிவிடவே அவனை இன்னொரு சமயம் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்றெண்ணிப் பேசாமல் வந்துவிட்டான்.

அதன்படியே ஒரு நாள் காலை அந்த மனிதன் எங்கள் தெரு வழியே போய்க் கொண்டிருக்கும்போது கோவிந்தன் அவனை வழிமறித்துச் சண்டைக் கிழுத்து நன்றாக அவனை அடித்தும் விட்டான். அந்தச் சமயத்தில்தான் நாள் அவனை விலக்கி அழைத்து வந்தேன்.

இவைகளை யெல்லாம்கேட்டபின், "மேலே என்ன செய்யப் போவதாக உத்தேசம்? பொன்னம்மாளைப் பற்றி மறந்துவிட வேண்டியதுதானோ?" என்று பரிசாசமாகக் கேட்டேன். "நான் அவளை எப்படிங்க மறக்க முடியும்.....?" என்று கூறி கோவிந்தன் மேலே ஏதோ சொல்ல ஆரம்பித்த சமயத்தில் ஆபீஸ் மானேஜர் வரவே அவன் தன் வேலையைக் கவனிக்கச் சென்று விட்டான்.

மறுநாள் காலை எனக்கு எதிர்பாராத செய்தி ஒன்று எட்டியது. எங்கள் ஆபீஸ் பியூன் கோவிந்தன் இன்று நடுத்தெருவில் கந்தசாயி என்பவனோடு சண்டை போட்டுக் கொண்டதற்காக இருவரும் கைது செய்யப் பட்டுப் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி தான் அது. இதைக் கேட்டதும் என் மனம் மிக்க துயரமடைந்தது. பாவம்! ஒரு பெண்ணுக்காக மனிதன் எத்தனை துன்பங்களுக்கு ஆளாக நேருகிறது என்று நினைத்துக் கொண்டேன்.

கோவிந்தன் ஒரு வாரமாக ஆபீஸுக்கு வரவில்லை. இதனால் எங்கள் ஆபீஸ் மானேஜர் கோவிந்தனுக்குப் பதிலாக வேறொருவனையும் நியமனம் செய்து விட்டார். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவரை மீறி என்னால் கோவிந்தனுக்கு ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை.

ஒரு நாள் காலை நாள் கடைத் தெருவுக்குச் சென்று விட்டு எங்கள் தெருத் திருப்பத்திற்கு வந்த போது எதிர்பாராதவிதமாக என் கண்கள் ஆப்பக்கடை வைத்திருக்கும் மரத்தடிப் பக்கமாகச் சென்றன. அந்த இடத்தில் கோவிந்தன் ஒருபெண்ணுடன் பேசிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்ததும் எனக்கு ஆச்சரியமாய்ப் போய்விட்டது. எப்படியோ

அடிதடிவழக்கிலிருந்து தண்டனையடையாமல் அவன் மீண்டு வந்திருப்பான் என்று நினைத்தேன். அவன் அவளுக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருப்பதிலிருந்து அவன் மிகவும் சந்தோஷமாகவும் குதூகலமாகவும் இருப்பதாகவே தெரிந்தது. அவன் என்னைப் பார்க்கவில்லை. இருப்பினும் என் ஆர்வம் அவனை வலுவில் அழைத்து விசாரிக்கத் தூண்டியது. நான் அவனை நெருங்கி "கோலிந்தா!" என்றேன். அவன் என்னைக் கண்டதும் மிருத்த சந்தோஷத்தோடு, "வாங்க சாமி.....உங்களைத்தான் மத்தியானமா வந்து பார்க்கலாமுன்னு நெனச்சேன்" என்றான், வழக்கமான கூழைக் கும்பிடுடன்.

"என்னப்பா உன் கேஸ் விஷயம் என்ன வாயிற்று?" என்றேன்.

"ஆமாங்க. அது ஒரு தினுசா முடிஞ்சு போச்சுது. நான் என்ன சந்தேகப்பட்டேனோ அதேமாதிரி சரியா முடிஞ்சி போச்சுதுங்க. இந்தக் கோலிந்தன் மாத்திரம் ஒரு ஆளைப் பார்த்துச் சந்தேகப்பட்டால் அது பிசகாய்ப் போவாதுங்க" என்றான்.

"ஈ சொல்வது ஒண்ணும் புரியவில்லையே!"

"புரியவில்லையா.....! அந்தத் திருட்டுப் பயலை ஒரு வருஷம் கம்பி எண்ண வைச்சுட்டாங்க" என்றான்.

"திருடனா.....!"

"ஆமாங்க, அவனைப் பார்த்தவுடனே எனக்குத் தெரியுமே. அவன் முழிக்கிற முழியும் மத்தவங்களைப் பார்க்கிற அழகும் எனக்கு ஆதியிலிருந்தே சந்தேகமா யிருந்ததுங்க. அவனோடே வலுவிலே போய்ச் சண்டை போட்டதனாலேதான் போலீஸ்காரர் தங்களுக்குத் தலைமறவா யிருந்த திருடனும் அகப்பட்டான் என்று சந்தோஷப்பட்டாங்க. அத்துடன் எங்க பொன்னம்மா நகையையும் திருப்பிக் கொடுத்தாங்க."

"இதென்ன? ஈ சொல்றது கிணறு வெட்டப் பூதம் பிறக்கிற கதையா யிருக்கிறதே!"

"ஆமாங்க! அவன் இங்கே ஆப்பம் வித்து கிட்டு இருக்கிற பெண்ணுக்கு மாமா என்று உறவு கொண்டாட வந்திருக்கான். இந்தக் கிழவியும் அவள் தம்பி மகளைப் பார்த்த தில்லாததினாலே இவளைப் பூரணமாக நம்பி யிருக்காங்க. இதற்கும் மேலே அவள் தம்பி மகன் என்ற உரிமையிலே பொன்னம்மாளைக் கலியாணம் பண்ணிக்கணு முன்னு வேறே வினச்சு இருக்கான். பாவம்! கிழவி என்ன கண்டாள்? அவளும் சரிதான்னு சொல்லி யிருக்கா. ஆனால் பொன்னம்மானுக்கு என்னைக் கலியாணம் பண்ணிக்கணு முன்னுதான் இஷ்டம்" என்று சொல்லிப் பொன்னம் மாளைத் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டே "இல்லையா பொன்னம்மா! ஈயே சொல்லு" என்றான். அவள் மிகவும் வெட்கத்துடன் தலையை மறு பக்கம் திருப்பிக் கொண்டு

ராதிய **வெளியீடு!**

ஆர்.சாரதா
N.95038
(ஆவாரா ரீலிங் பாட்டுகளின் தலையெழுத்து)
ஆசை காதலன்
(ஐப்ஸே பாஸம்)
ஒரு வஞ்சகன்மேல்
(ஏக் வெவாயா ஸே)

ஜி.சாலமன் மாணிக்கம்
N.95039
(கிருஸ்துவப் பாட்டுகள்)
கண் பாரும்
அன்புள் உருவாய்

எஸ்.ரங்கநாதன்
எல். ஸ்லிதா
N.95040
சந்தேகம்
2 பாகங்கள்

வேதமுர்த்தி பிள்ளை
N.98005
(நாதஸ்வரம்)
ரீலிங் சம்சாரம் மெட்டுகள்
அம்மா பச்சிக்குதே
சம்சாரம் சம்சாரம்

எஸ். சுபான்
N.98006
(கிளாரினெட்)
"ஹீரோ & பாதுகாப்பைரவீ"
ரீலிங் மெட்டுகள்
ஸ்ரீ ராமா சீதா ராமா
ப்ரேம கோஸமை

"ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்"

தி கிராமபோன் கம்பெனி லிமிடெட்
கல்கத்தா - பம்பாய் - மதராஸ் - டில்லி

சமையல்கார அம்மாள்:—நான் இன்னொரு நின்று கொள்கிறேன், அம்மா! என் சம்பளத்தைக் கொடுத்துக் கணக்கைத் தீர்த்து விடுங்கள்.

ஈழமாணி:—ஏன்? இங்கே என்ன பிடிக்கவில்லை உங்களுக்கு? சமையல் வேலை அவ்வளவையும், நான் செய்து விடுகிறேனே! ஜலம் கொண்டு வந்து கொடுத்து, சுற்றுக் காரியங்களைத் தானே நீங்கள் கவனித்துக் கொள்கிறீர்கள்?

சமையல்கார அம்மாள்:—அது வாஸ்தவம். எனக்குச் சாப்பாடு பிடிக்க வில்லையே!

“போங்க உங்களுக்கு எப்போ விளையாடுறதுன்னே தெரியல்லே” என்றான். அவள் முகத்திலிருந்தே அவள் மனசிலிருந்த அபிப்பிராயத்தைப் புரிந்து கொண்டேன்.

“சரி, எனக்கு எல்லாம் விளங்கிவிட்டது. வழக்கு சம்பந்தமாக மேலே சொல்லு” என்றேன்.

“ஒருநாள் அந்தக் கிழவிகிட்டே யிருந்து பொன்னம்மாவுக்காக வைத்திருந்த நகைகளைக் கலியாணத்துக்காக இன்னும் கொஞ்சம் பலன் சேர்த்துப் புதுசு பண்ணி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறேன் என்று சொல்லி வாங்கிக்கிட்டுப் போனாணாம். இதைப் பொன்னம்மா நான் மறுநாள் ஆப்பம் தின்ன வந்த போது சொன்னாள். உடனே எனக்குச் சந்தேகம் உண்டாயிடுச்சு. எழுந்து எப்படியாவது அவளைக் கண்டுபிடிக்கிறதுன்னு கடை வீதி எல்லாம் கத்தி அவளைக் கண்டு பிடிச்சேன். ‘நகை எங்கேன்னு’ கேட்டேன். அவள் எனக்குச் சரியான ஐவாப் சொல்லல்லே. ‘சரியான ஐவாப் சொல்லப் போறியா இல்லையா’ என்று கேட்டுக் கொண்டே மேலே இரண்டடி கொடுத்தேன், அப்போதாவது சரியான பதில் சொல்வான்னு. உடனே கூட்டம் கூடிச்சி. போலீஸ்காரங்க வந்து

இரண்டு பேரையும் ஸ்டேசனுக்கு அழைச்சு கிட்டுப் போயிட்டாங்க.....”

“விசாரணை நடந்தாப் போல இருக்கு!” என்றேன் நான்.

“ஆமாம் விசாரணை நடக்கும்போது அவன் சேட்டுக் கடையிலே பொன்னம்மா நகையை வித்ததும் ஏற்கெனவே பல இடங்களில் இந்தமாதிரி மோசடி செய்து திருடி. அதே சேட்டுக் கடையிலே அவன் வழக்கமாக வித்துக் கிட்டு வருவதும் தெரிஞ்சது. அதற்கு மேலே நெடு நாளா இவனைப் போலீஸ் காரங்க தேடிக்கிட்டு இருக்காங்கன்னு தெரிஞ்ச அந்தக் கள்ளனைப் பிடிச்சுக் கொடுத்ததுக்காக என்னை எல்லோரும் புகழ்ந்து கிட்டாங்க. மாஜிஸ்திரேட் ஐயா என்னை விடுதலை பண்ணிட்டாங்க!” என்றான்.

“ரொம்ப சந்தோஷம். கலியாணம் எப்போ வைச்சிருக்கீக?” என்றேன்.

“இந்த ஆவணியிலேங்க! அதைத்தாங்க உங்ககிட்டே சொல்லணும்னு நெனைச்சேணுங்க! சரி, நான் அப்புறம் உங்களைப் பார்க்கிறேன்!” என்று சொல்லி விட்டுப் போய் விட்டான்.

பிறகு கோவிந்தனைச் சில மாதங்களாகப் பார்க்கவே இல்லை. அன்று தற்செயலாகக் கடைத்தெருப் பக்கமாகப் போனேன். “ஓய், உன்னைத்தான்! கூடையை ஓரமாக வை!” என்று எனக்கு மிகவும் பழக்கப்பட்ட குரல் மிடுக்குடன் கூறுவது கேட்டது. யாரென்று கவனமாய்ப் பார்த்தேன். கோவிந்தன்தான் போலீஸ் உடையில் நின்று கொண்டு தன் ‘ரூட்டி’யைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். என்னைப் பார்த்ததும் “லார், சௌக்யமா?” என்று கேட்டான்.

“சௌக்யந்தான், அப்பா! அது இருக்கட்டும். நீ எப்போது காள்ஸ்டேயினாய்ய?” என்று ஆச்சரியத்தோடு கேட்டேன்.

“மூன்று மாதம் ஆகிறது, லார்! ரொம்ப நாளைக்கு முன்னாலேயே மனுப்போட்டிருந்தேன். அந்தப் பழைய திருடனைப் பிடித்தேன் லல்லவா? உடனே போலீஸ் இலாக்காவிலே யிருந்து எனக்கு வேலைக்கு உத்தரவு வந்தது. உங்களைக்கூட வந்து பார்க்கணும், பார்க்கணும் என்று சொல்லிக் கிட்டே இருக்கேன். ஆனால் அவகாசந்தான் கிடைக்க மாட்டேங்குது. ‘ரூட்டி’ சரியா யிருக்குது!” என்றான்.

“உன் கலியாணம்.....” என்று ஆரம்பித்தேன்.

“ஆகி விட்டது, லார்!” என்றான் கோவிந்தன்.

“பொன்னம்மாள் சௌக்யமா யிருக்கிறாளா?”

“சௌக்யமா யிருக்கிறான், லார்! நான் வரேன், லார்!” என்று கூறி ஸ்டீயூட் அடித்து விட்டு கோவிந்தன் வேகமாகத் தன் ‘ரூட்டி’யைக் கவனிக்க ஆரம்பித்து விட்டான்.

கவியரசர் டாக்டர் காந்தி மகாத்மாவின்
பெருமையையும் அவர் இந்தியாவுக்கு
ஆற்றி யிருக்கும் அருத்தொண்டையும்

மகாத்மா காந்தி

என்ற நூலில் அழகாக விளக்கியிருக்கிறார்

விலை அனா எட்டு

(தபால் செலவு தனி)

சசிகேவி எழுதிய

விஜயா

முதலிய கதைகள்

விலை ரூ. 2-8-0

(தபால் செலவு தனி)

கிடைக்குமிடம்

கல்கி காரியாலயம்

கீழ்ப்பாக்கம் :: சென்னை

புத்தம் புதியதும் சிறந்ததுமான
இந்த மூன்று சக்கரம் சைக்கிள்களுக்கு
(Try-Cycle) ஆர்டர் செய்யுங்கள்.
இதன் விலை ரூ. 25/- லிருந்து ரூ.
15/-க்கு குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது.
ரயில்வே சார்ட் சுமார் ரூ. 1/8/-
உங்கள் அருகாமையிலுள்ள ரயில்வே
ஸ்டேஷன் பெயரைத் தெரிவித்து
இன்றே ஆர்டரை அனுப்புங்கள்.

JUPITER TRADING CO.,

P. BAG 16602 - CALCUTTA - 4

NICCO cables and wires incorporate
the latest improvements in electrical wiring
and insulation and have proved absolutely
safe and dependable wherever
electricity is generated, transmitted or
distributed.

elect Nicco

CABLES & WIRES

LIFE LINES OF THE NATION

NICCO is on Govt. of India Rate
Contract and is also supplied to Provincial
and State Govts. All NICCO V. I. R.
cables are tested, sealed and certified by
the Govt. before release.

THE NATIONAL INSULATED CABLE CO. OF INDIA LTD.
STEPHEN HOUSE, DALHOUSIE SQUARE, CALCUTTA.
Tele Phone : City 5102 (4 Lines) Telegram : 'MEGOHM' Branch : DELHI

Agents for Madras & Surrounding Districts :

MESSRS. P. NATESAN & CO., LTD.
10, MOUNT ROAD, MADRAS-2

அரண்மனை வாசம்

விடியம்

ஒரு கிராமத்தில் ஒரு பெட்டைக் கோழி இருந்தது. அதற்கு சிறையக் குஞ்சுகள் இருந்தன.

அவைகளுக்குள் கடைசிக் கோழிக் குஞ்சு மிகவும் சின்னதாகவும் பார்ப்பதற்கு அழகாகவும் இருந்தது. ஆகவே, பெட்டைக் கோழிக்கு அதனிடம் ரொம்பப் பிரியம். குப்பை மேடுகளில் தனக்குக் கிடைக்கும் ஆகாரங்களை யெல்லாம் கோழி அந்தக் கடைசிக் குஞ்சுக்குத்தான் கொடுக்கும்.

கோழிக் குஞ்சுகள் எல்லாவற்றையும் விட அது சின்னதா யிருந்த படியினால் பெட்டைக் கோழி அதற்குச் சின்னி என்று பெயரிட்டு ஆசையோடு அழைத்து வந்தது.

அம்மா தன்னிடம் தனிப் பிரியம் காட்டுகிறான் என்று தெரியவே சின்னிக்குக் கர்வம் உண்டாகிவிட்டது. மற்றக் குஞ்சுகளை யெல்லாம் வர வர அது மதிப்பதே இல்லை. தன் மனம் போனபடி நடக்க ஆரம்பித்தது. கொஞ்ச நாட்களுக்கெல்லாம் சின்னி தன் அம்மா பேச்சைக் கூடக் கேட்பதில்லை.

பெட்டைக் கோழி தன்னுடைய குஞ்சுகளை யெல்லாம் அழைத்துக் கொண்டு, ஆகாரம் தேடப் புறப்பட்டுப் போகும். அப்பொழுது சின்னி மாத்திரம் தனியாக எல்லோருக்கும் முன்னால் விழுந்தடித்துக் கொண்டு ஓடும். எங்கெல்லாமோ சுற்றித் திரிந்துவிட்டுத் தனியாக வீட்டுக்கு வரும்.

“சின்னி, இந்தக் கிராமத்துப் பக்கத்தில் பெரிய காடு இருப்பது உனக்குத் தெரியும் அல்லவா? அங்கே சிறைய நரிகள் இருக்கின்றன. நரிகளுக்குக் கோழிக் குஞ்சுகள் என்ருல் ரொம்பப் பிரியம். கண்டால் உடனே பிடித்துத் தின்றாலும். நாம் கூட்டமாகப் போய், ஊர் எல்லையோடு நிறுப்பிவிட்டால் நமக்குப் பயமில்லை. தனியாகப் போய், காட்டுக்குச் சமீபமாக அகப்பட்டுக் கொண்

டால் அவ்வளவு தான். நரிகளிடமிருந்து தப்ப முடியாது!” என்று பெட்டைக் கோழி நயமாகவும் பயமாகவும் கண்டித்துப் பார்த்தது. ஒன்றும் பயன்படவில்லை. சின்னி அம்மா சொன்னதைக் காநிலவாங்கிக் கொண்டால் தானே! அது பாட்டுக்குத் தன் இச்சைப்படியெல்லாம் காட்டில் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருந்தது.

ஒரு நாள் சின்னிக்கு நகரத்துக்குப் போய் ராஜா வசிக்ரும் அரண்மனையைப் பார்க்க

வேண்டும் என்றும் ஆசை உண்டாகிவிட்டது. “அம்மா, அம்மா! எனக்கு ராஜா வசிக்ரும் அரண்மனையைப் பார்க்க வேண்டும் என்று ரொம்ப ஆசையாயிருக்கிறது. நான் போய்விட்டு வரட்டுமா, அம்மா?” என்று சின்னி கேட்டது.

“சின்னி, உனக்கு ஒன்றுமே தெரியவில்லை. அரண்மனை இங்கிருந்து எவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கிறது தெரியுமா? உன்னால் அவ்வளவு தூரம் போக முடியாது. மேலும் வழியில் பல ஆபத்துகள் நேரும்!” என்று பெட்டைக் கோழி சொல்லியும் கேட்காமல் சின்னி புறப்பட்டு விட்டது.

தனியாகப் போன சின்னி வெகுதூரம் போய்விட்டது. வழியில் ஒரு சின்ன வாய்க்கால் குறுக்கிட்டது. வாய்க்காலில் இறங்கி, சின்னி அக்கரைக்குப் போக ஆரம்பித்தது.

அப்பொழுது வாய்க்கால், “சின்னி, என்னால் வேகமாக ஓட முடியாமல் வழியில் குப்பையும் சத்தையும் அடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. பார்! அவைகளை யெல்லாம் கொஞ்சம் எடுத்து எறிந்துவிடேன். இந்த உபகாரம் செய்தால் உன்னை என்றும் மறக்கமாட்டேன். சமயத்தில் உதவியும் செய்வேன்” என்று கெஞ்சிக் கேட்டது.

அதற்குச் சின்னி, “எனக்கு வேறே வேலை யில்லை என்று சினைத்தாயா? போ, போ!” என்று அலட்சியமாகச் சொல்லிவிட்டு அக்கரைக்குப் போய்விட்டது.

இன்றும் கொஞ்ச தூரம் போனதும், வழியில் கெடுப்பு பற்றி எரிந்து கொண்டிருந்தது. அது அணையும் தருவாயில் இருந்தது. அது சின்னியைப் பார்த்து, “சின்னி, சின்னி! நான் இன்றும் சில சீமியடிங்களில்

அணைந்து போய் விடுவேன். இன்னும் கொஞ்சம் குப்பைகளையும் செத்தைகளையும் போட்டு என்னை நன்றாய் எரியவிடேன்!" என்று கெஞ்சிக் கேட்டது.

அதற்குச் சின்னி. "போ, போ! எனக்கு வேறு வேலை யில்லை என்று சினைத்தாயா?" என்று சொல்லிக் கொண்டே வெகு தூரம் போய்விட்டது. சூரியன் அஸ்தமனம் ஆகி விடவே வர வர இருள் குழ ஆரம்பித்தது. கொஞ்ச நேரத்துக் கெல்லாம் சின்னிக்குக் கண்ணை தெரியவில்லை.

அந்தச் சமயம் யாரோ சின்னியை இரும்புப் பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். அடுத்த சிறிஷம் ஒரு கோணிப் பைக்குள் அதை யாரோ போட்டார்கள். அவ்வளவு தான். அப்புறம் ஒரே அந்தகாரம்தான்.

சின்னி கத்தியது; கோணிப்பைக்குள் னேயே தாவிக் குதித்தது. ஒன்றும் பயன் படவில்லை. சின்னியைத்தான் ஒரு வேடன் பிடித்துக் கொண்டு விட்டானே!

ஏற்கெனவே அந்தக் கோணிப் பைக்குள் சிறையக் கோழிக்குஞ்சுகள் இருந்தன. சின்னிக்கு இப்போது பயம் உண்டாகி விட்டது. "ஐயோ, அம்மா பேச்சைக் கேட்காமல் புறப்பட்டு வந்தோமே" என்று வாய் விட்டு அலறியது. ஆனால் என்ன பிரயோஜனம்!

வேடன் நடந்து கொண்டே யிருந்தான்; பொழுது விடியும் தருணம் ஒரு ஆற்றங்கரையை அடைந்து அந்தக் கோணிப் பையைக் கீழே வைத்து விட்டு, ஆற்று ஜலத்தில் முகம் கழுவிய பல் துலக்கப் போனான்.

கோணிப் பையின் வாயைக் கட்டாததனால் அதன் வழியாக உள்ளே வெளிச்சம் தெரிந்தது. இத்தனை நேரமும் இருட்டில் அடைபட்டுக் கிடந்த சின்னிக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது. முதல் நாள் மாலை சின்னியைப் பிடித்ததும் வேடன் அதன் கால்களைக் கட்ட மறந்தான். ஆகவே, சின்னி மெதுவாக வெளியே வந்து விட்டது. வேடன் சின்னியைப் பார்த்து விட்டான். அதைப் பிடிக்க ஒரோடியும் வந்தான். வேடனிடமிருந்து தப்ப சினைத்த சின்னி வேகமாக ஓடி ஆற்று வெள்ளத்தில் அகப் பட்டுக் கொண்டது.

"சின்னி, பயப்படாதே! நீ எனக்கு ஒரு சமயம் உதவி செய்ய மறுத்துவிட்டாலும் நான் உன்னைக் கைவிடமாட்டேன்!" என்று கூறி ஆற்று வெள்ளம் சின்னியை முழுக விடாமல் தன்னுடைய அலைக் கரங்களால் ஏந்திக் கொண்டே போய் அரண்மனை ஓரமாய் ஒதுக்கி விட்டது.

சின்னிக்கு வெட்கமும் துக்கமும் தாங்க வில்லை. சூளிர் வேறு 'வெட வெட' என்று நடுக்கியது. சற்று நேரத்துக் கெல்லாம் நடுங்கிக் கொண்டிருந்த சூளிர் சட்டென்று சின்று போய்த் தன் உடம்பில் ஒரு கத கதப்பு உண்டாகி யிருப்பதைப் பார்க்கச் சின்னிக்கு அதிசயம் தாங்கவில்லை. மெதுவாகக் கண் திறந்து பார்த்தது.

"சின்னி, நான்தான் நெருப்பு. அரண் மனைக் காவலர்கள் சூளிர் காயும் பொருட்டு என்னை முட்டி யிருக்கிறார்கள். முன்பு ஒரு சமயம் நீ அணைந்து போக இருந்த எனக்கு உதவி செய்ய மறுத்தாய். ஆனால் நான் அதற்காக உன்னைக் கைவிட மாட்டேன்!" என்று பக்கத்தில் கணப்புச் சட்டியில் எரிந்து கொண்டிருந்த நெருப்பு கூறியதைக் கேட்ட சின்னிக்கு வருத்தம் தாங்கவில்லை. தன்னுடைய அலட்சிய புத்தியையும் கர்வத்தையும் சினைத்து வருந்தியது.

இச்சமயம் அரண்மனை நந்தவனப் பக்கமாக உலாவ வந்த அரச குமாரன் சின்னியைப் பார்த்தான். உடனே வேலைக்காரனை அழைத்து, "இந்தக் கோழிக்குஞ்சு சூளிர் தவிக்கிறது, பாவம்! இதை ஜாக்கிரதையாகக் கொண்டு போய் நமது அரசாங்கக் கோழிப்பண்ணையில் சேர்த்துவிடு!" என்றான்.

அடுத்த சிறிஷம் சின்னி அரண்மனைக் கோழிப் பண்ணைக்குக் கொண்டுபோகப் பட்டது. அங்கே பலவித வர்ணக் கோழிகள் இருந்தன. அவைகளுக்கு மத்தியில் சின்னிக்கு ஒரு ஆச்சரியமும் காத்துக்கொண்டிருந்தது. சின்னியின் தாய்ப் பெட்டைக் கோழியும் மற்ற குஞ்சுகளும் கூட இருந்தன. சின்னியைத் தேடிக் கொண்டு அவைகளும் புறப்பட்டு வந்ததாகக் கூறின. சின்னியின் மகிழ்ச்சிக்குக் கேட்க வேண்டுமா?

த்யாக ப்ரும்ம சபை, தஞ்சாவூர்

●●●

24 - 8 - 1952 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 5-30 மணிக்கு

தஞ்சை டவர் டாக்கீளில்

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி	...	பாட்டு
ஸ்ரீ ஆர். கே. வெங்கடராம சாந்தி	...	பிடிவ்
ஸ்ரீ டி. கே. லுத்தி	...	மிருதங்கம்
உமையாள்புரம் ஸ்ரீ கோதண்டராம அய்யர்	...	கடம்

மெம்பரல்லாதார்க்குக் கட்டணம்: ரூ 10/- 5/- 3/- & ரூ. 1/-

பி. ஏன். சந்திரேச அய்யர், பொக்கிஷதாசர்.

ஏன். சீருஷ்யாபாசர், காசியநகரி.

மனநம்பக

ஸ்டீயமோ வெறுங்கனவோ அல்லது வேறெந்தவித நோக்கமோ மாரியின் வாழ்வில் குறுக்கிட்டதில்லை. ஒருதலைக் காதலுக்கோ அல்லது இருதலைக் காமத்துக்கோ இடங்கிடையாத வாழ்க்கை அவனுடையது. அவன் மாடாக உழைத்தான். அதாவது மாடு இருக்க வேண்டிய இடத்தில் தானிருந்து மனிதர்களைச் சுமத்தும் இழுத்தும் பிழைத்து வந்தான். அவன் ரிக்ஷாக்காரன் ஐயா, ரிக்ஷாக்காரன்—அவ்வளவுதான்!

இந்த ஊருக்கு நான் வந்தபோது ரயிலடியிலே “வாங்க, சார்!” என்று வாயார அழைத்து வரவேற்புரை கொடுத்தவன் அவன்தான். மற்றவர்கள் அவனைப்பற்றி என்ன நினைத்தாலும் அவன் என்னமோ ஒரு ‘மாதிரியாக’ வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான். அதாவது உயிரோடிருந்து வந்தான். “வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும்—வாழும் உரிமை எனக்குண்டு.....” இப்படி யெல்லாம் அவன் ‘தொழிலாளி ராகம்’ பாடுவதில்லை. சாகப் பிறந்த எத்தனையோ லட்சம் பேர்களில் தானும் ஒருவன் என்றுதான் அவன் நினைத்தான், சொன்னான், வாழ்ந்தான்.

பருவ மழையும் கோடை வெய்யிலும் அவனை ஒன்றும் செய்வதில்லை. சுக துக்கமெல்லாம் ஒன்றாகப் பாவிற்கும் மகா ரூளியைப்போல் சில சமயங்களில் அவன் நடந்து கொள்வான். மனிதர்களிடத்திலும் அவன் வித்தியாசம் பாராட்டுவதே கிடையாது. வெறும நாட்டுப்புறத்து நாகமணி வைத்தியர் முதல் புஷ்கோட் நாகரிகத்துள் புகுந்து கொண்ட மாணவன் வரை எல்லோரையுமே அவன் ஒன்றாகத்தான் பாவித்தான். அவர்கள் எல்லாரும் ஒருவிதத்தில் அவனைவிடக் கொடுத்து வைத்தவர்கள். இதுதான் அவன் முடிவு. அவன் யாரையுமே நொந்து கொள்வதில்லை. ‘என்னமோ அவங்களும் இந்தப் பூலோகத்திலே இருக்காங்கோ, நாணுந்தான் இருக்கிறேன்’ என்று சொல்லி விட்டுச் சிரிப்பான். அந்தச் சிரிப்பில் புதைந்து கிடக்கும் சொல்ல முடியாத

வேதனையை நான் பயத்தோடு கவனிப்பேன். எரிமலை தூங்கும் போது அதன்மேல் ஒரு சின்னக் குருவிகூடக் கூடுகட்டி வாழலாம். ஆனால் அது பொங்கி எழுந்து விட்டால்...! இந்த எண்ணம் எனக்கு அடிக்கடி தோன்றும் மாரியைப் பார்த்தால். அவன் கூட ஒரு எரிமலையா? இவனைப்போல இன்னும் எத்தனை எரிமலைகள் இருக்கின்றனவோ.....இப்படி என் சிந்தனை சிதறிப்போகும்.

சுமத்தும் இழுத்தும் அலுத்துப் போகாத மாரிக்கு ஒரே ஒரு ஆசை மட்டும் இருந்தது. உண்டு களித்து ஊர் சுற்றி வரும் புதுச் சேரிக்கும்பலத் தூக்கிச் சுமந்த அவனுக்குத் தன்னைச் சுமக்கும் ஒரு வாகனத்தின் மேல் போக வேண்டுமென்ற ஆசை நீண்ட நாளாக இருந்தது. மனிதனே அல்லது வேறெந்த விதமான ஜீவனே கட்டப்படாமல் தன்னால் இயங்கும் வாகனமாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினான். அவன் மனசுக்கு ‘சைக்கிள்’ வண்டி. ரொம்பப் பிடித்தது. ஆனால் யார் அவனுக்குக் கொடுக்கப் போக

றார்கள்? வாடகைசைக்கிள் எடுக்கலாம். சம் பாத்ரியம் கால் வயிற்றைக் கழுவுவதற்கே போதாது. இதில் வாடகை சைக்கிள் எடுத்து ஊர் சுற்றிவர முடியுமா?

இருந்தாலும் இந்த ஆசை அவன் மனசை விட்டு அகலவே யில்லை. காலையில் பள்ளிக் கூடத்தின் பக்கத்தில் ரிக்கோவைப் போட்டு விட்டு உட்கார்ந்து விடுவான். அங்கே வரும் குழந்தைகளின் சைக்கிள் வண்டிகளைப் பார்த்ததுமே அவனுக்கு அலாதி இன்பம் பிறக்கும். 'இந்தமாதிரி ஒரு சைக்கிள் மட்டும் கிடைத்துவிட்டால்.....அடேயப்பா! சும்மா ஜம்முனு நாறு தெரு சுத்தி வரலாமே!' என்று சினைப்பான். இப்படித் தன்னைக்கூடச் சுமந்து போகும் ஒரு வாகனத்தைப் பற்றிய இன்பக் கனவில் ஒருவொரு நாளும் கொஞ்ச நேரம் காலந் தளனுவான்.

காலமெல்லாம் சுமந்து சென்றவனுக்கு ஒரு வாகனத்தின் மேல் போவது கிட்டத்தட்ட இந்திர பதவி போலத்தான் இருக்கும். அந்த இன்பமும் பெருமையும் அவனைக் கேட்டால் தான் தெரியும். இல்லை — அவனைப்போல் வாழ்ந்தால்தான் தெரியும்.

பெரிய கடை வீதியின் முனையில் ஒரு சைக்கிள் கடை இருக்கிறது. வாடகைக்குச் சைக்கிள் வண்டிகள் அங்கேதான் ஏராளமாகக் கிடைக்கும். புதுச்சேரியிலே பெயர் போன கடை ஏமாந்தவன் முனையையும் உழைப்பையும் நாலே முக்காலனாவுக்குக் குத்தகை பேசி அதைக் கொண்டு ஆயிரமாயிரமாகச் சேர்த்துப் பிழைத்து வரும் ஒரு பெரிய மனிதரின் கடை அது. மாரி அந்தக் கடையின் பக்கத்தில் போப் உட்காருவான். சைக்கிள் எடுத்துத்தான் சவாரி செய்வது அனுபவிக்கா விட்டாலும், ஏறிப்போகும் மகா ராஜாக்களையாவது பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாமே என்ற எண்ணம் அவனுக்கு!

அன்று ராஜா பண்டிகை. மற்ற நாட்களை விட வருமானம் கொஞ்சம் அதிகம். அதாவது 'பிராந்திக் கடை' சாராயக் கடைகளின் கிராக்கி அன்று மாரிக்குக் கொஞ்சம் கிடைத்தது. வெளியில் வந்து சிலை தவறித் தடுமாறித் திரிந்த பெரிய மனிதர்களைப் பத்திரமாக விடு சேர்த்த அவனுக்கு வெகுமதியாக ஒன்றரைப்பணம் கிடைத்தது. இது 'எக்ஸ்ட்ரா' தானே! உடனே அவனுக்கு ஒரு எண்ணம் தோன்றியது. 'சைக்கிள் வண்டி யெடுத்து ஒரு சுத்து சுத்திட்டு வந்தால் என்ன?' என்று சினைத்தான். முதலாளி கடையில் மூன்றாண்டு கொடுத்தால் ஒரு தகரப் பின்னல் வண்டி மாரிக்குக் கிடைக்கும். பின்னே இவனுக் கெல்லாம் புது 'ராலி' வண்டியா கொடுப்பார்கள்? அதெல்லாம் சைகோன் மைனர்களுக்கும் வாடிக்கைக் கடன்காரர்களுக்கு மட்டும்தான்.

எப்படியோ பல்லைக் காட்டிக் கொடுக்கக் கூத்தாடி மாரி ஒரு வண்டியை வாடகைக்கு எடுத்து விட்டான். இனி ஒரு மணி நேரத்துக்கு அந்தச் சைக்கிள் அவனுக்குச் சொந்தம். மாரியைத் தாக்கிச் சுமக்க வேண்டும் அந்த வண்டி! கையில் அதைப் பிடித்தபடியே கொஞ்சதூரம் நடந்து வந்தான் அவன். ராஜா பண்டிகைக் கூட்டம் தெருவெல்லாம் சிறைந்து கிடந்தது. 'எல்லை தாண்டும்' தொழிலில் கர்ச சம்பாதித்த புதுப் பணக் காரர்களின் கார்கள் குறுக்கும் நெடுக்குமாகப் பறந்து கொண்டிருந்தன. மாரிக்குத் தர்ம சங்கடமாக இருந்தது. எப்போதுமா அவன் சைக்கிள் விடுகிறான், அலட்சியமாக இந்தக் கூட்டத்தில் புருந்து சமாளிக்க? எப்போ அவன் அப்பன் இருந்த போது சைக்கிள் விடக் கற்றுக் கொண்டது. அதற்குப் பிறகு அவன் எங்கே சைக்கிளை விட்டான்? ரிக்கோ இழுக்கிறது பிழைப்பாகப் போச்சே!

எப்படியோ ஒரு வழியாகத் தத்தித் தடுமாறி, சைக்கிள் மேல் ஏறி விட்டான். அவன் மனசைப் போல் கைப்பிடியும் தடுமாறியது. ஆசை உந்தித் தள்ளக் கால்கள் 'பெடலை' வெகு வேகமாகச் சுற்றி விட்டன. அடடா! அந்தச் சமயத்தில் மாரி இந்த உலகத்திலேயே இல்லை. சைக்கிள் 'விர'ரென்று முன்னே பாய்ந்தது. மறு சிபிவும் ரங்கப்பிள்ளை தெருவிலிருந்து திரும்பி வேகமாக வந்து கொண்டிருந்தது கார் ஒன்று. அது மாரியின் கண்ணில்பட்டது. அதைக் கண்டதும் அவன் உடல் நடுங்கியது. அவன் ஓரமாகவே போயிருந்தால் கார் அப்பால் போயிருக்கும். ஆனால் மாரியின் தடுமாற்றம் அவனைக் கொண்டுவந்து நடு வீதியில் ஆடவைத்தது. அந்தக் காரின் சொந்தக்காரராவது சற்று ஒதுங்கிப் போயிருக்கலாம். அவர் கம் பிரமாகத் தலையை வெளியே நீட்டி, "என்னடா, சர்க்கஸ் பழகுகிறாயா?" என்று கேட்டதும் மாரிக்குச் சப்த நாடியும் ஒடுங்கி விட்டது. கண் முன்னே உலகம் இருண்டது. கார் 'பிரேக்' போட்டு சிற்பதற்கும் மாரி

“அப்பா, என்னை அடிப்பதற்குக் காலையில் கரண்டியை எடுத்து வந்தாயே! அதை எங்கே வைத்தாய் என்று அம்மா கேட்கிறாள்?”

“உன் முதுகிலே தான் வைச்சேன். போய்த் தேடிப் பாரடா, கிடைக்கும்.”

சைக்கிளோடு அந்தக் காரின் மேல் விழுவதற்கும் சரியா யிருந்தது!

விபத்து ஏற்படவில்லை; உயிர்ச் சேதம் கிடையாது... இதை விச்சயமாகத் தெரிந்து கொண்டதும் காரினுள்ளே யிருந்த ஹகிம்சா மரைக்காயர் ஆரவாரத்தோடு வெளியே வந்தார்.

“புத்தம் புதிய காரைக் குட்டிச் சுவராக்கி விட்டானே, பாவி!” என்று கூச்சல் போட்டார்.

இதற்குள் வழக்கம்போலக் கும்பல் சேர்ந்து விட்டது. தங்கள் சொந்தக் காரியம் எத்தனையோ இருந்தாலும் அத்தனையும் விட்டு விட்டு இந்த மாதிரி விவகாரங்களில் விசாரணைக்கு வந்து விடுகிறவர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அந்த மாதிரி ஆசாமிகள் ஈந்து பேர் அங்கே வந்ததும் ஹகிம்சா மரைக்காயர் இன்னும் கொஞ்சம் தட்புடலாகப் பேசலானார்.

“பாருங்கோ, சார்! குடிகாரப் பயல் குறுக்கே விழுந்து கார் ‘மட்கார்டே’ அசியாய மாய் போயிடுச்சு. முந்தாநான்தான் ‘டெலிவரி’ எடுத்த கார் இது. நீங்களை சொல்லுங்க! இந்த மாதிரிப் பசங்களுக்கு எங்கே சார் தெரியப் போவது நாம் முதல் போட்டு வாங்குகிற கட்டம்?”

பக்கத்திலிருந்த அகாமதேயம், “அட்டா! ரொம்ப அழகான கவர் ஸார்! அப்படியே உள்ளே போயிருக்கே ‘மட்கார்டே’ என்ன

தான் ரிப்பேர் பார்த்தாலும் அந்த வடு இருக்கத்தான் செய்யும்...ஓே சே” என்று முதலைக் கண்ணீர் வடித்தது. இன்னொரு குரர் மாரியை ஒங்கி ஒரு குத்து விட்டார். கார் டிரைவர் மாரியின் கையிலிருந்து சைக்கிளை வாங்கி ஒரு பையனிடம் கொடுத்து, “இந்தாடா இதைக் கொண்டு போய்க் கார் ஷெட்டிலே போடு! இந்த ராஸ்கலுக்கு சைக்கிள் எந்த முட்டாள கொடுத்தானே அவனுக்கு கட்டம்” என்று தீர்ப்புக் கூறினான்.

கார் அடுத்த சிமிஷம் சிறிப் பாய்ந்தது. சுற்றி யிருந்த வெட்டிக் கும்பல் சுவரால்ய மான ஒரு சேதியை ஒலி பரப்பு வதற்காக விரைந்தது. மாரி மட்டும் அங்கேயே விழுந்து கிடந்தான். உடலும் உள்ளமும் ஒரு சிவாயிலில்லை. சைக்கிள் கடைக்காரருக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று அவனுக்குப் புரியவில்லை. அவனுக்குப் புரியும் வரை அந்த மனிதரும் காத்திருக்கவில்லை. விஷயத்தைக் கேள்விப் பட்டதும் மாரியின் ரிக்கலாவை இழுத்துக்கொண்டு போய்த் தம் வீட்டில் போட்டுக்கொண்டார் அந்தப் புண்ணியவான்.

அடுத்த வேளை சாப்பாட்டுக்கு மாரிக்கு வழி கிடையாது. அவனைப் பார்க்கவே பரிதாபமா யிருந்தது.

ஹகிம்சா மரைக்காயரைப் பார்த்து ஏதாவது வழி செய்யலாம் என நினைத்துக் கொண்டு அவர் வீட்டுப் பக்கம் போனான். அன்றைய தினப் பத்திரிகையைக் தையில் வைத்துக்கொண்டு அவர் வீட்டு வாசலில் நின்று கொண்டிருந்தார். என்னைப் பார்த்ததும், “வாங்கோ, ஸார்! ஏது இவ்வளவு தூரம்!” என்று கேட்டுக்கொண்டே வாசற்படியிலிருந்து கீழே யிறங்கி நடந்தார். எங்கேயோ வெளியே புறப்பட்டு விட்டா ராக்கும் என்று நினைத்து நான் தயங்கினேன். மனிதர் ரொம்ப சாலகாசமாகப் பக்கத்துக் காலி வீட்டின் குறட்டில் ஏறி அங்கேயிருந்த திண்ணையில் தம் துண்டால் தூசியை உதறி விட்டுச் சொகுசாக உட்கார்ந்து கொண்டார். இதைக் கண்டதும் எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது. அடக்கிக் கொண்டேன். அவருடைய வீடு அரண்மனைபோல இருக்கும். மின்சார விசிறி சுழன்று கொண்டே யிருக்கும். சலவைக் கல்லும் பிங்கான் தள வரிசையும் வீட்டிலே கொஞ்சம். இருந்தாலும் மனுஷர் பக்கத்து வீட்டு மண் திண்ணையைத் தட்டித் துடைத்துத்தான் உட்காருகிறார்!

இப்படிப்பட்ட ஆசாமியிடம் நான் வந்த காரியத்தை எப்படிச் சொல்வது? பேச்சை வேறு எங்கேயோ ஆரம்பித்தேன் :

“என்னங்க, நம்ப கேட ஒண்ணு இருந்துச்சே, ஏதோ ஒரு சொத்து விஷயமா, அது எப்படி யிருக்கு?” இந்நகக் கேள்விக்கு அவர் சொன்ன பதில் என்னைத் தூக்கி வாரிப் போட்டது.

“அது எப்படியானாலும் நமக் கொன்றும் கட்டமில்லைங்க. ஐயிச்சா நமக்கு அத்தனையும் லாபம், அவ்வளவுதான்!”

உண்மையில் எனக்கு, விவரம் பின்னால் தான் தெரிந்தது. யாரோ ஒரு மனிதர் சைகோலிஸ் இறந்து விட்டார். அவர் சொத்து சுமார் முன்று லட்சத்துக்கு இருக்கும். வாரிசு யாரும் கிடையாது. அவர் மனைவி கொஞ்சம் அசடு. அவளுக்குத் துணையிருந்து சமாளிக்க யாரும் கிடையாது. சரி தான்—தனக்கும் அந்தச் சொத்தில் பாதியதை யுண்டு என்று ஒரு போடு போட்டால் ஹகிம்சா மரணக்காயருக்கு ஒரு பிடிப்பு இருக்குமில்லையா? இந்தக் கேசுக்குச் சாட்சியங்களே கிடையாது. எல்லாம் பொய்ச் சாட்சிகள் தான். ஆகவே அது இழுத்துப் பறித்துக்கொண்டு சின்றது. இடையில் அந்தப் பெண், பாவம்! அந்தச் சொத்தை அனுபவிக்காமல் தவித்தாள்.

அந்தச் சொத்துக்கும் அவருக்கும் சம்பந்தமே யில்லாத போது ஏன் இந்த மனிதர் ஒரு வாரிசு கொண்டாட வேண்டும்? இதையும் நான் அவரையே கேட்டு விட்டேன். ஹகிம்சா மரணக்காயர் சிரித்தார். “அட, போங்க சார்! ஒவ்வொருத்தன் நாலாறு காசை விட்டெறிந்து விட்டு நாற்பதினாயிரம் ரூபாயை விழாதா என்று பார்க்கிறான். நான் நாலாயிரம் செலவு செஞ்சு மூன்று லட்சம் சொத்துக்கு ஆசைப்படக் கூடதா? ஐயா, அந்தக் கேசு நம்ம பக்கம் ஐயமாயிருக்கிறது வச்சுக்குவோம். அது முழுசா மிச்

சம்தானே! இதை எந்த முட்டாளாவது கைவிடுவானா, சொல்லுங்கோ? நம்ம ‘கோர்ட்’ விவகாரங்களெல்லாம் ‘அதிரஷ்டப் பிரைஸ்’ மாநிரிதானுங்களே! ‘சான்ஸ்’ பார்க்க வேண்டியதுதான்!”

இந்தத் தத்துவம் ரொம்ப விசாலமானது. ஆகவே நான் அதைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்ட பிறகும் மாரியின் விஷயத்தை அவரிடம் பேச மனம் துணியவில்லை.

இரவு படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டு மாரியின் எதிர்காலத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தேன். என் மனசில் அவன் விஷயமாகப் பெரிய போராட்டமே சிகழ்ந்தது என்று கூறலாம். அவனுடைய தற்போதைய நிலைமையில் நான் எந்த உதவியாவது செய்து அவனை இந்தக் கொடுமையிலிருந்து மீட்க வேண்டும். அவன் குற்றமற்றவன் என்பது எனக்கு நன்றாய்த் தெரியும். ஆனால் தெரிந்து என்ன பிரயோஜனம்? தெரிந்த தற்கு அடையாளம் அவனுக்கு ஏதாவது உதவி செய்யவேண்டுமல்லவா?

ஹகிம்சா மரணக்காயரிடமிருந்து பணத்தை யோ, சைக்கிளையோ அல்லது அரைக்காசு இரக்கத்தையோ எதிர்பார்ப்பது மூடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்படுவது போலாகும். சைக்கிள் கடை முதலாளியிடமிருந்து மாரியின் ரிக்கஷவை வாங்குவது

② கல்கி தீபாவளி மலர் ②

தலைநிறந்த எழுத்தாளர்கள், தலைவர்கள், கவிஞர்கள், பிரபல சித்திரக்காரர்கள் முதலியவர்களின் அருமையான கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், கண் கவரும் வர்ணச் சித்திரங்கள், ஹாஸ்ய சித்திரங்களுடன் “கல்கி” தீபாவளி மலர் அக்டோபர் மாதம் 17-ந் தேதி தீபாவளித் திருநாளில் தமிழ் நாடெங்கும் மணம் விசித் திகழும். இருநூறு பக்கங்களுக்கு அதிகமான இம்மலர் முழுவதும் உயர்ந்த ஆர்ட் காசிதத்தில் அச்சாகிறது.

விலை ரூ. 5 - 0 - 0

உள்ளூர் ஏஜண்டுகளிடம் உங்கள் தேவைக்கு முன் கூட்டியே பதிவு செய்து கொள்ளக் கோருகிறோம். தபால் மூலம் பெற விரும்புவோர் ரிஜிஸ்தர் சார்ஜ் உள்படக் கீழ்க்கண்ட விகிதப்படி பணம் அனுப்ப வேண்டுகிறோம். வி. பி. பி. மூலம் அனுப்ப இயலாது.

உள்நாடு, இலங்கை ... ரூ. 5 8 0
பர்மா, மலேயா, இதர வெளிநாடுகள் ... ரூ. 5 12 0

மானேஜர்: கல்கி காரியாலயம், கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை

பிரசங்கி (அழும் குழந்தையை அழைத்துக் கொண்டு வெளியே செல்லும் ஒரு ஸ்திரீயைப் பார்த்து):— அம்மா, குழந்தை அழுவதனால் எனக்கு ஒன்றும் தொந்தரவில்லை! அதற்காக நீங்கள் வெளியே போக வேண்டாம்.

ஸ்திரீ:—நீங்கள் பேசுவது குழந்தைக்குத் தொந்தரவாயிருக்கிறதே! நான் வெளியே போகாமல் என்ன செய்வது?

என்பது அதை விடச் சிரமமான காரியம். இதை யெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்ததில் எனக்கு நம்பிக்கை தளர்ந்தது. “கிடக்கிறான் தம்பி—அவன் யாரோ—நீ யாரோ? ஏன் உன் ஸ்திரீயைக் குழப்பிக் கொள்ளுகிறாய்?” என்றது மனசின் ஒரு பாகம். “இருந்தாலும் இந்தச் சமயத்தில் நீயாவது உதவி செய்யக் கூடாதா? ஏன்? இருநூறு ரூபாய் சைக்கிள் கடைக்காரரிடம் விட்டெறிந்து விட்டு அவன் ரீக்ஷாவை மீட்டு அவனுக்குக் கொடுக்கலாமே, தம்பி!” என்று இடித்துக் காட்டியது மற்றொரு பாகம். “உம்...பணம் அத்தனை வேசா? மறுபடி நீ இருநூறு ரூபாய் சம்பாதிக்க எத்தனை கஷ்டப்படணும் தெரியுமா? யோசிச்சுப் பார், அப்பனே!” என்று வாதாடியது முதல் சிந்தனையின் தொடர். அப்படியே ஆயாசத்துடன் படுத்தி விட்டேன்.

“சரி!” என்ற குரல் கேட்டுத் திரும்பினேன். குரல் ரொம்பப் பழக்கப்பட்டது போலிருந்தது. அடே! மாரியின் குரல் போல இருக்கிறதே...!

குரல் வந்த திசையை உற்றுப் பார்த்தேன்.....இருளின் மத்தியில் மாரி என்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பது போல இருந்தது. தன்கைகளைத் தூக்கி என்னிடம் காட்டினான். எனக்குத் தூக்கி வாரிப்போட்டது. அவன் இரண்டு கைகளையும் சேர்த்துப் பிணத்திருந்தது ஒரு விலங்கு.-சர்க்காரின் இரும்புத்தாலி.

“இப்போ நான் திருடனுங்க” என்று சொல்லிவிட்டு அவன் சிரித்தான். உண்மையிலேயே அது சிரிப்பா? இல்லவே இல்லை. முறிந்து போன உள்ளத்திலிருந்து பிரதிபலிக்கும் நெருப்பு. அதைக் காண என்

நெஞ்சு படபடத்தது. கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன் அமைதியாக இருந்த எரிமலை வெடித்து எழுந்து நெருப்புக் குழம்பைக் கக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது...அந்த நெருப்பு என் நெஞ்சைச் சுட்டது. அவன் திருடன்!.....ஐயோ..... அது பொய். பொய்..... மாரி திருடவே மாட்டான்.....அப்படி அவன் திருட நேர் தால்.....அது என் குற்றம். ஹகிம்சா மரைக்காயரின் குற்றம். சைக்கிள் கடை முதலாளியின் குற்றம். ஆமாம், அவன் வாழ வகையில்லாமல் செய்துவிட்டது எங்கள் குற்றம்தான். உண்மையில் திருடர்கள் நாங்கள்தான். அவனுடைய நேர்மையான வாழ்க்கையைத் திருடிவிட்டோம்.

“மாரி, மாரி! நீ நல்லவன் தானடா. நீயா திருடன்.....?” என்று கூவினேன்.

மறு சிமீவும் விழித்துக் கொண்டேன்.

“சே, கனவுதானா? நல்ல வேளையாப் போச்சு. அந்தப் பய'மாரிக்கு வழி செய்யணும்” இப்படி ரொம்ப தாராள மனத்துடன் வெளியே வந்தேன். வாசலில் மாரி நின்று கொண்டிருந்தான். மறுபடி உள்ளே வந்து இருநூறு ரூபாயை எடுத்துக்கொண்டு வாசற்பக்கம் போனேன்.

“இந்தாடா, மாரி. இதைக் கொண்டுபோய் சைக்கிள் கடைக்காரரிடம் கொடுத்துவிட்டு, உன் ரீக்ஷாவை இழுத்துக்கிட்டு வந்து...”

நான் சொல்லி முடிப்பதற்குள் மாரி குறுக்கிட்டான். “சாமி.....ஒங்க மனசு ரொம்ப தாராளமங்க. இந்த ரூபா அத்தனையும் உடனே திருப்பிக் கொடுக்க என்னாலே முடியாதுங்க.....”

நான் ரொம்பப் பெரும்போக்காகச் சொன்னேன்: “இல்லேடா, மாரி! நீ ஒண்ணும் இதைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டாம். இனிமேலாவது.....”

“ஐய்யோ, சாமி! அப்படி உழைக்காம வாங்கற காசு ஒட்டாதுங்க. நான் தினம் ஒரு ரூபா எப்படியாவது உங்களுக்குக் கொடுத்துடறேனுங்க. அப்பத்தான் என் மனசுக்கு சிம்மதியா இருக்கும்!”

மாரியின் இந்தச் சொற்கள் என்னைத் திகைக்க வைத்தன. அவன் ஏழைதான். இருந்தாலும் அவன் மனசில் நேர்மையைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இடம் பெறவில்லை. தானாக வரும் ‘சான்னை’க் கூட அவன் அப்பால் தள்ளிவிட்டு, “உழைச்சுச் சம்பாதிக்காத காசு ஒட்டாதுங்க” என்கிறான். அவன் படிக்காதவன்தான். இருந்தாலும் அவனுக்கிருக்கும் அந்த நேர்மையுணர்ச்சி ‘நமக்கு வரவில்லையே’ என்று என் மனம் துடித்தது. அவன் ரொம்ப ரொம்ப உயர்ந்து விட்டான். ‘இவன்தான் மனிதன்’ என்றது என் மனச்சாட்சி.

ஒரு பெருமூச்சு விட்டேன்.

அவ்வளவுதான் என்னால் முடிந்தது!

புதுமை பெறுங்கள்! முதலில் ஸ்தானம் செய்ததும் சார்மிஸ் டால்கம் பவுடரை உடல் முழுவதும் தூவுங்கள். எத்தகைய புதுமை உணர்ச்சி அது அளிக்கும் தெரியுமா? மிருதுத்தன்மை பெறுங்கள்! உடலில் சுரணையுள்ள இடங்களிலும் பவுடரை நன்றாக தடவிவிடுங்கள். அது பட்டைப்போல படர்ந்து எரிச்சல் வராமல் பாதுகாக்கிறது.

நீடித்த இனிமையுடன் இருங்கள்! சார்மிஸ் டால்கம் பவுடரை தாராளமாக அடிக்கடி உபயோகியுங்கள். அது செலவில்லாமல் பெருவாழ்வு அளிக்கும் சாதனம் அழகிற்கும் காதுக வர்ச்சிக்கும் இதுவே நிறைந்த சகலியம்.

சார்மிஸ்
டால்கம் பவுடர்
 பரவசப்படுத்தும் மனோ ஹரமான நறுமண முள்ளது.

கேரளா
ஸான்டல்வுட் சோப்
 (மதுரை என்டீனாயே மூலப்பொருள்)

நாள் முழுதும்
 நீடித்தா நிற்கும்
 புதுமைக்கு

கைத்தொழில் & வர்த்தக இராசா
 கேரளா
 ஸோப் இன்ஸ்டிடியூட்
 கோழிக்கோடு

தி பாலுஸோரி வெனிமிட்சிட் பண்லி.

(இந்தியாவில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது)

3, சிங்கராச்சாரி தெரு, திருவல்லிக்கேணி

தபால் வட்டி No. 414 - மதுராஸ்-5

தந்தி: EVERMENS'.....வாண். 65904

மாதாந்திர சீட்டுகள்

ஆகஸ்டு மாத சீட்டு வரிசையில் இடம் பெறாத விண்ணப்பதாரர்களுக்கு இடமளிக்க ஆரம்பிக்கும் எங்கள் செப்டம்பர் மாத சீட்டு வரிசை

(4-வது சென்சீட்டிபைம, ஏன் வரிசை)

சந்தா செலுத்தும் கடைசி தேதி 15-9-52

முதல் ஏலத் தேதி 25-9-52

	மாதச் சந்தா
B, வெள்ளம்	ரூ. 100/-
C ..	ரூ. 50/-
D ..	ரூ. 25/-
E ..	ரூ. 20/-
F ..	ரூ. 15/-
G ..	ரூ. 10/-

	சீட்டின் மதிப்பு
	ரூ. 2,500/-
	ரூ. 1,250/-
	ரூ. 625/-
	ரூ. 500/-
	ரூ. 375/-
	ரூ. 250/-

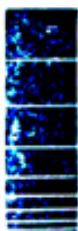
25 மாதங்கள்

25 செம்பர்கள்

ரூ. 25க்கும் அதற்கு மேற்பட்ட தொகைக்கும் இந்தியாவிலுள்ள அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்குகளின் செக் பெற்றுக் கொள்ளப்படும். அதற்குக் குறைந்த தொகைகளை மனிதர்கட்கு அல்லது இந்தியன் போஸ்டல் ஆர்டர் மூலம் அனுப்பலாம். வேண்டுமோருக்கு இவ்வசமாத சீபத்தகைகளும் விண்ணப்ப பரதங்களும் அனுப்பப்படும்.

சீராகச் சேமிப்பதற்கு உங்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கிறோம்.
(போர்டர் உத்தரவுப்படி)

எம். வி. கர்மணியம், மாணேஜிங் டைரக்டர்

தவணைச் சலுகையுடன் சைக்கிள்கள்

ரூ. 1,86,000 மதிப்புள்ள சைக்கிள்கள் விற்பனையாகிவிட்டன. முடிவான குறைந்த விலை. இச்சந்தர்ப்பத்தை தவறவிடாதீர்!

இச் சலுகையை நமது விடாது நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். விலையின் 25 சத வீதம் முன்னதாகவும் பாக்கியை ஐந்து மாதாந்திரத் தவணைகளாகவும் செலுத்தலாம்.

ஹீல்த் சைக்கிள் ரூ. 138/- இங்கிலீஷ் சைக்கிள் ரூ. 180/-
பீலிப்ஸ் ரூ. 210/- ஹேர்த்லண்ட் ரூ. 220/-
பி. ஏன். ஏ. ரூ. 246/- ஈவே (பச்சை) ரூ. 340/-
டைனமோ செட் ரூ. 28/-

உங்களுக்கு அருகாமையிலுள்ள ரயில்வே ஸ்டேஷன் பெயரும் முழு விலைமும் எழுதி சீபத்தகைகளைக் குட்பட்டு உடனேயே டெலிவரி எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். புதிய டன்லப் டயர்கள், டிப்யூயர்கள், புதிய ஓரிஜினல் பார்ட்டுகள் எல்லாம் புத்தம் புதியவை என்பதற்கு உத்தரவாதம். உடனேயே ஆர்டர் செய்யுங்கள்.

JUPITER TRADING CO.

Prop. M. T. CO., LTD.

Post Bag 16602, Calcutta-4

பரமசிவத்தின் தீர்மானம்

பாட்டு வாத்தியார் பரமசிவம் நள்ளிரவில் அலறிப் புடைத்துக் கொண்டு எழுந்து உட்கார்ந்தார்.

“அம்மா கௌரி! போதும், போதும்! கல்யாணி ராகத்தை இப்படிக் கொலை பண்ணாதே” என்று அலறினர்.

அந்த அலறல் காதில் விழும்பதும், “ஏன்? ஏதாவது கேட்ட சொப்பனம் கண்டீர்களா என்ன? அப்படி உளறுகிறீர்களே?” என்று பட படப்புடன் கேட்டபடி, போர்வையை உதறித் தள்ளிவிட்டு எழுந்து வந்தார் அவர் மனைவி அபயாம்பாள்.

அதற்குள் தம் சிலைமையை ஒரு வித்மாய்ச் சமாளித்துக் கொண்ட பரமசிவம் லேசாக நகைத்தார். பின்னர், “ஒன்றுமில்லை அபயம்! நம்ம அட்வகேட் ராமகிருஷ்ணன் பெண்ணுக்கு, ஒரு மாசமா பாட்டுச் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறேறே இல்லையோ? அந்தப் பெண்ணுக்கும் பாட்டுக்கும் ரொம்ப தூரம்! காகம் கரைவதும், கழுதை கத்துவதும் கூடக் கொஞ்சம் காதுக்கு இனிமையா யிருக்கும். அந்தப் பெண்ணின் பாட்டிலே அந்த இனிமைகூட இல்லை! அவள் கல்யாணி ராகத்தை என் எதிரில் ஆலாபனம் செய்வதுபோல் சொப்பனம் கண்டேன். அவ்வளவுதான்! வேறு ஒன்றுமில்லை” என்றார் பரமசிவம்.

“நன்றாயிருக்கு உங்கள் சொப்பனமும் அலறலும்” என்று சொன்னபடியே அபயாம்பாள் படுக்கப் போய் விட்டாள். ஆனால் பரமசிவத்துக்குத் தூக்கம் வந்தால்தானே?

இன்னமயில் பரமசிவம் அந்தப் பெண்ணுக்கு எந்த வேளையில் பாட்டுச் சொல்லிக் கொடுக்க ஆரம்பித்தாரோ தெரியவில்லை; அந்த வேளையிலிருந்து மன சிம்மதியில்லாமல் தவித்து வந்தார். மற்ற இடங்களில் கிடைத்தது போல் இரண்டு மடங்கு சம்பளத்தை ராமகிருஷ்ணன் கொடுத்து வந்ததால் அவரிடம், “உங்கள் பெண்ணுக்குப் பாட்டு வராதது” என்று சொல்லி விலகிக் கொள்ள துணியேற்படவில்லை அவருக்கு.

அன்றுவரை விழித்திருக்கும் வேளையில் மட்டும் பயல் கூட்டி வந்த கௌரியின் கானம் அவரை இரவிலும் தூக்கம் பிடிக்காமல் அவதியுறச் செய்தது. அதுமட்டுமன்றி, அவர் கழுத்தளவு நீரில் சின்று அகர சாதகம் செய்து கற்ற சங்கீதத்தையும் மாகபடச் செய்தது. அவரை யறியாமலேயே அவர் ஆலாபனை செய்யும்போது ‘கௌரியின் பாணி’ அதில் கலந்தது. அந்த சிலைமை நீடித்தால் தம் பிழைப்புக்கு ஊழி வந்து விடும் என்பது அவருக்கு சிதர்சனமாயிற்று. ஆகவே, அவர் திடமாகத் தீர்மானம் செய்து விட்டார். “இன்றுதான் கௌரிக்குப்

பாட்டுச் சொல்லிக் கொடுக்கும் கடைசி நாள். இன்று ராமகிருஷ்ணனிடம் உடைத்துச் சொல்லி விடுகிறேன்” என்று சிச்சயித்துக் கொண்ட அவர், கடுங்காவல் தண்டனை முடிந்து விடுதலை பெறப்போகும் கைதியைப் போல் உள்ளக் குதூகலத்துடன் ராமகிருஷ்ணன் வீட்டை நோக்கி விரைந்து நடந்தார்.

பங்களாவின் வாசற்பக்கமாய் இருந்த அறைதான் அவர் சங்கீத ‘ட்யூஷன்’ சொல்லித் தரும் அறை. அந்த அறையை நெருங்கியபோது உள்ளே யிருந்து உரத்த குரலில் கௌரி ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தது அவர் காதில் விழவே, அவர் தயங்கி சின்று அவள் சொல்வதைக் கூர்ந்து கேட்டார்.

“எனக்கு அந்தப் பைத்தியத்திடம் பாட்டு சொல்லிக் கொள்ளவே பிடிக்கவில்லை அப்பா! திருப்பித் திருப்பி அகர சாதகம் செய்யச் சொல்லி உயிரை வாங்குகிறது. கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னால் அது கல்யாணி ராகத்தை ஆலாபனை செய்து காட்டியதுபோல் சொப்பனம் கண்டேன். அன்றைக்கு அலறிப் புடைத்துக் கொண்டு எழுந்ததிலிருந்து எனக்கு இராத் தூக்கமே போய் விட்டது. காவேரியில் என்னோடு படிக்கும் பெண்களெல்லாம், ‘என்னடி பிரசாக அறைந்தவள் போலிருக்கிறாய்’ என்று கேட்டுக் கலாட்டா பண்ணுகிறார்கள். இன்றைக்கு அது வந்தால் சொல்லி விடுங்கள் அப்பா. எனக்கு அதனிடம் இனிமேல் பாட்டுச் சொல்லிக் கொள்ளவே இஷ்டமில்லை” என்று தந்தகப்பனரிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான் பரமசிவத்தின் மாணவி கௌரி.

இதைக் கேட்ட பரமசிவத்துக்கு என்ன செய்வது என்றே தெரியவில்லை. வந்த கவடு தெரியாமல் திரும்பிப் போய்விடலாமா என்று தோன்றியது. அதன்படியே அவர் அந்த வீட்டு வாசற்படியைத் தாண்டி, தெருவுக்கு வந்து விட்டார். அந்தச் சமயம் வீட்டுக்குள் ளிருந்து வெளியே வந்த ராமகிருஷ்ணன் பாட்டு வாத்தியார் பரமசிவம் தெரு வழியாகப் போவதைப் பார்த்தார். உடனே கைதட்டி அவரைக் கூப்பிட்டு, “பாட்டு வாத்தியார் ஸார்! நீங்கள் என் பெண்ணுக்கு அருமையாகப் பாட்டுச் சொல்லிக் கொடுத்தீர்கள். இனிமேல் எனக்கு உங்களைப் போன்ற வாத்தியார் கிடைக்கப் போவதில்லை. எனினும் என் நன்றியைக் காட்டிக் கொள்ள இந்தச் சிறு தொகையைத் தருகிறேன் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். இன்னும் பத்து நாட்களில் இந்த ஊரை விட்டு மாற்றலாகிப் போகிறேன் நாளையிலிருந்து நீங்கள் வரவேண்டிய அவசியமில்லை” என்றார்.

பரமசிவம் அவர் கொடுத்த சிறு தொகையாகிய இருதாறு ரூபாயைப் பார்த்தார். விடுதலையுடன் சன்மானமா என்று அப்படியே பிரயித்து சின்றுார். டி. ஜி. எஸ்.

ஆரோக்கிய ரகசியம்

வி. என். குமாரசாமி

29. விபரீதகரணி செய்யும் விதம்

விநிப்பில் மல்லாந்து படுக்கவும். இரண்டாவது சித்திரத்திலுள்ளபடி கைகளை உடலின் பக்கங்களில் உள்ளகைகள் தரையில் படுப்படியாக வைத்துக் கொள்ளவும். இரண்டு கைகளையும் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளவும். மூச்சைப் பிடித்து இரண்டு கால்களையும் சேர்த்து முன்றாவது சித்திரத்திலுள்ளபடி தூக்கவும். பின் சிறிது மூச்சை விடவும். மறுபடி மூச்சைப் பிடித்துக் கொண்டு கைகளை அழுத்தி ஊன்றிக் கொண்டு இன்னமும் பிடுஷ்டம் இடுப்பு முதலியவைகளைத் தூக்கி ஊக்காவது சித்திர நிகுக்கு வரவும். உடனே கைகளை மடக்கி பிடுஷ்டத்தைத் தாங்கி முதலாவது சித்திரத்திலுள்ளபடி செய்யவும்.

இந்த முறைகள் எல்லாமே சர்வாங்கசனத்தைச் செய்வது போலத்தான். ஆனால் சர்வாங்கசனத்தில் கைகளை இடுப்புக்கு அடியில் முதலாகத் தாங்கிப் பிடிக்க வேண்டியிருக்கும். விபரீதகரணியில் பிடுஷ்டத்தைக் கைகளால் தாங்கிப் பிடிக்க வேண்டியிருக்கும். சர்வாங்கசனத்தில் முதலாகவும் பின்மேல் பாகம் மட்டும் வளைக்கப் பட்டு மற்றவை நேராய் இருக்கும். அதனால் ஜாலந்திர பக்தம் ஏற்படும். இதில் முதலாகவும் பின்மேல் பாகம் மட்டும் வளைக்கப் பட்டு மற்றவை நேராய் இருக்கும். ஜாலந்திரபக்தம் கிடையாது.

விபரீத கரணியைக் கைகளால் தாங்கிச் செய்யச் சிலராவதான் முடியும். சர்வாங்கசனத்தில் கழுத்து கணம் தாங்க கைகளால் வேசாய்ப் பிடித்திருந்தாலும் போதும். ஆனால் விபரீத கரணியில் சர்வாங்க இருக்க வேண்டுமானாலும் அதிக நேரம் கைகளால் தாங்கக் கட்டாமலிருக்கும். சாதாரண கை தேடுகளாவே ஐந்து பத்து நிமிஷங்களுக்கு மேல் கைகளால் தாங்கிக் கொண்டிருக்க முடியாது. அப்படியிருக்க வயதானவர்கள், பலவீன

மானவர்கள், கோயாளிகள், சிறுவர்கள் முதலியோர் செய்வது கஷ்டமல்லவா? ஆனால் இந்த விபரீதகரணி ஆசனம் இத்தகையவர்களுக்குத்தான் மிக முக்கியமானது. எனவே அதற்கும் ஒரு குறுக்கு வழி இருக்கின்றது. மிகச் சலபம்; கொஞ்சம் கூடக் கஷ்டமே கிடையாது.

முன்று காங்கு தலைமீள்களை அடுக்கி ஒரு கயிற்றினால் கண்ணுக்குக் கட்டிக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வது ஐமூக்காளத்தினாலோ, ஒரு விநிப்பினாலோ கங்கு கற்றிப் பிறகு கயிற்றால் கட்டி இதற்காகவே பிரத்தியேகமாய் வைத்துக் கொள்ளலாம். படுக்கைக் கட்டின் உயரம் அவரவர்களின் கைக்கு ஒரு முழ உயரம் இருந்தால் போதும். இதுதான் இந்த ஆசனத்திற்கு வேண்டிய கருவி.

இப்பொழுது ஐந்தாவது சித்திரத்தில் உள்ளபடி இரண்டு கால்களையும் நீட்டிப் படுக்கையில் முனையில் உட்காரவும். பிறகு மெதுவாய்ப் பின்புறம் சாய்ந்து, கைகளைப் பின்புறம் ஊன்றிக் கொண்டு தலைமை சிதானமாய் ஆரவது சித்திரத்திலுள்ளபடி கீழே வைத்துப் படுக்கவும். பின்புறம் அதிக் கங்கீர்த்தி விடக் கூடாது. தலை, தோள்கள் மட்டும் தரையில் இருக்க வேண்டும். மற்ற பாகங்கள் தரையில் படக் கூடாது. பின் இரண்டு கால்களையும் சேர்த்துப் போலத் தூக்கி ஏழாவது சித்திரத்திலுள்ளபடி இருக்கவும். இரண்டு கைகளைப் படுக்கையின் மேல் சாதாரணமாய்ப் போட்டுக் கொள்ளலாம். அவ்வது படுக்கை கழுவி யிறும் போல் இருந்தால் பிடித்துக்கொள்ளலாம். இடுப்பு கண்ணுக்குப் படுக்கையின் தாங்கி யிருக்க வேண்டும். மூச்சைச் சாதாரணமாய் இழுக்கவும் விடவும் செய்யலாம். வாயினால் சுவாசிக்கக் கூடாது. வாய் முடியிருக்க வேண்டும்.

சாதாரண தேக சிலையிலுள்ளவர்கள் முதல் வாரத்தில் மூன்று நிமிஷங்கள் விதம் மூன்று தடவை செய்யலாம். இந்த ஆசனத்தை அரை மணி நேரத்திற்கு மேல் செய்ய வேண்டியதில்லை.

கோயாளிகள், பலவீனமானவர்கள் முதல் முதலில் ஒருவர் சகாயத்துடன் செய்வது சலபது. எழுந்து படுக்கைக் கட்டின் மேல் உட்கார முடிந்தால் உட்காந்து கொள்ளலாம். உதவி செய்பவர் மெதுவாய் முதலாகத் தாங்கிய வண்ணம் பயிற்சி செய்பவரைப் பின் பக்கம் சாயச் செய்து தலை, புஜம் மட்டும் தரையில் படவைத்துப் பிறகு கால்களைத் தூக்கிப் பட்டினிலுள்ள நிலையில் கால்களைப் பிடித்துக் கொள்ளலாம். எழுந்திருந்து உட்காருவதற்குக் கூடச் சக்தி யில்லாதவர்களுக்கு உதவி செய்பவர் கால்களைப் பிடித்துத் தூக்கி முதலில் அடியில் படுக்கையை வைக்கலாம். 'எழுந்திருந்து உட்காரக் கூடச் சக்தி யில்லாதவர்கள் ஆசனங்கள் செய்யலாமா?' என்று கேட்கலாம். ஆம்; இந்த விபரீத கரணி ஆசனம் அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்குத்தான் ஏற்பட்டது. மற்ற

கால் ஈடுங்கலோ ஆரம்பித்தால் ஆசனத்தைக் கலைத்துச் சிறிது நேரம் படுத்து ஒய்வெடுத்துக் கொண்டு மறுபடியும் செய்யலாம்.

சர்வாங்காசனம், சிரசாசனம் முதலியவைகளை அதிக நேரம் செய்பவர்கள் இந்த ஆசனத்தைச் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. அப்படிச் செய்ய வேண்டுமானால் ஐந்து முதல் ஏழு நிமிஷம் செய்தால் போதும்.

இந்த விபரீத கரணி ஆசனம் கண்டு பிடித்த வர்கள் மிக சாமர்த்தியசாலிகளாயும் துண்ணிய புத்திசாலிகளாயும் இருக்க வேண்டும். இந்த ஆசனத்தில் சர்வாங்காசனப் பலனில் பாதி அளவும் சிரசாசனப் பலனில் பாதி அளவும் கிடைக்கின்றது சாதாரணமானவர்களுக்கு முதலிலேயே சர்வாங்காசனம் சொல்லித் தரலாம். ஆனால் கோயாளிகள் பலனைமாணவர்கள், வயதானவர்கள், அதிக கனமானவர்கள் சிறுவர்கள் எல்லாம் ஆரம்பத்திலேயே சர்வாங்காசனத்தைச் செய்ய முடியாது. எனவே விபரீதகரணியைத் தான் செய்ய முடியும். இந்த ஆசனத்தில் சர்வாங்காசனத்தைப் போல பூரா சத்தமும் தைராயட் கோளத்திற்கே செல்வ தில்லை. மார்பிற்கும், கழுத்திற்கும் சிரசிற்கும், சத்தம் பாய்கின்றது. கழுத்திற்குப் பாய்வதால் தைராயட் கோளத்திற்கும் ஆரோக்கிய மேற்படு கின்றது. அதனால் சர்வாங்காசனப் பலனும் உண்டு. சிரசிற்கும் பாய்வதால் சிரசாசனப் பலனும் உண்டு. இதைத் தவிர இந்த ஆசனத் தில் சர்வாங்காசனம், சிரசாசனம் இவை இரண்டிற்கும் இல்லாத ஒரு அபூர்வ பலனும் உண்டு. அதுகான் மார்பிற்கும் சத்தம் பாய்வது. விபரீத கரணியைச் சர்வாய்ச் செய்வதால் சத்தம்

மார்பு பாகத்திற்கு அதாவது துரை ஈரங்களுக்கு ரத்தப் பாய்ச்சல் தாராளமாய்க் கிடைக்கின்றது. அதனால் துரை ஈரல் சம்பந்தமான கஷயம், ஆஸ்தமா இருமல், சளி, ஜலதோஷம் போன்ற பல கோயங்குக்கும் இந்த ஆசனம் பரம ஔஷத மாய் இருக்கின்றது.

தவிர, துரை ஈரல் சம்பந்தமில்லா மற்ற கோய களிலும் ஆரம்பத்தில் இதைச் செய்தால் அவர்களுக்குச் சர்வாங்காசன, சிரசாசனப் பலனும், துரை ஈரல் ஆரோக்கியமும் கிடைக்கின்றது. ஓரீரு மாதம் இந்த ஆசனத்தைச் செய்வதால் பிறகு சக்தி ஏற்பட்டு, சர்வாங்காசனத்தைத் தன்னிலேயே செய்ய வரும். நாளடைவில் இந்த ஆசனத்தில் இருந்தவாறே படுக்கையைத் தள்ளி விட்டு, கைகளால் முதகைப் பிடித்துக்கொண்டு சர்வாங்காசனத்தைச் செய்யலாம்.

இந்த ஆசனத்தைச் செய்ய வயது நிரீணயம் கிடையாது. இரண்டு வயது குழந்தைகள் முதல் எண்பது வயது வயோதிகர்கள் வரை செய்யலாம். ஆண் பெண் சகலருக்கும் இது மிகச் சலமமான ஒரு ஆரோக்கிய சாதனம்.

பெண்கள் வீட்டு விலக்கா யிருக்கும் காட்களில் எக்த ஆசனமும் செய்யக் கூடாது. வழக்கமாய்ச் செய்யும் பெண்மணிகள் கர்ப்பமானாலும் மூன்று மாதங்கள் வரை இதைச் செய்யலாம். புதிதாய் ஆரம்பிப்பவர்கள் கர்ப்பமா யிருந்தால் செய்யக் கூடாது.

வயிற்றில் ஆப்பிரெஷன் செய்து கொண்டவர்கள் ஆசன ஆசிரியர்களின் ஆலோசனையின் பேரில்தான் செய்யலாம். (தொடரும்)

குழந்தை தப்புமா ?

நேபாள காங்கிரஸ் தலைவர்களிடையே எழுந்துள்ள சச்சரவினால், அந்நாட்டில் புதிதாக ஏற்பட்ட ஜனநாயக அரசியலுக்கு பெரிய ஆபத்து நேர்த்திருக்கிறது.

தாயே! உங்களுக்கு
 பிரசவத்திற்கு முன்பும்
 பின்பும் ஓவல்டின்
 தேவை!

கர்ப்பிணி ஆரோக்கியமுற்றிருக்க
 வும், பிறக்கப்போகும் குழந்தைக்கு
 தேவையான உணவை சேகரிக்கவும்
 அவளுக்கு அதிகப்படியான
 போஷணை அவசியம். அதிகப்படியான
 போஷணை அளிக்க ஓவல்டின் இன்றி
 யமையாதது; அதில் கர்ப்பிணிக்குத்
 தேவையான புஷ்பிதரும் சத்துக்
 கள் இருக்கின்றன; குழந்தைகளுக்கு
 இயற்கை ஆகாரமாக இருக்கும்
 தாய்ப்பால் பெருகவும் உதவுகிறது.
 ஓவல்டினில் பழுத்த பார்மிமால்ட், ஆடை நிரம்பிய-கத்தமான
 பகம்பால், நிறத்த கொக்கோ, இயற்கை பாஸ்பேடைடுகள்,
 பி & டி விட்டமின்களும் இருக்கின்றன.
 சிகலின் ஆரோக்கிய வளர்ச்சிக்கு உடனே ஓவல்டின் பருக
 ஆரம்பி யுங்கள்! போலிகளைத் தள்ளிவிடுங்கள்.

வித்யோகஸ்தர்கள் :
 கிரஹாம்ஸ் டிரேடிங் கோ. (இந்தியா)லீட்.

ஓ வ ல் டி ன்

அதிகப்படியான போஷணைக்கு

OV.391

யுள்ளது கடிக்கார ஆர்டருக்கு ஒன்று இனும்!
உயர் 16 மீல் வாட்சைகள், கமிக்க தயாரிப்பு. 6 வருஷ
உத்தரவாதம். இதுவரை இக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்த
தலை. கமிக்கருக்கக் கொடுப்பே உத்தரவாதம்.

இலவசம் ஒன்றை வாட்சைகள் ஆர்டருக்கு ஒரு
கொடுக்கோரும் இரண்டுக்கு ஒரு
கொடுக்கோரும் பெறவும் ஒரு கடிக்காரத்தக்கு
ஒரு கடிக்காரத்தக்கு பெறவும் இனும். மேலும்
ஒரு கொடுக்கோரும் பெறவும் அபரவாதம் இனும்.

No. 1. Size 6 1/2"

- 15 ஜுவல்ஸ் ஸ்டீல்பேக் கேஸ் ரூ. 38/-
- 15 ஜுவல்ஸ் ரோல்டுகோல்டு ரூ. 40/-

No. 2. Size 6 1/2"

- 15 ஜுவல்ஸ் ஸ்டீல்பேக் ரூ. 38/-
- 15 ஜுவல்ஸ் ரோல்டுகோல்டு ரூ. 40/-

No. 3. Size 9 1/2" Water Proof

- 15 ஜுவல்ஸ் கரோலம் ஸ்டீல்பேக் ரூ. 48/-
- 15 ஜுவல்ஸ் கரோலம் உயர் தகம் ரூ. 52/-
- 17 ஜுவல்ஸ் கரோலம் ஸ்டீல்பேக் ரூ. 55/-

No. 4. Size 8 1/2"

- 5 ஜுவல்ஸ் ரோல்டுகோல்டு ரூ. 32/-
- 15 ஜுவல்ஸ் கரோலம் ஸ்டீல்பேக் ரூ. 38/-
- 15 ஜுவல்ஸ் ரோல்டுகோல்டு ரூ. 40/-

No. 5. Size 6 1/2"

- 13 டைம் கரோலம் கேஸ் ரூ. 19/-
- 5 ஜுவல்ஸ் மிராஜ் ரோல்டுகோல்டு ரூ. 25/-
- 15 ஜுவல்ஸ் கரோலம் ஸ்டீல்பேக் ரூ. 38/-
- 15 ஜுவல்ஸ் ரோல்டுகோல்டு ரூ. 40/-

- அளரம் டைம்ரீஸ் ரூ. 19/-
- உயர் தகம் ரூ. 21/-
- பரக்கெட் வரட்ச ரூ. 13/-

PIONEER WATCH COMPANY
Post Box No. 11428. CALCUTTA-4

நீரிழிவு

எழு நாட்களில்

குணமாகும்!

எவ்வளவு நாட்பட்டதாயினும் மிகக் கடுமையாக இருப்பினும் நவீன ரஸாயன முறைத் தயாரிப்பான வினஸ் எம் தீழிவு (DIABETES) வியாதியை முற்றிலும் குணமாக்கி விடும். அடங்காத பசி, மரண தாகம், அடிக்கடி சிறுநீர் பிரிதல், சோரி சிறங்கு ஆகிய இவைகளே இவ்வியாதி யின் முக்கிய அறிகுறிகள். இதை கவனிப்பின்றி விட்டு விட்டால் கட்டி, பிளவை, கண் கோளாறு முதலிய உபத் திரவங்களில் முடியும். வினஸ் எம் ஆயிரக்கணக்கானவர்களை மரிப்பினி ன்றும் பிழைக்க உதவி யுள்ளது. உபயோகித்த மறுதினமே நீரிலுள்ள சர்க்கரைச் சத்தைக் குறைத்து இத மனிக்கும். இரண்டு மூன்று தினங் களில் பாதி குணமடைந்ததாக நீங்களே உணர்வீர்கள். ஆகார நிபந்தனை கிடையாது. இலவசமான விபரங்கள் அடங்கிய ஆங்கில காட் லாகிற்று எழுதவும்.

50 மாத்திரைகள் கொண்ட
பாட்டில் ரூ. 6 - 12 - 0
(தபாற் செலவு இலவசம்)

வினஸ் ரிஸர்ச் லாபரடரி (S.M.)
தபால் பெட்டி நெ. 587, கல்கத்தா

பெரிய இடத்துப் பெண்

கோமத் சுவாமிநாயகம்

கொடுத்து வைத்தவன் என்று பாராட்டினர் பலரும். பாக்ஷியசாஸி என்று பெருமைப் பட்டுக் கொண்டான் பெற்ற தாயார். ஆனால் அவன் மட்டும் ஏனோ திருப்பியில்லாமல் காணப்பட்டான்.

“அம்மா! எனக்கென்னவோ இந்தச் சம்பந்தத்தில் சிறிதும் விருப்பமில்லை. உன்னுடைய கட்டாயத்துக்காகத்தான் என்றையே நான் பணியிட்டுக் கொள்கிறேன்” என்று வருத்தத்துடன் தன் முடிவைத் தெரிவித்தான் ராஜு.

“ராஜு! நீ இப்படியெல்லாம் பேசுவது எனக்குக் கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை. நீ சினைப்பதுபோல் அமிர்தமோ அவன் தந்தையோ பணச் செருக்குப் பிடித்தவர்களல்ல. சொல்லப் போனால் நீதான்...”

“ஆமாம், அம்மா. இப்பொழுது உன் கண்களுக்கு அப்படித்தான் தோன்றும். காளை அவர்கள் வலையில் சிக்கிக் கொண்டால் அப்புறம் தெரியும்.”

“சண்முகம் பிள்ளை இன்று நேற்றுப் பழகியவரல்ல. உன் தந்தை உயிரோடிருந்த காலத்தில் அவர்களிருவருக்கு முன்ன சிசுகேதம் உனக்கென்ன தெரியும்! சாதாரண வியாபாரியாக இருந்த சண்முகம் பிள்ளை இப்பொழுது பெரிய முதலாளியாகி விட்டார். ஆனாலும் நம் குடும்பத்தில் அவர் கொண்டிருந்த அன்பு மாறாமல் முன் போலவே பழகி வருவதற்குத் தெரியவில்லையா, அவருடைய பெருந்தன்மை! அவர் நினைத்தால் உன்னை விட உயர்வான வரங்கள் எத்தனையோ வரக்காத்திருக்கும். அப்படி யிருந்தும் உன்னையே தேர்ந்தெடுத்திருப்பது நம் குடும்பத்தில் அவர் கொண்டுள்ள அபிமானத்தைத்தானே காட்டுகிறது!”

“அம்மா, நீ என்ன சொன்னாலும் சரி. சண்முகம் பிள்ளையின் சம்பந்தம் நம் தகுதிக்குப் புறம்பானது என்பதைத் தீர்மானமாகச் சொல்வேன்.”

“அப்படியானால் உன்னுடைய தீர்மானமான முடிவும் அதுதானே!”

ஆமாம் என்று சொல்ல எண்ணினான் ராஜு. தன் கண்முன் துயரமே உருவாய் நின்று தாயின் முகம் அவன் மனத்தில் எதையோ கிளப்பிவிட்டுப் பெரும் புயலை எழுப்பிவிட்டிருந்தது. சிறு வயதிலேயே விதவையாகிவிட்ட அவன் தனக்காக எத்தனை அரும்பாடு பட்டிருப்பான்! தன் படிப்பிற்காக

எத்தனை கஷ்டங்கள் அறுபவித்திருப்பான்! மகன் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்று எத்தனை வானளாவிய கற்பனைக் கோட்டைகள் எழுப்பி யிருப்பான்! எல்லாம் அவனே என்றிருக்கும் தாயின் ஆசையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகவாவது தான் அந்தக் கல்யாணத்துக்குச் சம்மதித்துத்தானாக வேண்டும் என்று அவனுக்குத் தோன்றியது.

“எதற்காக அம்மா இப்பொழுது மனம் கலங்குகிறாய்! பெரிய இடத்தில் சம்பந்தம் செய்து கொண்டால் என்னென்ன கஷ்டங்கள் விளையும் என்பதை நினைத்துச் சொன்னேன். வருகிறவன் பெரிய இடத்துப் பெண் என்கிற மமதையில் உன்னை அவமதிப்பானே என்று அஞ்சினேன். மற்றப்படி.....”

“அதுதாண்டா ராஜா புத்திசாலிக்கு அழகுசரி என்று மட்டும் சொல்லிவிடு போதும் மற்ற ஒன்றைப் பற்றியும் நீ கவலைப்பட வேண்டாம். யார் யாரிடம் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது எனக்குத் தெரியும்” என்று கூறிய ஜானம்மா ஆனந்த மிகுதியால் மேலே பேச முடியாமல் விம்மினாள்.

2

சீவ்வாண வீட்டின் கோலாகலங்கள் முடிந்து ஒரு வாரமும் ஓடிவிட்டதால் ஜானம்மாவும் தன்னிருப்பிடம் செல்ல விரும்பினாள்.

“அங்கே போய் நீங்கள் மட்டும் தனியாக ஏன் இருக்க வேண்டும்! இங்கேயே இருந்துவிடலாம்” என்று கூறிய சண்முகம் பிள்ளையிடம் மறுத்துக் கூறத் தயங்கி நின்றான் ஜானம்மா.

“அம்மா மட்டும் தனியாகப் போகவில்லை, மாமா! நானும்தான் போகப் போகிறேன்” என்று ராஜு கூறவே திடுக்கிட்டு நின்றனர் யாவரும்.

“மாப்பிள்ளை! உங்கள் பிள்ளை யெல்லாம் என்னிடம் தெரிவிக்கவில்லையே! ஆயினும் பரவாயில்லை. கல்யாணமான கையோடு மாப்பிள்ளை வீட்டுக்குப் புறப்பட வேண்டியதுதானே உலக சியதி!” என்று கூறி விட்டுத் தன் மகன் பக்கம் திரும்பினார். “அமிர்தம், இன்னும் ஏன் நின்று கொண்டிருக்கிறாய்! மாப்பிள்ளை சொன்னது

காதிவே விழவில்லையா! சீக்கிரம் பிரயாணத்திற்கு
காண ஏற்பாடுகள் நடக்கட்டும்" என்று கூறி
விட்டு மாப்பிள்ளையிடம் சம்பிரதாயமான பேச்சுக்
களைத் தொடங்கினார்.

தந்தையின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்த அமிர்தம்
கணவன் வீடு செல்லப் போகிற உவகையோடு
பிரயாணத்திற்கான சாமான்களைச் சேகரிக்கத்
திரும்பினான். வாசற்படி தாண்டி யிருக்க மாட்
டான். மண்டையிலடித்தாற்போல் ராஜா கூறிய
பதில் அவன் செவிகளில் நாராசமாய்ப் பாய்ந்தது.
"அவளை இப்போது அழைத்துப் போகவில்லை.
நான் மட்டும் தான் போகப் போகிறேன்."

இப்படியும் இருக்குமா ஒரு பிள்ளை என்று மூக்
கில் வீரலை வைத்து அசிரித்து நின்றான் ஜானம்மா.

"ரீங்கள் எப்படித் தீர்மானம் பண்ணுகிறீர்
களோ, அப்படியே செய்யுங்கள் மாப்பிள்ளை.
இந்தத் தடவை வசதியில்லை என்றால் இன்னொரு
தடவை பார்த்துக் கொண்டால் போயிற்று!"
என்று மருமகனின் போக்குக்கு வளைந்து கொடுத்
தார் மாமனார். நற்குணம் வாய்ந்த மாமனாரையா
தவறாக எடுத்துக் கொண்டு அவருடைய பேச்சுக்
குத் தவறாக அபிப்பிராயம் தேடினான் ராஜா!
'வசதி யில்லை என்றால்' என்று அவர் கூறியதைத்
தன்னிடம் பண வசதியில்லை என்பதாக மாமனார்
கட்டிக் காட்டுவதாக நினைத்துப் போறுமினான்.
தன்னுடைய பொறுமையை எந்த விதமாகத் தீர்த்துக்
கொள்ளவாமென்றிருந்த சமயம்தான் அமிர்தம்
அவ்விடம் வந்து நின்றான்.

"ரீங்கள் போவதானால் நானும் உங்களுட
னேயே வருவேன். உங்களைப் பிரிக்ந்து அரை நிமி
ஷும் கூட என்னுடைய கழுடியாது."

"அடடா, என்ன பதிகிறது! இந்த பக்தியெல்
லாம் ஏழைமை நிறைந்த என் வீட்டிற்கு வந்த பிற
கும் நிலித்து நிற்குமா என்பதுதான் என் சக்
தேகம்."

"எதற்காக ராஜா இப்படியெல்லாம் பேசி
அவன் மனத்தைப் புண் படுத்தியிருப்பான்!" என்று
கண்டித்த ஜானம்மா மருமகன் பக்கம் திரும்பி
ஆதரவாகப் பேசி அவளைச் சமாதானப்படுத்தினான்.
இன்னும் ஒரு மாதத்தில் வந்து உன்னை அழைத்
துப் போவான் என்று மாமியார் கூறிய வாக்கை
வேத வாக்காக முடிந்து கொண்டு நாட்களை ஓட
விட்டுச் கொண்டிருந்தான் அமிர்தம்.

மாதம் ஒன்றில், இரண்டில்; நான்கும் ஓடி
விட்டது. இந்நாளில் மாதத்திற்கிடையில் அமிர்தம்
பல தடவைகள் கடிதமெழுதினான். ராஜா
எப்பொழுதாவது ஒன்றிரண்டு முறை பதில் போட்
டிருப்பான். அதோடு சரி, அதற்கு மேல் அவ
னுக்குக் கடிதம் எழுதியதோ அவளுக்குமிடம் வந்
ததொ கிடையாது.

ராஜா மாதத்திற்குப் பின் ஒரு நாள் வந்தான்.
அவளைத் தேடியல்ல; அவன் தந்தையின் பணத்
தைத் தேடி. அவன் வந்த சமயம் தந்தை வெளி
யில் சென்றிருந்தார்.

திடீரென்று வந்து நின்ற கணவனைப் பொங்கும்
ஆர்வத்துடன் வரவேற்று உபசரித்தான் அமிர்தம்.
எதிர்பார்த்து ஏங்கி நின்ற அவனிடம் ஆதரவோடு
இரண்டு வார்த்தைகள் பேசத் தோன்றவில்லை.
ஏதோ ஒப்புக்கு அவன் கேட்டு இரண்டொரு
கேள்விகளுக்குப் பதில் அளித்து விட்டுச் சண்முகம்
பிள்ளையின் வரவை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து
நின்றான். சிற்று நேரத்திற்குக் கெல்லாம் மாமனாரும்
வந்து விட்டார்.

தாமே சென்று அழைத்து வர வேண்டுமென்று
நினைத்த மருமகன் தானாகவே வந்து நின்றது

சண்முகம் பிள்ளையின் மனத்துக்கு மிகவும்
ஆறுதலைக் கொடுத்தது.

"மாப்பிள்ளை! நானே வரவேண்டுமென்றிருக்
தேன். ரொம்ப சந்தோஷம்" என்று தம் திருப்
தியை வெளியிட்டுக் கொண்டார் சண்முகம்
பிள்ளை.

"எனக்கும் வர வேண்டுமென்று ஆசைதான்.
மில்லில் ஒய்வே கிடைக்க வில்லை..."

"ஆமாம், மாப்பிள்ளை! ரீங்கள் எதற்காக இந்த
மில்லையைக் கட்டிக் கொண்டு அழ வேண்டும்!
சம்பளமும் குறைவு. வேலையும் அதிகம்."

"அதனால் தான் விட்டு விடத் தீர்மானித்து
விட்டேன்."

"ரொம்ப சந்தோஷம். நான் எதைச் சொல்ல
நினைத்தேனோ, அதைதான் செய்து விட்டீர்கள்"
என்று திருத்தியைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

"வேறு ஏதாவது 'பிள்ளை' தொடங்கலா
மென்று ஆசை. உங்கள் அபிப்பிராயத்தையும்
கேட்டுப் போகலாமென்று வந்தேன்."

"மாப்பிள்ளை! ரீங்கள் தவறாக நினைக்கக்
கூடாது. விபாபாரம் ரீங்கள் நினைக்கிற மாதிரி
அத்தனை இன்னுக்கிரையில்கூட என்பதை ரீங்கள்
முதலில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். விபா
பாரம் என்றால் அதிலேயுள்ள திறமையென்ன,
தொழில் றுட்பமென்ன..." அவர் பேசப் பேச
ராஜாவின் முகம் ஆத்திரத்தால் சிவப்பெறி
கின்றது.

"போதும், உங்கள் பேச்சு! நான் ஒன்றுக்கும்
உதவாதவன் என்பது தானே உங்கள் அபிப்
பிராயம்! குடும்பத்தில் பெரியவராச்சே என்பதற்
காக யோசனை கேட்க வந்தேன். அதற்குத்
தாங்கள் அளித்த மரியாதை போதும். உங்களைப்
போல் பணம் ஒன்றுதான் இல்லையே தவிர மற்ற
தெரிதும் தங்களை விட நான் தாழ்ந்தவனில்லை
என்பதைப் போகப் போகத் தெரிந்து கொள்ளு

வீர்கள்" என
று படபடப்
பாகப் பேசி
விட்டு விசக்
கென்று எழு
ந்து சென்று
விட்டான்.

பன்முறை
அழைத்தும்
ராஜா திரும்
பிப்பாராமல்
சென்று விட்

டதைக் கண்டு சண்முகம் பிள்ளைக்கு ஆத்திரம் பற்றிக் கொண்டு வந்தது. தனக்கேற்பட்ட அவமானத்தைத் தானாதவரைப் போல் அங்கிருந்த சோபா ஒன்றில் சாய்ந்து விட்டார். கடந்த தனைத்தையும் மறைவாக நின்று கவனித்துக் கொண்டிருந்த அமிர்தத்தின் கெஞ்சில் திவில் பற்றிக் கொண்டது. கணவனின் திடீர் வரவு, தந்தையின் பேச்சு முடியில் ஏற்பட்ட மனஸ் தாபம், ஷண் கேரத்தில் முடிந்தவிட்ட இந்தச் சம்பவம் ஆகியவை எத்தனை விபீதத்திற்கு கொண்டு போய் விடுமோ என்று கலங்கியவளாய் ஒன்றும் ஓடாமல் திகைத்து நின்றான் அமிர்தம்.

3

“ராஜா! நீ செய்த முடிவென்னவோ எனக்குப் பிடிக்கவில்லையப்பா! அப்புறம் உன் இஷ்டம்” என்று விரக்தியுடன் கூறிவிட்ட ஜானம்மா தன் வேலைபைக் கவனிக்கச் சென்று விட்டாள்.

மாமனாரிடம் பணத்திற்காகச் சென்று அவமானப் பட்டுத் திரும்பிய ராஜாவிடம் உன்னம் கொதியாய்க் கொடுத்தது. தன்னிடம் பணமில்லாத குறையில் மாமனார் ஒன்றுக்கும் உதவாதவன் என்று தீர்மானித்துவிட்டதாகப் பட்டது. தன்னை அவமதித்த அவர் கண்ணின் எப்படியாவது பாடு பட்டுத் தன் திறமையினால் முன்னுக்கு வந்து அவரைத் தங்குவிடச் செய்ய வேண்டும் என்ற தீர்மானத்துக்கு வந்தான். தன் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற முக்கியமாகப் பணம் தேவை. பணத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யத் தன் பிதிரார்ஜித சொத்தான வீட்டையே அடமானம் வைக்கத் தீர்மானித்து விட்டான்.

வியாபாரம் ஆரம்பித்த வேளை ஏதோ கொஞ்சம் சுமாரமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. தன் கடை யிலுள்ள வரவு செலவுக் கணக்குகளை அவ்வப்போது தாயாரிடம் வந்து தெரிவித்து விடுவான். வியாபாரம் தொடங்கிய சில மாதங்களில் கிடைத்த லாபம் அவன் மனத்தில் கொண்ட தீர்மானத்திற்கு அதுகவமாக அமைந்திருந்தது. அவன் மனத்துக்குச் சற்று ஆறுதலையும் அளித்தது.

அன்று மாதக் கணக்கு முடித்துவிட்டவர வழக்கத்தை விடச் சற்று அதிக கேரமாகி விட்டது. அந்த மாதத்திய லாபம் எப்போதையும் விடச் சற்றுக் கூடுதலாகக் கண்டு விடவே அதே உற்சாகத்தில் வீடு கோக்கி வந்தான்.

“அம்மா, அம்மா! இந்த மாதத்து லாபத்தைக் கேட்டாயா!” என்று கூறிக் கொண்டே வந்தவன் தாய் சொந்தாற்போல் படுத்திருப்பதைக் கண்டு திடுக்கிட்டான்.

“அம்மா! உன் உடம்புக் கெண்! ஏன் இப்படி அசந்து போய்ப் படுத்து விட்டாய்!” என்று பரிவுடனும் கவலையுடனும் கேட்டாள் ராஜா.

தன் அருகே அமர்ந்த ராஜாவை ஏறிட்டு கோக்கி, “எனக்கென்ன, எப்பொழுதும் வாஸி வயதா! நாமமாக

விரும்பா விட்டாலும் தன்னமை எப்படியோ கம்முள் புகுந்து விடுகிறது. நீ தான் ஒரே பிடிவாதமாக இருக்கிறாய். இப்பொழுதெல்லாம் நான் சொல்வதைக் கேட்பதில்லை அமிர்தத்தை அழைத்து வா என்றால்...” என்று தொடங்கினார் தாயார். ஆனால் அவன் அதை காநில வாய்க் கொள்ளாமல் எழுந்துவிட்டான்.

4

“அம்மா ஒரு முக்கியமான விஷயம் பேச வேண்டும். நீ கோபித்துக் கொள்ள மாட்டாயே!” என்ற பிடிக்கையுடன் தொடங்கினார் ராஜா.

அன்று வெளியிலிருந்து வரும்பொழுதே ராஜா மிகவும் சோர்ந்தபோய் வந்திருந்ததை ஜானம்மா காணத் தவறவில்லை. மகனிடம் காரணம் கேட்கப் போனால் கேரடியான பதில் ஒன்றும் சொல்ல மாட்டான். சுற்றி வளைத்து ஏதாவது பதில் வரும். கிட்டத்தட்ட ஒரு மாதமாக இதே ரீதியில் தான் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. வர வர ஜானம்மாவின் மனமும் பிள்ளையின் பிடிவாதத்தினால் வெறுப்பேறிப் போயிருந்தது.

இன்று அவனாகவே பேச வந்தபோது நின்று கேட்காமல் போனால் கன்ற யிராதென்று கவனத்துடன் கேட்பவன் போல் மைந்தனின் அருகே அமர்ந்தான்.

“அம்மா! வியாபாரத்தின் போக்கு வர வர எனக்குப் பிடிக்கவே யில்லை. இன்று கொள்ளை விலை விற்கும் சாமான் காளை கொள்ளை மலிவாக கிடைக்கிறது. இன்று மலிவாகக் கிடைக்கிற சாமான் காளை கிராக்கியாகிவிடுகிறது.”

“அதற்குத்தான் வியாபார றுட்பம் தெரிய வேண்டுமென்று அதுபவமுள்ளவர்கள் கூறுவது” என்றான் ஜானம்மாள்.

அன்று மாமனார் கூறிய அதே வார்த்தைக்காகக் கோபித்துக் கொண்டு வந்துவிட்ட ராஜா இன்று தாயார் அதே வார்த்தையைக் கூறும்போது எதுவுமே பேச முடியாமல் தலை குனிந்து நின்றான்.

வியாபாரத் துறை அச் சமயம் அவனுக்குச் சரியான குடு கோடுத்திருந்தது.

“அம்மா! கஷ்டத்தின் மேல் கஷ்டம் வந்தாலும் வியாபாரத்தை நிறுத்தப் போவதாக உத்தேசமில்லை” என்றுதான் சொல்ல வந்தேன்” என்று கூறி முடித்தவன் அளவு கடந்த சிந்தனையுடன் அறையில் குறுக்கும் நெடுக்கும் நடந்தான்.

“அத்தை! காப்பி தயாரித்து விட்டேன். எடுத்துச் செல்லுங்கள்” என்ற குரல் எங்கேயோ கேட்டிருந்த குரலைப் போலிருக்கவே திடுக்கிட்ட ராஜா ஏறிட்டு கோக்கினான். கையில் காப்பி பன்னாட்டுள் நின்ற அமிர்தத்தைப் பார்த்துப் பரவசமடைவதற்குப் பதிலாக அவன் மனம் ஏதோ பற்றி எரிந்தது.

“அம்மா!” என்ற இடிமுழக்கக் குரலைக் கேட்டு இருவரும் திடுக்கிட்டனர். “இதென்ன காடகம்!” என்று சீறினான் அவன். அவன் தன்

அனுமதியின்றி வந்திருக்கிறாளே என்ற திருத்தைவிடத் தான். இதுவரை பேசியதைக் கேட்டு விட்டிருப்பாளோ என்பதுதான் அவனுடைய அப்போதைய சிற்றத்துக்குக் காரணம். "காடகம் ஒன்றுமில்லையப்பா. எனக்கு உடல் கலமில்லையென்று யாரோ சொல்லியிருக்கிறார்கள்." "அதனால் பார்த்துப் போகலாமென்று வந்தேன்" என்று இருக்கிற தைரியத்தை யெல்லாம் ஒன்று கூட்டி வார்த்தை உருவேற்றி வெளிப்படுத்தி விட்டான் அமிர்தம்.

"பார்த்தாகி விட்டதல்லவா! உன் வீட்டுக்குப் புறப்படலாம்" என்று உத்திரவிட்டான் அவன். அவன் உத்திரவில் தொனித்த கடுமையை விடக் கொடியதான குரலில் தொடங்கினார் ஜானம்மா. "அவன் இங்கிருந்து போகக் கூடாது. இனி அவன் இங்கிருக்க வேண்டியவர். எனக்காக என்னைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கவாவது அவன் இங்கிருந்து தானாக வேண்டும்."

"அம்மா! அவன் உனக்கு உதவி செய்வான் என்று நம்புகிறாயா!"

"ராஜா! போதும் உன் பேச்சு. நீ என்ன சொன்னாலும் நான் அவனை அனுப்பப் போவதில்லை. என் சௌகரியத்திற்காக அவன் இங்கே இருந்துதானாக வேண்டும்..."

என்றுமே தன் வார்த்தைக்கு எதிர்த்துப் பேசியறியாத தன் தாயார் அன்று அத்தனை ரௌத் திராகாரமாகப் பேசுவதைக் கண்டு மலைத்துப் போய்ப்பதில் பேசுவதை அறியாமல் அங்கிருந்து திரும்பி விட்டான் ராஜா.

5

—அ) துபயமில்லாத வியாபாரத்தினால் ஏற்பட்ட கஷ்டங்கள் அவன் உள்ளத்தையே புரட்டி செய்து

“ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி ரகைஷ்”

1 மண்டலம் (48 நாள்)
பூஜை செய்தும்

ஆயுள் பூராவும் பலன்
தரும் வெள்ளி ரகைஷ்

ரூ. 43—12—0

ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி ரகைஷ் வேண்டியவர்கள், தங்கள் கோரிக்கைகளை எழுதி ரூ. 5-12-0 மணியாட்டச் செய்யவும். ஷே. தொகை, வெள்ளி, விளம்பரம் தபால் செலவிற்குமாக தேவை, மீதி ரூ. 38ம் ரகைஷ் அளித்த 108 நாளைக்குள் பலன் அடைந்து அனுப்பி வைக்கவும்.

N. B. (1) ஆட்டர் கிடைத்த 8 ம் நாள் ரகைஷ் பிரார்த்தனையின் அனுப்பப்படும். (2) வெளி நாட்டு நேயர்கள் இரட்டிப்புத் தொகை பிரிட்டிஷ் போஸ்டல் ஆட்டர்மூலம் அனுப்பவும். (3) V. P. கிடைப்பது. (4) அச்சும்களும் கால்நிசுக்களும் தடுக்கப்படுகிறார்கள்.

★

கோட்டமருதூர்,

ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி ஜியோதிஷ் ஆபீஸ்,
அரகண்டலத்தூர் P. O. (S. A. Dt.)

கொண்டிருந்தன. தினமும் ஏதோ போவதும் வருவதும் போய்க் கொண்டிருந்தானே தவிர வியாபாரத்தில் முன்பிருந்த தெம்பில்லை. மன சிம்மதிக்காக வேலையை மறந்து படிப்பில் சற்றுக் கவனம் செலுத்தக் கருதி அன்றையத் தபாலில் வந்திருந்த 'கூடரை' பிரித்துப் பார்த்தான். வழக்கமாகவே வாசகர்களின் மனத்தைக் கவரும் கருத்துக்களையெல்லாம் கதை நிறைந்த பத்திரிகை அது. அந்த வாரம் பல மாதங்களாக வெளியிடாமல் வைத்திருந்த சிறு கதையின் போட்டி முடிவு வெளியாகியிருந்ததோடு பரிசு பெற்ற கதையும் கூடவே பிரசுரமாகி யிருந்தது. பரபரப்போடு பத்திரிகையைப் பிரித்துப் பரிசு பெற்ற கதையைப் படித்தான்.

'பெரிய இடத்துப் பெண்' என்ற தலைப்பில் வெளியாகியிருந்த பரிசுக் கதையைப் படிக்கப் படிக்க ராஜாவின் உள்ளம் உணர்ச்சி வேகத்தால் கொந்தளித்தது. கிட்டத்தட்ட அவன் வாழ்க்கையைப்போட்டியே அக் கதையும் சித்தரித்திருந்த தினம்தானே என்னவோ பெரிய இடத்துப் பெண் அவன் கெஞ்சை விட்டு அகல மறுத்துவிட்டான். கதைக்கும் அவன் வாழ்க்கைக்கும் சிறு மாறுதல். கதையில் வரும் கதாநாயகன் பெரிய இடத்துப் பெண்ணை தன் மனைவியின் அலட்சியம் தாங்க முடியாமல் செத்துப் போகிறான். ஆனால் ராஜாவோ இன்னும் சாகாமல் செத்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவன் வீட்டினுள் துழைந்தபோது கண்ட காட்சி அவன் படித்த கதையில் வந்த ஒரு சம்பவத்தை நினைப்பூட்டியது.

ஜானம்மா யந்திரத்தைக் கட்டி இழக்க மாட்டாமல் இழத்துக் கொண்டிருந்தான். அமிர்தம் கால் மேல் கால் போட்டுக் கொண்டு மேலையின் முன் அமர்ந்து ஏதோ எழுதிக்கொண்டிருந்தான்.

"பேஷ்.....வெகு பேஷ்.....அம்மா! உனக்கு இதுவும் வேண்டும், இன்னமும் வேண்டும்" என்று பரிசுசமாகச் சிரித்து விட்டு மனைவியின் பக்கம் திரும்பி எரித்துவிடுவதைப் போல் விழித்துப் பார்த்தான்.

"இந்தத் தள்ளாத காலத்தில் கல்லைக் கட்டி நீ இழக்கவேண்டும். உன் மருமகன் அதைப் பார்த்துக் கால் மேல் கால் போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும். இதுதான் நீ பெரிய இடத்துப் பெண்ணாகக் கொண்டு வந்ததின் லக்ஷணம். இல்லையா!" அவன் சொல்லித் தொனித்த கடுமையைத் தாளமாட்டாதவளாய் உள்ளே போய்விட்டான் அமிர்தம்.

"ராஜா, எந்த நேரமும் நீ இப்படி அவனைக் கரித்துக் கொட்டுகிறது உனக்கே கண்ணியிருக்கிறதா!"

"வயது காலத்தில் நீ விழந்து விழந்து வேலை செய்வது மட்டும் எனக்கு கண்ணியிருக்க வேண்டும், அப்படித்தானே!"

"செல்லமாக வளர்ந்த பெண். அவளுக்கென்ன தெரியும், இந்த வேலை யெல்லாம்!"

"இதற்கெல்லாம் தான் அந்தச் செல்லப் பெண் வேண்டா மென்றேன்....."

மேலே பேசுமூன் தாயாரின் கடுமையான குரல் அவனைத் தடுத்து நிறுத்தியது.

"ராஜா..... இனிமேலும் இப்படியே நீ பேசிக் கொண்டிருப்பதானால் என்னுடைய அன்பைக் கட்டாயம் இழக்க நேரிடும். ஆமாம், சொல்லி

விட்டேன்" என்று கூறியவன் ஆத்திரத்தால் தொண்டை அடைக்கக் கண்களில் நீர் முட்டத் தலையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டான்.

6

"அத்தை....." என்ற சனக் குரல் படுக்கையறையிலிருந்து புறப்படவும் அதைத் தொடர்ந்து, "இதோ வந்து விட்டேனம்மா" என்று கூறிக்கொண்டே அந்த அறைக்கு விரைந்தான் ஜானம்மா.

"கொஞ்சம் குடிக்கத் தண்ணீர்....." என்று அமிர்த்ததின் குரல் கேட்கவும் பரபரப்போடு தண்ணீரை மொண்டு கொண்டு சென்ற ஜானம்மாவைத் தடுத்து நிறுத்தினான் ராஜா.

ஒரு வாரமாக வேலையின் சிமித்தம் வெளியூர் சென்று விட்டுக் கிரும்பிய ராஜாவுக்குத் தந்தாயார் பணிப் பெண்மாதிரி மருமகனாகக் குத்தொண்டு செய்தது அருவருப்பைக் கொடுத்தது.

"ஏனம்மா, பெரிய இடத்துப் பெண் என்றால் அக்கிரமத்திற்கு அளவே யில்லையா? ஏன், நான் தான் கேட்கிறேன். தனக்கு வேண்டிய தண்ணீர் வந்து குடித்துச் செல்வதற்குக்கூட முடியாமல் நீதான் எடுத்துச் செல்வ வேண்டுமா!" என்று கேட்டவன் சினம் பொங்கத் தாயாரை விழித்து நோக்கினான்.

"அட பாவி மகனே! ஏன்டா உன் புத்தி இப்படிப் போகிறது? நாலு காளாக அந்தப் பெண் கண்ணை விழிக்காமல் கிடக்கிறது. நேற்று இரவு முழுவதும் எமனோடு உயிருக்கு மன்றாடிக்கிட்டுக்கொண்டிருந்தது."

இரவு பட்ட அவஸ்தையை சீனைத்து கொண்ட ஜானம்மாவின் உடல் பதறியது.

"ராஜா! நானும் பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்து விட்டேன். உன் கடு சொல்லுக்கு ஒரு எல்லையே இல்லையென்று ஆகிவிட்டது. அமிர்த்ததை நீ இன்னும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அமிர்த்தம் பெரிய இடத்துப் பெண் என்பது வால்தவம்ம்தான். ஆனால் உன் கற்பனை யில் வளரும் பெரிய இடத்துப் பெண்ணின் குண விசேஷம் வேறு — நான் கொண்டு வந்த பெரிய இடத்துப் பெண்ணின் போக்கு வேறு.

"நீ எளியவன் என்பதை மறைத்துத் தன் கண்ணுக்குக் கண்ணாள் ஒரே பெண்ணை உனக்குக் கொடுத்த உன் மாமனாளுக்கு நீ செய்த கன்றி என்ன? அவர் பெண்ணை வாழாமல் அடித்து அவர் மனத்தை நோக்கிச் செய்தாய்.

"மது ஒரே ஆஸ்தியான குடும்ப விட்டை அடமானம் வைத்ததைக் கேள்விப்பட்ட அமிர்த்தம் நாம் குடியிருக்க வீடு இல்லாமல் திண்டாடக்கூடா தென்பதற்காக மீட்டுக் கொடுத்தான். அப்பண்ணியவதற்கு நீ என்ன கைம்மாறு செய்தாய்? அது மட்டுமா? உன் வியாபாரம் கஷ்டமடைந்ததைத் தெரிந்து கொண்டு அந்த கஷ்டத்தை ஈடு செய்ய எந்த நேரமும் பணம் தேவை என்பதை சீனைத்துத் தந்தையிடம்கூடப் பணம் வேண்டாமென்று தன் பெரும் நகைகளை விற்றுப் பணமாக வைத்துக் கொண்டு காத்திருக்கிறானே! அதற்கு நீ செய்யும் கன்றி இதுதானா! உன் கற்பனையில் தவறான பெரிய இடத்துப் பெண்ணை வளரவிட்டு உன் மனத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டாய். அதை கண்டுகொண்டு நோக்கும் உனது பார்வையால் கொல்லாமல் அமிர்த்தத்தை அணு அணுவாய்க் கொன்று வருகிறாய். இது தான் உன்னைப் பெற்றதின் பலனா!"

தாயார் கூறிய ஒவ்வொரு வாக்கியமும் அவள் மூளையைப் பலமாகத் தாக்கியது. அமிர்த்ததின் போக்கை கன்றாகப் புரிந்து கொள்ளாமலேயே அவளைப் பற்றித் தவறாக அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டு விட்டோமா? அப்படியானால் அவளைப் படுத்திய கொடுமைகளுக்கு என்னதான் பிரயோசனம் சித்தமோ? அவள் மூளை குழம்பியது. தன்னுடைய தவறை சீனைத்து வருந்திய ராஜா அமிர்த்ததின் மனப்புர்வமான மன்னிப்பைப் பெற அவன் படுத்திருந்த அறையை நோக்கி ஓடினான்.

படபடக்கும் நெஞ்சுடன் அமிர்த்ததின் கட்டிலை நெருங்கிய ராஜா ஆர்வத்துடன் அவள் கரங்களைப் பற்றிக் கொண்டான். "அமிர்த்தம் உன்னுடைய உயர்வான அன்பின் மூன் நான் தலை குனிந்தேன். என்னை மன்னித்து விட்டதாக ஒரு முறை கூறி விடு. அப்பொழுதுதான் என் மனம் ஆறுதலடையும்" என்று கூறிய கணவனை ஏறிட்டு நோக்கிய அமிர்த்தம் தன் தலையைத் தாழ்த்திக் கொண்டான். அதே சமயம் ஜானம்மா அவ்விடம் வரவே தண்ணீர் என்னும் பாவனையில் கையை அசைத்தான்.

பரிவோடு ஜானம்மா ஊற்றிய காப்பித் தண்ணீரின் தொண்டையை நனைத்துக் கொண்ட அமிர்த்தம் கணவனை ஏறிட்டு நோக்கினான்.

"அமிர்த்தம்! நீ பணத்தில் மட்டுமே செல்வ இடத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அரிய குணத்திலும் பெரிய இடத்தைத்தான் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறாய். நீதான் உண்மையாகவே போற்றத்தகுந்த பெரிய இடத்துப் பெண்" என்று கூறி முடிந்த ராஜாவின் உள்ளத்தில் இன்பத்தின் பெருமிதம் தாண்டவமாயியது.

நாரத கான சபா, கரூர் (Regd.)

26-8-52 செவ்வாய்க்கிழமை மாலை 6-15 மணிக்கு

★ கரூர் லைட் ஹவுஸில் ★

ஸ்ரீராதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி	...	பாட்டு
ஸ்ரீ ஆர். கே. வெங்கடசரம சாஸ்திரி	...	பீடில்
ஸ்ரீ டி. கே. ஸுந்தி	...	யிருதங்கம்
உமையாள்புரம் ஸ்ரீ கோதண்டராமய்யர்	...	கடம்

டிக் கெட்டுகள்

1-ம் வகுப்பு 5-0-0, 2-ம் வகுப்பு 3-0-0, பால்கனி 2-0-0, ஸ்திரீகள் 2-0-0

என். வேதாந்தாச்சாரி, ஆத். வி. ராமச்சந்திரன், கௌரவ காரியதரிசிகள்

தமிழ்க் களஞ்சியம்

9. அந்தகன் நாயகன்

கவிதையை அனுபவிப்பது என்பதாகவும் அதன் அழகில்த் தினைப்பது என்பதாகவும் ஒன்று இருக்கவே செய்கிறது. இது அபூர்வமாகச் சிலருக்குக் கொடுத்து வைத்த காரியமா, அல்லது சாமானியப் பட்டவர்களுக்கும் உரிய காரியமா? — இரண்டுந்தான்.

நிரந்தரமாக அந்த அனுபவம் ஒரு சாதனமாய் அமைவது அபூர்வந்தான். ஆனால் 'கல்வி' என்ற வறண்ட பயிற்சிக்கு ஆளாகாமல், எதேச்சையாய் மக்களோடு இயல்பான முறையில்ப் பயில்பவர்களுக்குச் சாமானிய காரியமே.

இவ்வாறு சொன்னவர் இத்தாலியப் பேராசிரியர் குரோஸி (பிறந்தது 1866.)

நம்முடைய ரவீந்திரநாத தாகூர் என்ன சொன்னார் :

"கடவுளே என்னை எதற்கு உள்ளாக் கினாலும் உள்ளாக்கும். ஆனால் என் கவிதைப் பண்டிக்கர்கள் முன் பாடும் படியாக மாத்திரம் சபித்து விடாதே யும்" என்றார்.

இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? உண்மைக் கவிதையை அனுபவிக்கிற காரியம் சிலருக்கு முடியாத காரியமாகவே இருந்திருக்கிறது என்பது தெரிய வருகிறது.

தமிழ்க் கவிஞர்களும் மேலே சொன்ன கஷ்டத்துக்கு—தமிழ்ப் பாடல் களை அனுபவிக்க முடியாத பிரகிருதிகள் முன்பு பாடும்படியான கஷ்டத்துக்கு— உள்ளாகித் திண்டாடிப் போயிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிய வருகிறது.

ஒரு கவிஞருக்குக் கோபம் வருவதைப் பாருங்கள்—ஆடல்புரியும் (ஆடெடுத்த) சிதம்பரத்திலுள்ள அம்பலவாணரிடமே முறையிடுகிறார்.

முடர் முன்னே பாடல்

மொழிந்தால் அறிவீரா

ஆடெடுத்த தென் புலியூர்

அம்பலவா—ஆடகப் போன்

க ல் கி

(வாய் பதிப்பு)

சந்தா விவரம்

	ஒரு வருடம்	ஆறு மாதம்
இந்தியா சீனாள்	ரூ. 13-0-0	6-8-0
பர்மா மலேயா செனீதாடு	ரூ. 14-10-0	7-5-0

குறிப்பு:—வி. பி. பி. மூலம் அனுப்புவது கிடையாது. தயவுசெய்து முன் பணம் அனுப்ப வேண்டும். சீனாள் தேய்க்கள் மட்டும் வி. பி. பி. மூலம் சந்தாத் தொகையைச் செலுத்தலாம்.

கடிதம் எழுதும்போது சந்தா தேய்க்கள் தங்கள் சந்தா தென்பரைக் குறிப்பிடவும்.

மாணேஜர் - கல்கி காரியாலயம் - சென்னை

செந்திருவைப் போல் அணங்கைச்
சங்காரித்(து) என்னபயன்
அந்தகனே நாயகன் ஆ
னல்.

[ஆடகப் போன் செந்திருவைப் போல்: பத்
தரை மாற்றுப் பொன்னுல்ச் செய்த லக்ஷ்மி தேவி
யைப் போல; அணங்கை: ஒரு அழகிய மணப்
பெண்ணை; அந்தகன்; குருடன்.]

இன்னொரு சிவபக்தரது பிரார்த்
தனை எப்படி இருக்கிறதென்று பார்க்
கலாம்:

தன்னை என்ன வேண்டுமானாலும்
செய்யலாம். யானையைக் கொண்டு
மிதிக்கச் சொன்னாலும் குற்றமில்லை;
நரகத்திலேயே போட்டு வதைத்தாலும்
குற்றமில்லை. ஆனால் ஒரு காரியம்
செய்து விடக் கூடாது கடவுளே என்று
முறையிடுகிறார்.

துங்க யானைக்கால்
படுத்தினும் படுத்தாக;
கடர்வீழிப் பருவா
ய

சிக்க வாயிடைச்
செலுத்தினும் செலுத்துக;
தென்புலத் தவர்கோ
மான்

வெங்கண் மாநர
கத்திடை விழ்த்தினும்
விழ்த்துக; விடையே
றும்

எங்கள் நாயக!
தமிழறி யார்களமுள்
இயம்புதல் தவிர்ப்பா
யே.

[துங்க யானைக்கால் படுத்தினும்: பெரிய
யானையின் காலுக்கு உள்லாக்கினும்; கடர் விழி:
கெடுப்புப் போன்ற கண்ணை உடைய; பருவாய்:
அகன்ற வாயை உடைய; சிக்க வாயிடைப் புகுத்
தினும்: சிக்கத்தின் வாய்க்குள்ச் செலுத்தினும்;
தென் புலத்தவர் கோமான்: தெற்கு நிசையி
லுள்ள எம் படர்க்களுக்குத் தலைவனான எமனது;
வெங்கண் மா நரகத்திடை விழ்த்தினும்: கொடிய
வெப்பத்தைக் கொண்டுள்ள நரகத்திடை விழ்த்தி
னும்; விடையேறும் எங்கள் நாயக: ரிஷப வாக
னத்தில் எழுந்தருளியுள்ள எங்கள் சிவபெருமானே;
தமிழ் அறிபார்கள் முள்: தமிழ்ப் பாடலை அனுப
விக்க முடியாதவர்கள் முன்பு-கவியை எடுத்துச்
சொல்லாதபடி காப்பாற்றுவாயாக]

கவி சம்பந்தமாக ஒத்த உணர்ச்சி இல்
லாதவர்களோடு பழகு வதில் எவ்
வளவோ மனக்கசப்பு உண்டாகிறது.
மேலே சொன்ன இரண்டு பாடல்களும்
அந்த மனக் கசப்பை அப்படியே யிவத்
தோடு வெளியிடுகின்றன.

நாகப்பட்டினம் டாக்டர் எஸ். டி. தியாகராஜ பிள்ளை (Retd. Civil Surgeon) அவர்கள் குமாரர் சிரஞ்சிவி டி. திருஷ்ணசாமி அவர்களுக்கும், திருமல்ராயப்பட்டினம் உயர் திரு. டி. நாகமுத்து பிள்ளை, M. L. A. (French India) அவர்கள் குமாரி ராஜராஜேஸ்வரி அவர்களுக்கும் மணமகள் இல்லத்தில் 13-7-52ல் சிறப்பாகத் திருமணம் நடந்தேறியது. அவ்வமயம் பல பிரபலஸ்தர்களும், நண்பர்களும் வருகை தந்தனர். பல வாழ்த்துரைகள் அனுப்பியுள்ளனர்.

வாழ்க திருஷ்ணசாமி - ராஜராஜேஸ்வரி!

ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி இருமல், மூச்சுத் திணறல், மூன்றே நிமிஷத்தில் அகற்றப்படுகின்றன

ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி தாக்குதலால் மூச்சுத் திணறி தூக்கமின்றி அவதியுறுகிறீர்களா? அதிகமாக இருமுவதால் பிராணாவஸ்தையாக இருக்கிறதா? பலநினை உணர்ச்சியினால் வேலை செய்ய அசுத்த ராகவும், குணமையான வஸ்துக்களையும் சிற்சில உணவுகளையும் உட்கொள்ள முடியவில்லையா!

எவ்வளவு நாட்களாக உபாதையற்ற எதை உபயோகித்திருப்பீளும் சரி, மெண்டாகோ (Mendaco) ஓர் புதிய நம்பிக்கையை அளிக்கும். மயக்க மருந்து, புகை பிடித்தல், இஞ்சுக்கஷன், ஆட்டோ மைஸர் இவை தேவையில்லை. செய்ய வேண்டிய தெல்லாம் குசியற்ற இரண்டு பில்லுகளை சாப்பாட்டிப்போது உட்கொள்ள வேண்டியதே. உபத்திரவங்கள் மாயமாக அகன்றுவிடும். மூன்றே நிமிஷங்களில் மெண்டாகோ (Mendaco) இரத்தத்துடன் கலந்து வேலை செய்யத் தொடங்கி கபத்தைக் கரைத்து சிரமம் இன்றி ஸ்வாஸத்தை அபிவிருத்தி செய்து முதல் நாள் இரவிலேயே நல்ல சித்திரையை அளித்து விரைவில் பல வருஷங்கள் யௌவன உணர்ச்சியையும் பலத்தையும் பெறுவீர்கள்.

2 ஆண்டுகளாக ஆஸ்துமா இல்லை

மெண்டாகோ (Mendaco) அநேகமாக உடனே குணமளித்து கவாசத்தை இலகுவாக்குவது மட்டுமின்றி எதிர்கால தாக்குதல் ஏற்படாது செய்கிறது.

உதாரணமாக மில்லர் ஜே. ஆர். இருமல் மூச்சுத் திணறலால் இரவு தூக்கமின்றி 40 பவுண்டு எடை குறைந்து இறந்து விடுவார் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மெண்டாகோ (Mendaco)-ஆஸ்துமாவைமுதல் நாளே சிறுத்தி விட்டது. 2 வருஷங்களில் அத்தொத்தரவே அவருக்கு மீண்டும் ஏற்பட்டதில்லை.

பணம் வாயல் உத்தரவாதம்

மெண்டாகோ (Mendaco) முதல் வேளை சாப்பிட்டதும் இரத்தத்துடன் கலந்து ஆஸ்துமாவை ஒழிக்கிறது. மெண்டாகோ (Mendaco) விரைவில் பல வருஷ யௌவன உணர்ச்சியும் பலமும் அளிக்கிறது. வாபஸ் உத்தரவாதத்தில் மெண்டாகோ (Mendaco) உபயோகித்து தீர்ப்பளிப்புகள். மெண்டாகோ (Mendaco) சாப்பிட்டு பூரண குணம் பெற்று, திருப்தி யளிக்காவிடில் காஸ்ப் பெட்டியை அனுப்பினால் முழுத் தொகையும் வாபஸ் செய்யப்படும். இன்றே மெண்டாகோ (Mendaco) வாங்குங்கள். இன்றிரவு எப்படித் தூங்குகிறீர்கள், மறு நாள் காலை எவ்விதமான தெம்புணர்ச்சி ஏற்படுகிற

Mendaco

மெண்டாகோ

தென்பதையும் பாருங்கள். உத்தரவாதம் உங்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பை அளிக்கிறது.

★ ஆஸ்துமா ★ மார்ச்சனி நோய் ★ நேர ஜூம் இவற்றை அறவே அகற்றுகின்றது

அதஸா! இருமலா? 'ஆஸ்ப்ரோ' சாப்பிடுங்கள்

ASPRO
REG. TRADE MARK

ஆசிரியர் : தாமஸ் ஓவன் (பெல்ஜியம்)

மொழிபெயர்ப்பு : வாஞ்சி

அவளுடைய வாழ்க்கை மர்மம் நிறைந்ததாக இருந்தது. அவளை யுவதி என்று சொல்ல முடியாது. யுவதி அல்ல என்றும் நிச்சயமாகச் சொல்வதற்கில்லை.

அவளது தேக்கக் கட்டு, இயற்கையான வனப்பு, செயற்கை அழகு, குதூகலமான பேச்சு, புன்முறுவல் எல்லாம் அவள் ஒரு யுவதி என்று பறை சாற்றின. ஆனால் சிற்சில சமயங்களில் அவள் மறதியாக முப்பது அல்லது முப்பத்தைந்து வருஷங்களுக்கு முன் நிகழ்ந்த சம்பவங்களை நேரில் பார்த்தவளைப்போல் சொல்லும்போது மாத்திரமே அவளது உண்மையான வயது என்ன என்பது பற்றிச் சந்தேகம் எழும்.

ஏராளமான சொத்துக்களுக்கு எஜமானியாக இருந்த அவளுடைய உண்மையான பெயர் என் போன்ற சிலருக்குத்தான் தெரியும். மிகுந்த சொத்து இருந்த காரணத்தினால் குழந்தையாக இருக்கும்போதே விளையாட்டாக ஏற்பட்ட 'பெரிய சீமாட்டி' என்ற பெயர் அவளுக்கு சீலைத்து விட்டது. எனவே, பெரிய சீமாட்டியை அறியாதார் அந்தப் பிராந்தியத்திலேயே யாரும் இல்லை.

தூரபந்து என்ற காரணத்தினால் நான் அடிக்கடி அவள் மாளிகைக்குச் செல்லுவது உண்டு. நான் சேர்ந்தாற்போல் ஒரு வாரம் அங்கு செல்லாவிடில் சீமாட்டி எனக்கு ஆள் அனுப்பி விடுவாள்.

என்னைப்போல் வேறு யாரும் அவள் மாளிகைக்கு அடிக்கடி செல்ல முடியாது. அவ்விதம் யாராவது செல்ல முயன்றால், பெரிய சீமாட்டி அதை நனினமாகத் தடுத்து, அத்தகைய உறவை முனையிலேயே கத்தரித்துக் கொண்டு விடுவாள்!

அந்தச் சீமாட்டியின் மாளிகையில் உள்ள ஒவ்வொரு சாதனமும் அவள் குடும்பம் பரம்பரையாகப் பெரும் செல்வம் படைத்த குடும்பம் என்பதை அறிவிப்பதாக இருந்தது.

அவளுடைய பேச்சிலிருந்து அவளது ஆச்சரியகரமான அறிவாற்றலை நான் அறிந்து கொண்டேன். அவளுடன் பேசுவது ஒரு சிறந்த பொழுது போக்காக எனக்குத் தோன்றியது. என்னுடன் பேசுவதை அவளும் ஒரு பொழுது போக்காகக் கருதினாள் என்பதையும், நான் அறியாமல் இல்லை.

பல வருஷங்களாக நான் அடிக்கடி அவள் மாளிகைக்குச் சென்று வந்தேன். எனினும் அவள் ஆபாசமாகவோ, முறை தவறியோ ஒரு பேச்சுக்கூடப் பேசியதில்லை. அவளது நாகரிகமான வாழ்க்கையும் பேச்சும் ஒழுக்கமும் எனக்கு அவன்மீது இருந்த மதிப்பைப் பன்மடங்கு அதிகமாக்கின. நாளடைவில் எனக்குப் பெரிய சோட்டி மீது ஒருவிதமான பய பக்திகூட ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொல்ல வேண்டும்.

எனினும் ஊர் வாயை மூட முடியுமா? அந்தச் சோட்டியின் பணத்துக்கு ஆசைப் பட்டுக்கொண்டே நான் அவள் மாளிகைக்கு அடிக்கடி செல்லுவதாகச் சில விஷயங்கள் கூறத் தொடங்கினர். ஆனால் அதை யெல்லாம் நான் லட்சியம் செய்யவில்லை.

சோட்டியின் வீட்டில் அவளுடைய உறவினரான ஹானரின் என்ற பெண் அவளுக்குப் பணிவிடை செய்து கொண்டிருந்தாள்.

ஹானரினுக்குப் பதினெட்டு வயது இருக்கும். அவள் சோட்டியின் மாளிகையில் இருக்கிறாள் என்பதற்காக அவளும் சோட்டியாகியீட முடியுமா? அவளது நடை, உடை பாவனை எல்லாம் அவள் ஓர் ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள் என்பதைச் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றிச் சுட்டிக் காட்டின.

நான் சோட்டியைப் பார்ப்பதற்காகச் செல்லும் போதெல்லாம் ஹானரின் அந்த இடத்திலிருந்து அப்பால் சென்று மாயமாக மறைந்து விடுவாள். அதன் பின் அங்கிருந்து நான் புறப்படும் வரையில் அவள் என் கண்ணில் தென்படுவதில்லை!

ஹானரின் ஏழ்மையும், அழகும், பொறுமையும் என்னை வேகுவாக வசிகரித்துவிட்டன. எனினும் அவளை நன்றாகப் பார்ப்பதற்கோ, அவளுடன் பேசுவதற்கோ எனக்குச் சந்தர்ப்பமே கிடைக்காமல் இருக்கும் போது, என் உணர்ச்சியை நான் அவளிடம் எப்படித் தெரிவிக்க முடியும்? போதாக்குறைக்கு, நான் அங்கு இருக்கும் போது சோட்டி தப்பித் தவறி ஒரு தடவை கூட ஹானரினைக் கூப்பிட்டதில்லை.

ஒரு வேளை நான் அங்கிருக்கும் போது என் கண்ணில் தென்படக் கூடாது என்று சோட்டியே ஹானரினுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கலாம். இல்லா விடில் அவள் ஏன் அப்படி ஓடி ஓடிய வேண்டும்? அவள் அப்படிச் செல்லும் போது, நான் அந்த மாளிகைக்கு அடிக்கடி வருவதை ஹானரின் விரும்பவில்லையோ என்றுகூட நான் சிற்சில சமயம் எண்ணியது உண்டு.

ஒரு நாள் சோட்டிக்குக் கடுமையான ஜூரம் என்று எனக்குத் தகவல் கிடைத்தது. உடனே நான் அவளது மாளிகைக்குச் சென்ற போது அவளைப் பார்க்க முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். அது சோட்டியின் கட்டளை என்றும் அவர்கள் கூறியது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

மேற்படி கட்டளைக்குக் காரணம் என்ன என்பதை நான் ஊகித்துக் கொண்டேன். அந்த நிலையில் நான் சோட்டியைப் பார்த்தால் அவளது உண்மையான வயதை அறிந்து கொண்டு விடுவேன் அல்லவா? அவளுடைய வயதை நான் அறிந்து கொள்வதில் அவளுக்கு ஏன் அவ்வளவு பயமோ தெரியவில்லை! இந்தப் பெண்களின் மன நிலைமையே விசித்திரமானதுதான்!

இரண்டு மூன்று வாரங்கள் சென்றன. என்னை அழைத்துச் செல்லுவதற்காகச் சோட்டியிடமிருந்து ஓர் ஆன் வந்தான்.

நான் மாளிகைக்குச் சென்றதும், “இனி என்னைப் பார்க்க வருவதில் யாதொரு ஆட்சேபணையும் இல்லை” என்றான் சோட்டி சிரித்துக் கொண்டே.

அப்போது என் கவனம் சோட்டியிடம் செல்லவில்லை. அவளுக்கு அருகில் நின்று கொண்டிருந்த ஹானரினை நான் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தேன். நான் அந்த மாளிகைக்குச் சென்றதும் உள்ளே சென்று மறையாமல் அவள் அங்கேயே நின்றது அதுதான் முதல் தடவை! இதுவும் சோட்டியின் கட்

டனையாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதை ஊகித்துக் கொண்டேன்.

ஹானரின் என்னைப் பார்த்ததும் முதல் தடவையாகப் புன் முறுவல் செய்தான். முதல்தர அழகிகளின் கோஷ்டியில் ஹானரினைச் சேர்க்க வேண்டும் என்பதை அப்போதுதான் தெரிந்து கொண்டேன். என் மனம் தடுமாறி, சிக்கல்கள் எதுவும் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் அவள் என் கண்ணில் தென்படக்கூடாது என்று சீமாட்டி கட்டளையிட்டிருந்தாள போலும்! இப்போது மாத்திரம் அவள் தன் கட்டளையை ஏன் மாற்றிக்கொள்ள நேர்ந்ததோ, தெரியவில்லை.

இதைக் கவனித்த சீமாட்டி, "ஹானரின் எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறான் பார்த்தீர்களா?" என்று கேட்டான்.

நான் திடுக்கிட்டேன். ஏனெனில் பெரிய சீமாட்டி அதற்கு முன் அப்படி யெல்லாம் பேசியதை நான் கேட்டதே இல்லை.

ஹானரினோ சீமாட்டி கூறியதைக் கேட்டதும் வெட்கத்தினால் தலையைக் குனிந்து கொண்டான். ஏற்கெனவே சுத்த வெண்மையாக இருந்த அவளது கன்னங்கள் குப்பென்று சிவந்தன.

அந்தத் தடவை சீமாட்டி வழக்கம் போல் உற்சாகமாகப் பேசவில்லை. ஐரத்தினால் அவள் உடம்பு மிகவும் வாடியதாகத்தோன்றவில்லை என்றாலும், உள்ளூற பலவிளம் இருக்கலாம் அல்லவா?

மறு தடவை ஒரு சனிக்கிழமை யன்று நான் சீமாட்டியின் வீட்டுக்குச் சென்றபோது ஹானரின் ஒரு புதுப் பெண்ணாகக் காட்சியளித்தான். எப்போதும் சாதாரண வேலைக் காரியைப்போல் உடை உடுத்திக் கொள்ளும் ஹானரின் - அன்று ஒரு சிறிய சீமாட்டியாகவே விளங்கினான்! மிகவும் விலையுயர்ந்த ஆடம்பரமான உடை தரித் திருந்தான். இதெல்லாம் சீமாட்டியின் வேலை என்பதை நான் உடனே தெரிந்து கொண்டேன்.

அன்று சீமாட்டி காதலைப் பற்றிப் பேச்சை ஆரம்பித்தாள். இளம் பெண்ணான ஹானரின் பக்கத்தில் இருக்கும் போது அதைப் பற்றிச் சீமாட்டி ஏன் பேசுகிறாள் என்பதை என்னால் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சீமாட்டியும் ஹானரினும் கலந்தாலோசித்து மேற்படி நாடகத்தை நடத்துவதுபோல் எனக்குத் தோன்றியது.

அப்போது நான் திடீரென்று ஹானரினை உற்றுப் பார்த்தேன். அவளும் என்னை உற்றுப் பார்த்தாள்.

சீமாட்டி மாளிகையே கிடுகிடுக்கும்படியாக உரக்கச் சிரித்து விட்டு, "நீங்கள் இருவரும் வாயைத் திறக்காமல் இப்போது கண்களால் மாத்திரம் பேசிக் கொண்டாடுங்களே, இதுதான் காதல் என்பது" என்று வியாக்கியானம் செய்தாள்.

"எனக்கு இந்த உலகத்தில் மிகுந்த அனுபவம் உண்டு... சிறந்த காதலர்களுக்கு உள்ள எல்லா லட்சணங்களும் உங்களிடம் அமைந்திருக்கின்றன. நீங்கள் இருவரும் கல்யாணம் செய்து கொண்டால் எவ்வளவு மேன்மையாக இருக்கும், தெரியுமா?... இருவரும் கையைக் கோர்த்துக் கொண்டு சேர்ந்து சிவ்லுங்கள், பார்க்கலாம்... ஆம், அப்படித்தான். அப்படியே கண்ணாடியில் பாருங்கள். நான் கூறியபடி நீங்கள் இருவரும் சிறந்த ஜோடி என்பதை நீங்களே தெரிந்து கொள்வீர்கள்."

இவ்வாறு தொடர்ந்து பேசிய பெரிய சீமாட்டியை நான் கவனித்துப் பார்த்தேன். அவள் ஏன் இப்படி யெல்லாம் பேசுகிறாள்? அவளுக்குச் சித்தம் சரியாக இருக்கிறதா? உணர்ச்சி வசப்பட்ட எங்கள் இருவரையும் அவள் தன் கைப்பொம்மையாகக் கருதி ஆட்டி வைக்கிறாளா? எங்களை ஏனாம் செய்கிறாளா? இவ்விதம் என் மனத்தில் பல கேள்விகள் எழுந்தன.

கடைசியாகச் சீமாட்டி எழுந்து நின்றாள். அவளது கைகள் நடுங்கின. என் தோளில் ஒரு கையையும் ஹானரின் தோளில் ஒரு கையையும் வைத்தாள்.

"நீங்கள் கணவனும் மனைவியுமாக வெகு காலம் வாழ ஆண்டவன் அருள்புரிவாரக!" என்று ஆசீர்வதித்தாள். அவள் அவ்விதம் கூறிய போது அவளது கைகளைப் போல குரலும் நடுங்கியது.

அவர்களிடம் நான் விடை பெற்றுக் கொண்டேன். அப்போது என்னை ஹானரின் பார்த்த பார்வை, "நீங்கள் இராமல் இந்த உலகத்தில் நான் வாழ முடியாது" என்று கூறுவது போல் இருந்தது.

* * *

திங்கட் கிழமை காலை என்னை யாரோ டெலிபோனில் கூப்பிட்டார்கள்.

"ஐயோ! தாமதிக்காமல் உடனே ஓடி வாருங்கள். சீமாட்டி நேற்றிரவு இறந்து விட்டாள்" என்று ஹானரின் அழுத வண்ணம் வாய் குழறக் கூறினாள்.

நான் சில நிமிஷங்கள் அப்படியே திகைத்து உட்கார்ந்து விட்டேன். இப்படி ஏதாவது அசம்பாவிதம் நேரலாம் என்ற பீதி ஏறிகெனவே என்னை வாட்டியது. ஏனெனில் சனிக்கிழமை சீமாட்டி நடந்து கொண்ட விதம் என் மனதை என்னவோ செய்து கொண்டிருந்தது.

நான் சீமாட்டியின் பங்களாவுக்கு விரைந்து சென்றேன். ஹானரின் சீமாட்டியின் உடலுக்கு அருகில் உட்கார்ந்து விம்மி விம்மி அழுது கொண்டிருந்தாள்.

"ஏன்? என்ன நேர்ந்தது? எப்படி இறந்தாள்?" என்று பரபரப்புடன் கேட்டேன்.

"சீமாட்டி தினசரி இரவு தூங்குவதற்கு முன் நான் தூங்கும் மாத்திரைகள் எடுத்துக் கொடுப்பது வழக்கம். நேற்றிரவு தானே மாத்திரைகளை எடுத்துக் கொள்வதாகக் கூறி, என்னைப் படுக்கச் செல்லும்படி கூறி விட்டாள்... ஆனால் காலை சீமாட்டியை எழுப்பச் சென்ற போது அவள் கிடந்த அவங்கோல நிலையைக் கண்டு திடுக்கிட்டேன். அவள் இறந்து விட்டாள் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன். பக்கத்தில் போய் பார்த்த போது தூங்கும் மாத்திரைகள் அடங்கிய புட்டி காலியாகக் கிடந்தது. அவள் எல்லா மாத்திரைகளையும் ஏக காலத்தில் சாப்பிட்டு விட்டதே, மரணத்துக்குக் காரணம் என்று நினைக்கிறேன்" என்று அடுக்கினாள் ஹானரின்.

அந்தச் சமயத்தில் அவள் தடுமாற்றமில்லி கோர்வையாக மேற்கண்ட விதம் சமாதானம் கூறியது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவளது ஹிருதயத்தை ஊடுருவிப் பார்க்க முயன்றேன்.

"என்னை ஏன் இப்படிப் பார்க்கிறீர்கள்? எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. சீமாட்டிதான் தவறிப் போய் மாத்திரைகளை அதிகமாகச் சாப்பிட்டிருக்க வேண்டும்" என்று கூறி ஹானரின் மறுபடியும் பலமாக விம்மத் தொடங்கி விட்டாள்.

'சீமாட்டியைக் கொண்டவன் ஹானரின் தான்' என்று என் உள்ளம் உறுதியாக முடிவு செய்தது.

சில தினங்களுக்கு முன் சீமாட்டி நோய் வாய்ப்பட்டிருந்த போது அவள் தன் சொத்துக்களை யெல்லாம் ஹானரினுக்கு எழுதி வைத்ததாக வதந்திகள் எழுந்தது எனக்குத் தெரியும். அது உண்மையா இல்லையா என்று நான் எதற்காக விசாரிக்க வேண்டும்? அந்தச் சொத்துக்கும் எனக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

இந்தப் பெண்ணைப் போலீசாரிடம் காட்டிக் கொடுப்பதால் என்ன பலன் ஏற்பட முடியும்? சீமாட்டி பிழைத்து விடுவாளா? ஹானரின் இறக்கும் வரையில் அவளது மனச் சாட்சியே அவளை வாட்டட்டும். அவளுக்கு அந்தத் தண்டனையே போதும்.

இவ்வாறு என் மனத்தைத் திருப்தி செய்து கொண்டேன். தனக்கு உப்பிட்ட ஒரு நல்ல ஆத்மாவைக் கொடு செய்த கொடிய ஹிரு

ஆயுட்காலத்துக்கு பென்ஷன்

தங்கள் பென்ஷன் பெறமுடியாத உத்தியோகத்தினர், விவசாயத்தினர், தொழிலினர் இருக்கிறீர்களா? தங்கள் கூட இந்த கலப்பான 'கை உதவி' முதலீடு நிட்டுத்தின் போகாரம் உங்கள் ஆயுட்காலத்திற்கும் பென்ஷன் பெறமுடியும்.

இப்போதே தொடங்குகள். அடுத்த 12 வருடங்களுக்கு யாதாயதம் விடாமல் ஒரு பங்களிப்பு வருஷ தேஷன்மல் செலவியல் ஸ்டீபெண்டிஷன் அளவுக்குள்ளும். போகா ரூ. 150 மத்த அளவுக்குள்ளும். இந்த ஸ்டீபெண்டிஷனும் 1964 முதல் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் காலாவதியாகி வருடம் மாதம் ஒரு ஸ்டீபெண்டிஷன் மாதம் ரூ. 75 போகாள் பெறுங்கள். அம் போகா ரூ. 150ஐ நிதும் முதலீடு செய்து விடுங்கள். இப்படியாக 1964 முதல், உங்களுக்கு யாதாயதம் ஈழம் கா ரூ. 75 வருமானம் கிடைக்கும்.

இதனுடன் அம் போகா காலம் மொத்தம் ரூபாய் 21,600 உங்கள் ஸ்டீபெண்டிஷனுக்கும் கைக்கலாம். இன்றே ஆரம்பித்து யாதம் ஒரு ஸ்டீபெண்டிஷன் அடுத்த பங்களிப்பு ஆண்டு களுக்கு அளவுக்குள்ளும்.

**தேஷன்ஸ்
ஸேவிங்ஸ்
ஸ்டீபெண்டிஷன்கள்**

எதிர்கால நலனை உத்தேசித்துப்
பார்ப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு.

இந்த ஸ்டீபெண்டிஷனும் 1944 செஷன்ஸ் ஸேவிங்ஸ் ஸ்டீபெண்டிஷன்களும், அல்லவோது செஷன்ஸ் நிதந்தங்களுக்கும் உட்பட்டு வேலிக்கப்படும். இதர விவரங்களுக்கு செஷன்ஸ் ஸேவிங்ஸ் கமிஷனர், கமிஷன் 3, என்ஓ கிளாத்திற்கு எழுதவும்.

AC 3997M

தயம் படைத்த ஹானரின் மீது எனக்கு ஏற்கெனவே இருந்த அன்பும் காதலும் சீமாட்டியுடன் புதையுண்டு விட்டன!

சீமாட்டி தூக்கம் வருவதற்கான மாத்திரைகளை அதிகமாகச் சாப்பிட்டு இறந்தாள் என்று நானும் ஹானரினும் கூறிய வாக்கு மூலத்தைப் போலீசார் உள்ளளவும் நம்பவில்லை. சீமாட்டியின் சொத்துக்கு உடனே தான் எஜமானியாகிவிட வேண்டும் என்பதற்காக ஹானரின் வேண்டுமென்றே சீமாட்டிக்கு அதிக மாத்திரைகளைக் கொடுத்திருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் சந்தேகித்தனர். நானும் ஹானரினுக்கு உடந்தையாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கருதினர்.

சீமாட்டி இறந்து நாலைந்து நாட்கள் ஆகி விட்டன. மேற்படி பெரிய அபத்திலிருந்து போலீசாரின் சந்தேகத்திலிருந்து எப்படித் தப்புவது என்று நான் கலங்கிக் கொண்டிருக்கையில், இரகசிய போலீஸ் அதிகாரி என்னை டெலிபோனில் அவசர அவசரமாகக் கூப்பிட்டார். சீமாட்டியின் மாளிகைக்கு உடனே வரும்படி கட்டளை யிட்டார். உடனே நான் மாளிகைக்கு விரைந்து சென்றேன்.

“சீமாட்டியின் கொலை சம்பந்தமான குற்றவாளியைக் கையும் களவுமாகப் பிடித்து விட்டோம்” என்று போலீஸ் அதிகாரி.

மற்றும் இரண்டு மூன்று இரகசிய போலீஸ் அதிகாரிகளும் அங்கு இருந்தனர்.

ஹானரினோ ஹிருதயமே வெடித்து விடும் போல் அழுது கொண்டிருந்தான்.

போலீஸ் அதிகாரி கணத்துக் கொண்டு சொல்லத் தொடங்கினார்:

“சீமாட்டியின் கொலைக்கு ஹானரின்தான் காரணமாக இருக்க வேண்டும் என்று எங்களுக்குத் தோன்றியது. சீமாட்டி மாளிகையில் வேலை செய்யும் ஒருவனுடைய உடுப்பை நான் வாங்கிப் போட்டுக் கொண்டு சென்ற இரண்டு மூன்று நாட்களாக ஹானரினின் நடவடிக்கைகளைக் கவனித்து வந்தேன். எனது கண்காணிப்பு பலனைக் கொடுத்து விட்டது. நேற்றிரவு எல்லோரும் தூங்கிய பின் ஹானரின் ஒரு கைப் பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு ஓர் அறைக்குச் சென்றான். அங்கு பெட்டியிலிருந்த காகிதங்களை யெல்லாம் கீழே கொட்டி அவற்றிற்கு நெருப்பு வைத்து விட்டான். அவனைப் பின் தொடர்ந்த நான் சட்டென்று பாப்பந்து நெருப்பை அணைத்தேன். எனினும் அதற்குள் ஒரு காகிதக் கட்டு எரிந்து விட்டது. ஆனால் தோல் அட்டை போட்டிருந்ததால், இந்த ‘டைரி’ மாத்திரம் எரியாமல் தப்பியது. இந்த வாழ்க்கைக் குறிப்பு புத்தகத்தில் உள்ள சிறி சில பக்கங்களை வாசித்துப் பாருங்கள். ஹானரின் தான் குற்றவாளி என்பது தெரியும்!”

இவ்விதம் போலீஸ் அதிகாரி கூறி என்னைப் பார்த்துக் கண்ணைச் சிமிட்டினார். அவர் கண்ணைச் சிமிட்டியதன் அர்த்தம் என்ன?

“.....என் உயிரைக் காட்டிலும் அதிகமாக நான் கருதிய காதலன் என்னை மோசம் செய்துவிட்டான்.....அவன் என் பணத்தை மாத்திரமே காதலித்தான் என்பதை நான் அறிந்தபோது என் நெஞ்சம் துடித்த துடிப்பு ஆண்டவனுக்குத் தான் தெரியும்.....”

“.....என் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட சகிக்க முடியாத ஏமாற்றத்தைப் பல வருஷங்கள் கஷ்டப்பட்டு மறப்பதில் வெற்றி பெறும் தறுவாயில், என் தூர பந்துவாள் இந்த இளைஞன் வந்து சேர்ந்தான்.....நான் இவனை மணப்பூர்வமாகக் காதலிக்கிறேன். ஆனால், இவன் என்னைக் காதலிக்க வில்லையே. இந்த என் காதலும் இப்படியே கருக வேண்டியதுதானே?”

“.....காதலரின் மன சிலை எனக்கா தெரியாது? இந்த இளைஞன் வரும்போது உள்ளே சென்றுவிட வேண்டும் என்று ஹானரினுக்குக் கண்டிப்பாகக் கட்டளையிட்டிருக்கிறேன். என் காதலுக்கு அவன் குறுக்கே நிற்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான்.....இருந்தாலும் அந்தப் பெண் எனக்குத் தெரியாமல் திரை மறைவிலும் கதவின் இடுக்கிலும் நின்று கொண்டு அவனையே உற்றுப் பார்க்கிறான்.....அப்போது எனக்கு ஆத்திரம் பொங்குகிறது.”

“இந்த இளைஞன் என்மீது மிகுந்த மதிப்பும் அன்பும் வைத்திருக்கிறான். ஆனால் என்னைக் காதலிக்கவில்லையே. ஹானரினைக் காதலிக்கிறான்.....அவர்களுடைய காதல் சிறை வேறுவதற்கு நான் ஏன் தடையாக இருக்க வேண்டும்? இந்த உண்மையான காதலர்களே என் சொத்துக்களுக்கு எஜமானர்களாக இருக்கட்டும்.....பிறகு இந்த உலகத்தில் எனக்கு என்ன வேலை?.....தூங்கும் மாத்திரைகள் என் நோக்கத்தை சிறைவேற்றி விடப் போகின்றன.....”

“இந்தக் குறிப்புக்களையும் என் காதலன் எழுதிய கடிதங்களையும் நான் இறந்த பின் இரகசியமாக எரித்துவிடும்படி ஹானரினுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறேன். அவன் இந்தக் கட்டளையை சிறைவேற்றுவான் என்பது சிச்சயம்.....அவன் நல்ல பெண்”.....

மேற்படி குறிப்புகள் சீமாட்டியின் மர்மங்கள் சிறைந்த சுய சரிதத்தை வியக்தமாக வெளியீட்டுவிட்டன.

“பாருங்கள். இந்தப் பேதைப் பெண்தன் தலைக்குத் தானே விணையைத் தேடிக்கொள்ள விருந்தாள். இந்தக் குறிப்புகள் எரிந்திருந்தால், இறந்த சீமாட்டி எழுந்து வந்து சாட்சியம் கொடுத்தாலன்றி ஹானரின் தான் குற்றவாளி அல்ல என்று எக்காலத்திலும் சிசூபிக்க முடியாது” என்று முடித்தார் போலீஸ் அதிகாரி.

இன்பக் கடலில் மூழ்கிய நானும் என் அருமை ஹானரினும் ஒருவரை ஒருவர் அன்புடன் பார்த்துக் கொண்டோம்.

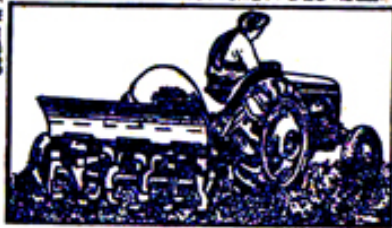
விசேஷ நாட்களிலே

விடுமுறை நாள்—சிரித்துக் கொலாகலம்
செய்து மெழ்ச்சி மனிசச் சிறந்த நினைம்—விருந்தினர்களை
அழைத்து, மெழுவைத்து சிறந்த
வகையில் விருந்துண்ண வைக்கும் விசேஷ நினைம்.
நீங்களும் உங்கள் விருந்தினர்களும் அளவிலா
ஆனந்தத்தை அனுபவிக்க சிறந்த பிரிட்டானியா
பீஸ்கோத்துகளைப் பரிமாறுங்கள். அவை பல
ரகங்களிலும், பலருடைய குடிக் குத்தகுந்தவா ழும் தயாரிச்
சுப்படுகின்றன. மற்ற எந்த பீஸ்கோத்துகளையும்
விட பிரிட்டானியா பீஸ்கோத்துகளையே
அதிசமான ஜனங்கள் வாய்ருவதில் ஆச்சரியம் இல்லை.

சிறந்த பீஸ்கோத்து பிரிட்டானியா

பரம்படித்தல்

ஈரமுள்ள உங்கள் நெல் வயல்களில் பெர்குஸினுடன்
இணைக்கப்பட்ட

மல்டிபார்பஸ் ரோடாவேடரினால் செய்யுங்கள்.

வறண்ட நிலத்திலும் அது இயங்குவதால் ஒரே
தடவை உபயோகத்தில் விதை நிலமும் தயாராகிறது

பொதுவாக விவசாயத்திற்கேற்ற சாதனம் • ஓரமாகவுள்ள நிலங்களையும்
விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவருவதால் படுகை நிலங்களுக்கு மிகவும் ஏற்
பது • வேலிப்புத் அழித்தல் • மாம் தடுதல் • பழத்தோட்டம் வைத்
தல் • நெல் விவசாயம் • கரும்பு பயிர் செய்தல் • நிலம் தூர்த்தல் முதலியன

கமாளி என்ஜினியரிங் கார்ப்பொரேஷன் லிட்., கமாளி சேம்பர்ஸ், பவர்டு என்டெட், பம்பாய்

விநியோகஸ்தர்கள் :

கமாளி என்ஜினியரிங் கார்ப்பொரேஷன் லிட்., 2, ஜோன்ஸ் தெரு, பிராட்வே, மதராஸ்-1
ண்டாக்ஷன்கள் : காமினேனி பார்மிங் கார்ப்பொரேஷன், வரகப்பட்டணம் & குடிவாடா;
S. பரபண்ண ஷேட்டி, ஹாஸ்பேட்டி; சுந்தரம் சன்ஸ், 42, நெடுஞ்ஞாயில் குளத்தெரு, மதுரை;
பார்மிங் மிஷினரி & ஸர்விலைஸ், பெண்கட்டெரு, பக்கிஸ்ஹாம்பேட் போஸ்ட், விஜயவாடா.

ண்டென்ஸ் மோட்டர்ஸ் (செனத் இந்தியா) லிமிடெட்
கோயமுத்தூர் - கோழிக்கோடு - உதகமண்டலம் - நெடுவனத்தூர்

வெய்ஸ் பார்ம் மெகானிஸேஷன், 30, மகாத்மா காந்தி தெரு, பெங்களூர் & மைசூர்
அருண் ஆடோமோபைஸ், 103, அனெக்ஸான்ட்ரெ தெரு, செக்திரபுரத்

எழும்பூர்
18-4-52

அன்புள்ள நண்பர் கஜேந்திரனுக்கு,

மயிலாப்பூர்
18-4-52

தாங்கள் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு எனது கிரகத்துக்குத் தங்கள் தர்ம பத்தினி சகிதமாக விஜயம் செய்தது ஞாபகமிருக்கலாம். அப்பொழுது தாங்கள் 'தலைவலிக்கு மருந்து' என்ற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைப் புத்தகத்தை வாசித்து விட்டு உடனே திருப்பித் தருவதாக வாங்கிச் சென்றீர்கள். இன்னும் அப் புத்தகம் என் கைக்கு வந்து சேரவில்லை. அதற்குத் தலைவலி பிடித்து விட்டதோ என்னமோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது! ஆனால் நான் அப் புத்தகத்தை இழக்கத் தயாராயில்லை. எங்கள் குடும்பத்திலுள்ள அனைவருக்கும் அப் புத்தகத்தைத் தொட்ட மாத்திரத்திலேயே தலைவலி நீங்கிக் கொண்டிருந்தது என்றால் அவ்வரிய நூலை இழக்க யாருக்குத்தான் மனசு வரும்?

நண்பருக்காக அப் புத்தகம் போனால் போகிறது என்று தலை முழுவி விட்டு வேறு புத்தகம் வாங்கலாம் என்றால் அது அச்சில் இல்லையே? ஆகவே தயவுசெய்து அவ்வரிய நூலை அனுப்பி வைக்க வேண்டுகிறேன்.

முன்பெல்லாம் அடிக்கடி உங்களை நேரில் சந்திக்க முடிந்தது. இப்பொழுதோ உங்களைக் காண்பதே குதிரைக் கொம்பாக இருக்கிறது! எனது பெண் கசிலா விடுமுறைக்குக் கோடைக்கானல் சென்றிருக்கிறாள்.

வக்ரபாதம்

மயிலாப்பூர்
18-4-52

நண்பர் வக்ரபாதத்துக்கு,

தங்களுடைய கடிதம் கிடைத்தது. ஞாபக மறதியினால் எத்தகைய தீங்கு நேருகிறது என்பதற்கு இது ஒரு அத்தாட்சி. இது என்னுடைய தவறு மட்டுமல்ல; என் மனைவிக் கும் இதில் பங்குண்டு.

என் மனைவி கமலா அவள் பிறந்தகத்து ஊரான திருச்சிக்குப் போயிருக்கிறாள். அவள்தான் அப் புத்தகத்தைக் கையோடு

எடுத்துப் போயிருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் விடு முழுதும் சல்லடை போட்டுச் சலித்தும் அப் புத்தகம் அகப்பட வில்லை. ஆகையால் உடனே தங்கள் மன்னிப்பைக் கோருவதைத் தவிர தற்சமயம் வேறு ஒன்றும் செய்ய இயலாத நிலைமையில் இருக்கிறேன். மன்னிக்கவும்.

'தலைவலிக்கு மருந்து' என்ற தங்கள் புத்தகம் எனக்கும் பெருந் தலைவலியை உண்டு பண்ணி விட்டது. அதைத் தேடிக்கண்டு பிடித்துக் கொடுத்தால்தான் என் தலை வலி நீங்கும் போலிருக்கிறது!

காரியாலயத்தில் வேலை அதிகமாக இருப்பதால்தான் உங்களைச் சந்திக்க முடியவில்லை. வித்தியாசமாக எண்ண வேண்டாம்!

கஜேந்திரன்

அருமை கமலாவுக்கு,

இத்துடன் என் நண்பர் வக்ரபாதத்திடமிருந்து வந்த கடிதத்தை அனுப்பி யிருக்கிறேன். படித்துப் பார்! ஒரு குப்பைப் புத்தகத்துக்காக எனக்கு அசட்டுப் பட்டம் அல்லவா கிடைக்கிறது! ஒரு புத்தகம் இரவல் வாங்கி வந்தால் அதை உடனே திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டாமா? இரண்டு வருஷங்களாகக் கிணற்றிலேயே கல்லிப்போட்ட கதையாக நாமும் மெனனமாகப் புத்தகத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்காமலிருந்தால் யாருக்குத் தான் கோபம் வராது?

நான்தான் ஞாபக சக்திக்குப் பேர் போனவனாயிற்றே? நீயாவது ஞாபகப் படுத்தி யிருக்கலாம் அல்லவா?

ஆகவே, இப்பொழுதாவது இந்தக் கடிதத்தைத் தந்தி போல் பாவித்து உடனே புத்தக சம்பந்தமான தகவலை அறிவிப்பாய் என்று நினைக்கிறேன்.

கஜேந்திரன்

திருச்சி
22-4-52

அன்புள்ள கணவருக்கு,

தங்களுக்குக் கடிதம் எழுத வேண்டும் என்று துடித்துக் கொண்டு தானிருக்கிறேன். ஆனால் ஏதாவது குறுக்கிட்டுக் கடிதம் எழுத முடியாமல் போய் விடுகிறது. நீங்கள் வாங்கிக் கொடுத்த புடவை நகைகளை யெல்லாம் இங்கே என் தோழிகள் எல்லாம் பார்த்துப் பூரித்துப் போய்க் கொண்டாடாத நாளே இல்லை. என் அம்மாவும் ஊர் முழுதும் என்னைப் பற்றியும்,—ஏன் உங்களைப் பற்றியுள் தான், பெருமை யடித்துக் கொள்வதற்குக் கணக்கில்லை.

ஆமாம்! ஏதோ கோபத்துடன் கடிதம் எழுதி யிருக்கிறீர்களே? 'தலை வலிக்கு மருந்து' என்கிற புத்தகம் கெட்டுப்போனால் தலை முழுதும் போய்விடும்? அந்தப் புத்தகத்தைப் பிரோவுக்கடியில் பார்த்ததாக ஞாபகம்.

அதைத் தேடிக்கண்டு பிடித்து உடனே உங்கள் நண்பருக்கு அனுப்பி வைங்கள். இன்னொரு புத்தகம் "வேண்டாத வேலை" என்பதையும் அதோடு வாங்கி வந்ததாக நீனை விருக்கிறது. அதை நாலு வீடுதள்ளி என் தோழி ஜெயம் இருக்கிறாளே, அவள் வாங்கிச் சென்றிருப்பதாக ஞாபகம். அவர்கள் வீட்டிலிருந்து அந்தப் புத்தகத்தையும் வாங்கி அனுப்பி விட்டு மறு வேலை பாருங்கள்.

உங்கள் நண்பர் ரொம்ப மூன் கோபி போலிருக்கிறதே? புத்தகங்களுக்காக அவர் படுத்துகிற பாடு....

சரி! உடம்பைப் பத்திரமாக கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். கண்டபடி அலையாதீர்கள்.

கமலா

மயிலாப்பூர்
26-4-52

அன்புள்ள கமலாவுக்கு,

நீ பிரோவுக்கடியில் தேடச் சொன்ன புத்தகம் விறகு, கரி வைத்திருக்கும் அறையில் கிடந்தது. நல்ல காலம்! ஞாபக மறதியாக அந்தப் புத்தகத்தைக் கொளுத்தாமல் இருந்தாயே? அதுவரை கேட்கிறேன். புத்தகம் சில இடங்களில் இலேசாகக் கிழிந்திருக்கிறதே தவிர முழுப் புத்தகத்துக்கும் எந்தவிதமான ஆபத்தும் வரவில்லை!

மற்றொரு புத்தகம் "வேண்டாத வேலை"யை உன் தோழியின் வீட்டில் கேட்கச் சொன்னாயே? அந்தப் புத்தகத்தை நீ அவர்களிடம் கொடுக்க வில்லையாம். அது எங்கே யிருக்கிறதோ, ஈகவரனுக்குத்தான் வெளிச்சம்!

அந்தப் புத்தகத்தை எப்படித் திருப்பிக் கொடுக்க முடியும்? அந்தப் புத்தகத்தையும் நான் பார்த்ததில்லை. ஆசிரியர் பெயர் தெரிந்தாலும் ஒருவேளை பத்திரிகையில் விளம்பரப்படுத்தி அப் புத்தகம் கிடைக்கிறதா என்று முயற்சி செய்து பார்க்கலாம்.

கஜேந்திரன்

திருச்சி
29-4-52

அன்புள்ள கணவருக்கு,

"வேண்டாத வேலை" என்ற புத்தகத்தின் ஆசிரியர் "அழகமுஞ்சியார்" என்று நினைக்கிறேன். நீங்கள் கூட அப் புத்தகத்தைத் தலையணை கிடைக்காதபோது தலைக்கு வைத்துக் கொண்டீர்களே? மறந்து விட்டீர்களா?

அதிகம் எழுத முடியாததற்கு மன்னித்து விடுங்கள். என் தோழி விறகு வம்பளக்க வந்து விட்டாள். கையைப் பிடித்திழுக்கும் போது எப்படித் தொடர்ந்து எழுத முடியும்? கமலா

*
மயிலாப்பூர்
1-5-52

கமலாவுக்கு,
என்ன ஆச்சரியம்!
"வேண்டாத வேலை" என்ற புத்தகம் அட்டையெல்லாம் கிழிந்து போய்ச் சக்கு தூருகப்

புழக்கடையில் கேட்பாரற்றுக் கிடந்தது.

நேற்று 'தலைவலிக்கு மருந்து' என்ற புத்தகத்தை மட்டும் தபாலில் என் நண்பருக்கு அனுப்பி வைத்தேன். 'வேண்டாத வேலை' என்ற புத்தகத்தைத் தினப் பத்திரிகையில் விளம்பரப்படுத்தி அப் புத்தகம் என்ன விலைக்குக் கிடைத்தாலும் 'வாங்கிக் கொள்வதாகப் போட்டிருக்கிறேன். கட்டாயம் அப் புத்தகம் கிடைக்கலாம் என்று நம்புகிறேன்.

கஜேந்திரன்

எழும்பூர்
4-5-52

அருமைப் பெண் கசீலாவுக்கு,
"வேண்டாத வேலை" என்ற புத்தகம் அலமாரியில் இருந்ததே? அதைக் காணவில்லையே? அதன் கதி என்னவாயிற்று?

அந்தப் புத்தகத்தை யாரோ அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொள்வதாகப் பத்திரிகையில் விளம்பரப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். அதை விற்றுவிட நல்ல சந்தர்ப்பமல்லவா? உன்னிடம் இருந்தால் உடனே அனுப்பி வைக்கப்பாது.

கோடைக்கானல்
8-5-52

அன்புள்ள அப்பாவுக்கு,
உங்கள் கடிதம் கிடைத்தது. உங்கள் அருமை நண்பர் கஜேந்திரனின் மனைவியார் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு படிப்பதற்காக வாங்கிச் சென்றார். இன்னும் திருப்பித் தரவில்லை. அவர்களை விசாரித்துப் பாருங்கள்! இப்பொழுது அப் புத்தகம் என்ன விலையிலிருக்கிறதோ, யாருக்குத் தெரியும்?

கசீலா

எழும்பூர்
14-5-52

அன்புள்ள கஜேந்திரனுக்கு,
தாங்கள் கருணை கூர்ந்து அனுப்பிய புத்தகம் வந்து சேர்ந்தது. இரண்டு வருஷ காலத்

துக்குள் அப் புத்தகம் என்ன பாடு பட்டிருக்கிறது என்பது சொல்லாமலே தெரிகிறது! 'தலைவலிக்கு மருந்து' என்னும் புத்தகத்துக்குக் கொஞ்சந்தான் தலைவலி பிடித்திருக்கிறது! அதுவரை சந்தோஷந்தான்.

அந்தப் புத்தகத்துடனேயே "வேண்டாத வேலை" என்ற இன்னொரு புத்தகத்தையும் தாங்கள் வாங்கிச் சென்றிருக்கிறீர்கள். அந்தப் புத்தகத்தைப் பற்றிக் கேட்காததினால் மௌனமாகி விட்டீர்களா? இரண்டு வருஷங்கள் தாமதித்துப் புத்தகத்தை அனுப்புவதே தவறு. அதிலும் ஒரு புத்தகத்தை வைத்துக் கொண்டு ஒன்றை மட்டும் அனுப்புவது சீயாயமா? தயவு செய்து இக் கடிதம் கண்டதும் உடனே அந்தப் புத்தகத்தை அனுப்பி வைக்கவும்.

வக்ரபாதம்

மயிலாப்பூர்
26-5-52

அன்புள்ள கமலாவுக்கு,

இரவல் புத்தகம் வாங்கப் போய் அதற்காக நாம் பட்ட சிரமமும், பணச் செலவும் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. விளம்பரத்துக்குப் பத்து ரூபாயும், புத்தகத்துக்குப் பத்து ரூபாயும் செலவழிந்து விட்டது. ஆனால் 'வேண்டாத வேலை' என்ற புத்தகத்தின் விலையோ இரண்டரை ரூபாய்தான். பணம் செலவழிந்தது கூட அக்கறையில்லை; நண்பரால் நம் மீது வீண் அபவாதம் குட்டப்பட்டு விட்டதே என்பதுதான் எனது மனவருத்தம்.

அப்பப்பா! நண்பரின் தொல்லை ஒரு வழியாக மூடிந்து விட்டது. அந்தப் பந்திரிகையிலிருந்து 'வேண்டாத வேலை' புத்தகம் வந்து சேர்ந்தது. அதை உடனே நண்பன் வக்ரபாதத்துக்கு அனுப்பி வைத்தேன். இரவல் புத்தகம் வாங்கியது நாம் 'விரதுப்படி சனியனை விலக்கு வாங்கின' கதையாகி விட்டது.

கஜேந்திரன்

திருச்சி
30-5-52

அன்புள்ள கணவருக்கு,

அடா! நீங்கள் 'வேண்டாத வேலை' என்ற புத்தகத்தை வாங்கி யனுப்பி விட்டீர்களா?

அன்று ஒரு நாள் எதையோ தேடப் போன எனக்கு 'வேண்டாத வேலை' என்ற புத்தகம் என்னுடைய பெட்டிக் கடியிலிருந்து கிடைத்தது.

அந்தப் புத்தகத்தைப் பெட்டியில் பார்த்ததும் எனக்குப் பகிரென்றது. இப்பில் குழந்தையை வைத்துக் கொண்டு ஊரெல்லாம் குழந்தை

யைத் தேடிச் சென்றவளைப் போல் நான் என் பெட்டியிலேயே புத்தகத்தை வைத்துக் கொண்டு உங்களை என் தொழி விட்டி. லெல்லாம் போய்க் கேட்கச் சொன்னேன்? என் புத்தியை என்ன வென்று சொல்ல?

அந்த 'வேண்டாத வேலை' புத்தகத்தை உடனே ஸ்ரீமதி வக்ரபாதத்துக்கு அனுப்பி வைத்தேன்.

தாங்கள் புழக்கடையில் ஒரு புத்தகம் கிழிந்து கிடந்ததாக எழுதி யிருந்தீர்களே? அது வேறு ஏதோ ஒரு புத்தகமாக இருக்க வேண்டும். 'வேண்டாத வேலை' புத்தகமாக இருப்பதற்கில்லை.

இங்கேயுள்ள தொழிலாளர் தொந்தர விலும் பேச்சிலும் நான் புத்தகம் அனுப்பி வைத்ததை உடனே உங்களுக்குக் கடிதம் எழுத மறந்துவிட்டேன். மன்னிக்க வேண்டும்.

அப்பா! புத்தகங்களைப் பற்றிய தலைவலி யெல்லாம் ஒரு வழியாக ஓய்ந்து விட்டது. இனி கவலை யில்லாமலிருக்கலாம் அல்லவா?

கமலா

மயிலாப்பூர்
2-6-52

கமலாவுக்கு,

உன்னைப் போல் அசடு வேறு யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். புத்தகம் அனுப்பியதை உடனே அறிவித்திருந்தால் இன்னொரு புத்தகம் நான் வாங்கி அனுப்பியிருக்க வேண்டிய அவசிய மிருக்கா தல்லவா?

நேற்று தற்செயலாக நண்பர் வக்ரபாதத்தைச் சந்தித்தேன். அவர் என்னைப் பார்த்து, "புத்திராலி! உன் மனைவி என் விட்டுக்கு 'வேண்டாத வேலை' என்ற புத்தகத்தை அனுப்பினாள். அந்தப் புத்தகத்தை யாரோ விலக்குக் கேட்கிறார்கள் என்று அனுப்பினேன். அந்தப் புத்தகத்தை விலக்கு வாங்கியது யாரென்று பார்த்தால் நீதான் என்று பிறகுதான் தெரிந்தது. எப்படித் தெரியுமா? நான் அனுப்பிய புத்தகமே என்னிடம் கவரில் அடித்த பந்து போல் திரும்பி வந்து விட்டது. போப்! புத்தகத்துக்குப் புத்தகமும், அதோடு பத்து ரூபாய் பணமும் கிடைத்தது. இரண்டு வருஷங்கள் நீ புத்தகம் வைத்துக் கொண்ட

தற்கு எனக்கு வட்டி யும் முதலும் சேர்ந்து வந்து விட்டது!" என்று கூறிச் சிரித்தார்.

இரவல் புத்தகம் என்னை இரவு பக லாய்ப் பாடாய்ப் படு த்தி, அசட்டுப் பட்ட மும் எனக்கு கன்றாகக் கட்டி விட்டது. ஆனால் அந்த அசட்டுப் பட்டத்தில் உனக்கும் ஒரு பங்கு உண்டு.

கஜேந்திரன்.

உணகெங்கும், வெற்றிபெற்ற மனிதர்கள்

ஜில்லெட்

உபயோகிக்கிறார்கள்...

ஒரு தனவந்திகூட, தினமும் பஞ்சு ஜில்லெட் பிளேட்டை உபயோகிக்கும் சாதாரண மனிதனைவிட ஆனந்தமான ஊவரத்தை அனுபவிக்க முடியாது. மிகவும் காரக தீட்டப்பட்ட இதன் விளிம்புகள் வழமையான, கடுமையான ஊவரத்தை உங்களுக்கு அளிக்கிறது. மின்சாரத்தால் பதப் படுத்தப்பட்டதும், பிரத்தியேகமாக வறுவாக்கப்பட்டதுமான இந்த எஃகு பிளேட்டுகளை அடிக நடவகை ஊவரம் செய்து கொள்ளலாம். விடை மிகவும் சாமர்த்தியப்பதாகும். ஒவ்வொரு மனிதனும் உணகில் மிகவும் தாக்கமான மனிதர்களின் விரும்பத்தக்க கட்டத்தம் சேரலாம்.

பஞ்சு ஜில்லெட் பிளேட்டுகள்

5 பிளேட்டுகளுக்கு 14 அணை

உழைப்பால் உயர்ந்த ஏழை

'பகீரதன்'

7

தூண்டிப் போல் வேலையை இழந்து விட்ட தன் சகோதரத் தொழிலாளிக்கு ஆறுதல் கூறி அனுப்பிவிட்டு விட்டுக்குள் சென்றான் வேலன். விட்டுக்குள் அமைதி நிலவி இருந்தது. வேலன் மான் புது ஆடைகளைக் களைந்து கொண்டிருந்தான். அந்த அறையின் பழைய ஐன்னங்கள் அகலத் திறந்து கிடந்தன. அவ்விருந்த தகரப் பெட்டி திறந்து கிடந்தது. அதைப் பார்த்தால் வேலனின் நிலைமையை எண்ணி வாஸ்யப் பிளந்து பெருமூச்சு விடுவது போல் இருந்தது. பக்கத்துக் குடிசை வீட்டில் பால் போதாமல் தன் பலத்தை எல்லாம் காட்டி 'வீல்' 'வீல்' என்று அழுது கொண்டிருந்தது. உலகம் தெரியாத சின்னஞ்சிறு குழந்தை. அது வேலனின் வேதனைப்பும் உள்ளத்தைப் பார்த்து அழுவது போலிருந்தது. வேலன் அவ்விருந்த தூணில் சாய்ந்த வண்ணம் உட்கார்த்தான். அவன் சிந்தனை வேகமாக வேலை செய்தது. "நாளைக்கு என்ன செய்வது!" "நாளைக்கு என்ன செய்வது!" என்ற கேள்வி காலா பக்கமும் எழுந்தது. அவன் உருவமே அவனுக்கு முன் எழுந்து நின்று அவனைப் பார்த்து அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. அவன் அமைதியாக ஆனால் மிகத் தைரியமாகவே இருந்தான். அந்தக் கேள்விக்கு விடை காண முயன்று கொண்டிருந்தான். வேலன்மான் வேறு ஆடை அணிந்து அவனுக்கு எதிரில் வந்து அமர்ந்தான். வேலன் அவனைப் பார்த்தான்; பார்த்து வேராகச் சிரித்தான். அந்தச் சிரிப்பில் அவன் உதடுகள் அசைவதைப் பார்த்தால் அவன் தனக்குத் தானே கேட்டுப்படி ஏதோ இரகசியத்தை முணுமுணுப்பது போலிருந்தது. வேலன்மான் அவனை ஆதரவோடு பார்த்தான். அவன் சாய்ந்து கொண்டே உட்கார்ந்திருந்த நிலைமைப் பார்த்தான். "சற்று முன் நடந்த சம்பவத்தை எல்லாவற்றையும் நான் கேட்டுக் கொண்டு தான் இருந்தேன். வேலை போய் விட்டதே என்று வருத்தம்!" என்று கேட்டான். அவன் குரலில் அன்பும் தைரியமும் கலந்து இருந்தன. "அப்படி வேல்லாம் ஒன்றும் இல்லை" என்று சொன்னான் வேலன். அவன் முகம், உடல், பவம் பொருத்திய அவன் கைகள், நிமிர்ந்து நின்ற விரிந்த மார்பு எல்லாம்

இருந்த நிலையைப் பார்த்தால் அவன் சொன்னது போலவே அவன் சிற்றும் வருத்தப்படவில்லை என்று தோன்றியது. வேலன்மான் சற்று முன் வந்து நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தான். தொண்டையைக் களைத்து விட்டுக் கண்டிரன்ற குரலில் தெளிவாகச் சொன்னான்: "நீங்கள் இதற்காகக் கொஞ்சமும் கவலைப்பட வேண்டாம். நான் இதையெல்லாம் முன்னமேயே எதிர்பார்த்தேன். ஆகையால் நான் இதைக் கேட்டுத் திடுக்கிடவில்லை. நான் சொல்லுவதைக் கேளுங்கள். இன்றோடு நீங்கள் பிறருக்கு உழைப்பதை நிறுத்தி விடுங்கள். எத்தனை காலத்துக்கு நீங்கள் அவர்களுக்கு உழைத்தாலும் 'பணம் சொடுக்கிறோம் அவன் உழைக்கிறான்' என்று நீண்டபார்களை ஒழிய, உங்கள்மீது சிற்றும் அன்பு காட்ட மாட்டார்கள். நீங்கள் மனைவி மக்களோடு மிழ்ச்சியாக இருப்பதைக் கண்டால் அவர்களுக்குப் பிடக்காது. இன்று முதல் நீங்கள் உங்களுக்காகவே உழைக்க முயலுங்கள். உங்கள் உழைப்பால் நீங்கள் உயரப் பாடுவீர்கள்." வேலன் வேலன்மான் சொன்னதைக் கேட்டான். அவன் அழிய முகத்தைப் பார்த்தான். அவன் மின்னும் விழிகள் அவன் முகத்துக்கு வேராகச் சிரித்தன. அது உண்மையை எடுத்து உரைக்கும் சிரிப்பாக. தன்னம்பிக்கையையும் தைரியத்தையும் அளிக்கும் சிரிப்பாக அவனுக்குத் தோன்றியது. வேலன்மான் அவன் கரத்தை ஆதரவோடு பற்றினான். வேலன் புத்தணர்ச்சி பெற்றான். "ஆமாம்; நீ சொல்லுவதும் உண்மைதான். போனவாரம் எங்கள் காந்தித் தொழிற்சாலையில் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அப்பொழுது எனக்கு அது பெரிதாகத் தோன்றவில்லை. இப்பொழுது அந்தச் சம்பவமும் நீ சொன்ன வார்த்தைகளும் என் அறிவைத் தூண்டி விட்டன." "என்ன சம்பவம்! அதைச் சொல்லுங்கள் கேட்டாலாம்" என்றான். "தொழிற்சாலையின் ஆரம்ப காலத்தில் எங்கள் முதலாளிக்கு....." "எங்கள் முதலாளி என்ன வேண்டிக்கிடக்கிறது! அந்தமுதலாளி என்று சொல்லுங்களேன்." "சரி, அந்த முதலாளிக்குத் துணையாக ஒருவர் வேலைக்கு வந்தார். அந்தத் தொழிற்சாலையின்

வளர்ச்சிக்காக முதலாளியீது உண்மையாகவே அன்பு வைத்துக் குறைந்த சம்பளத்தில் இரவு பகலாக உழைத்தார். தொழிற்சாலை உயர்ந்தது. மேலும் தொழிலாளர்கள் தேவைப்பட்டனர். அதற்குப் பழைய தொழிலாளி செய்த அதே வேலைக்கு அந்தத் தொழிலாளியை விட அதிக சம்பளத்தில் அவனையே அதிகாரம் செய்வது போல வேறு ஒரு தொழிலாளியை நியமித்தார் முதலாளி. பழைய தொழிலாளி இதைப் பார்த்து வருத்தப்பட்டார். வேறு ஒரு ஆணை வேலைக்கு வைத்து விட்டதற்காக அல்ல. தன்னைவிட அதிகமாக அவனுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கிறார்களே என்று தான். நல்ல நிறமையும் அறிவும் இருந்து அவனுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுத்திருந்தால் அந்தத் தொழிலாளி அதைச் சந்தோஷத்துடன் வரவேற்றிருப்பான். புது ஆணை மிகச் சாதாரணமானவன். ஆகவே நேரே முதலாளி சீடம் சென்றான். 'என்னைவிட அதிகச் சம்பளத்துக்கு அவன் என்ன சாதித்து

விடப் போகிறான்? அத்துடன் நீங்கள் கஷ்டநிசையில் இருந்த போது நான் உங்களுடன் இரவு பகலாக உழைக்க வில்லையா? அதற்கு இதுதான் நீங்கள் அளிக்கும் உதவி? என்று கேட்டான். அந்த முதலாளி அவன் மனத்துக்குத் திருப்தியாகக் கூட பதில் சொல்லாமல் கடுமையாகக் கடிந்து அனுப்பி விட்டார். 'அந்தத் தொழிலாளி கொஞ்சம் முதலு எழும்பு உன்னவன்; சுய மரியாதை உடையவன்; மிகுந்த ரோஷமுள்ளவன். உடனே தன் வேலையை ராஜினாமா செய்தான். காந்தித் தொழிற் சாலையை விட்டுப் போய்விட்டான்."

"அப்படி எல்லாம் அவ சரப் பட்டிருக்கக் கூடாது. முதலாளியும் மனிதர்தானே. அவருக்கு ஏதேதோ வேலைகள் இருக்கும். புது ஆளின் நிறமையில் நம்பிக்கை இருக்கலாம். அதற்காக இரவு பகல் என்று உழைத்து ஒரு ஸ்தாபனத்தை வளர்த்து அது நல்ல நிலைமையில் இருக்கும்போது வேலையை விட்டு விடலாமா!"

"உன்னைப்போல் அவனும் நன்றாகப் பேசுவான். ஆனால் அவன் மனம் பட்ட வேதனையை நீ அறிய மாட்டாய். 'இந்தமாதிரி நன்றி கேட்ட வர்களுக்கு வேலை செய்வதை விட வீட்டில் சும்மாவே இருக்கலாம், என்று சொன்னான். அவன் சொன்னது அவ்வளவும் உண்மை என்பது அந்த முதலாளி அவனைப் பற்றி எங்களிடம் சொன்னபோது தெரிந்தது."

'என்ன சொல்லியிருக்கப் போகிறது. தொலைதான். பிடை ஒழிந்தது. தொழிற்சாலைக்கு சேராமல் என்று சொல்லியிருப்பார். அப்படித் தான் முதலாளிகள் சொல்லுவார்கள்."

"அப்படிச் சொன்னால் தான் பாதகமில்லையே! அத் தொழிலாளியின் நிலைமையை என்னக்க ஒரு கதையே சொன்னார்:

'பெரிய குளத்தில் ஒரு மை ஒன்று படுத்திருந்தது. அதன் கொம்பு நுளியில் ஒரு உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தது. தன் வாலை ஆட்டி

லின் ரிப்பேர், கிராமபோன் ரிப்பேர், பூட்டு ரிப்பேர் என்று எவ்வாறென விலைவாசி ரிப்பேர் கணையும் சிக்ரம் செய்து கொடுத்து வந்தான்.

தான் செய்யும் ரிப்பேர்களுக்குத் தகுந்த கூலி வாங்கினான். ஒரு முறை அவன் ரிப்பேர் செய்த சாமான்கள் நிரும்பவும் கேட்டு விடாமல் மிக உறுதியாக இருக்கும்படி பார்த்துக் கொடுத்தான். அதனால் சின்ன சின்ன ரிப்பேர்கள் எல்லாம் வேலைத் தேடி வந்தன. வேலாடம் ரிப்பேர் செய்து சென்றவர்கள் அவன் வேலைத் திறமையை யும் காணயத்தையும் பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்தனர். அனுபவியமாக நான் கடத்தாமல் சிக்ரம் செய்து கொடுக்கும் சற்றுநெப்பைப் பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்தனர். அதனால் அவனைத்தேடி இன்னும் பல சின்ன வேலைகளும் பெரிய வேலைகளும் சேர்ந்து வந்தன. தன்னிடம் வரும் வேலையைத் தானே செய்ய முடியாததால் வேறு ஒரு தொழிலாளியை வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டான்.

அந்தத் தொழிலாளிக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் கொடுத்து அன்போடு நடத்தி வந்தான். அவனுக்குப் பிற தொழிற்சாலைகளில் கொடுக்கும் சம்பளத்துடன் லாபத்தில் அவனுக்கும் நல்ல பங்கு கொடுத்தான். அதனால் அந்தத் தொழிலாளியும் வஞ்சகமில்லாமல் உழைத்தான். தினம் தினம் அவர்கள் தேவைக்கு அதிகமாகவே பணம் வந்தது. அவர்கேட்ட கூலிக்கு மேல் அவன் வேலைத் திறமையை மெச்சிப் பலர் அதிகப் பணம் கொடுத்தனர். அவன் நல்ல குணத்தைக் கண்டு அவனுக்கு மேலும் மேலும் வேலைகளைக் கொடுத்தார்கள்.

தொழிற்சாலையின் வருவாயை யெல்லாம் அப்படியே வேலன் வேலம்மாளிடம் கொடுத்தான். அதன் வரவு செலவு கணக்குகளை வேலம்மாளை கவனித்துக் கொண்டான். சிக்கனமாகக் குடும்பத்தை நடத்தித் தொழிற்சாலையின் வளர்ச்சிக்காக பணத்தை மிச்சம் பிடித்து அதற்கு வேண்டிய நல்ல தொழில் இயந்திரங்களை வாங்குவதற்குத் திட்டம் வகுத்தான். வேலனுக்கு வேலை தவறாமல் சத்தான ஆகாரங்களைச் சமைத்து அன்போடு போட்டான். இப்படியாக வேலையும் தொழிற்சாலையும் உண்டான இமை காப்பது போல கவனமாகக் காத்து வந்தான்.

வேலன் இப்பொழுது வேலா வேலைக்குச் சாப்பிடுவதாலும், மனக் கஷ்டம் இல்லாமல் இருந்து வருவதாலும் அவன் உடம்பு நன்றாக இருந்தது. அவன் முகத்தில் ஒரு தள தளப்பு ஏற்பட்டது. அவன் கன்னங்கள் சதை பிடித்து உப்பின கைகள் எல்லாம் உருண்டு நிரண்டு பலம் பெற்றன. அவன் உடல் அழகு பெற்று விளங்கியது. வேலைப் பார்த்தவர்கள் வைத்த கண் வாங்காமல் அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

வேலம்மாள் தன் கணவனைப் பார்த்துக் களிப்படைந்தான். அவன் அழகிய உருவத்தைப் பார்த்து ஆனந்தப்பட்டான். தன் அறிவு அக்கணையும் செலவழித்து அவன் சந்தோஷமாக இருக்கும்படி நடத்து வந்தான்.

வேலனின் தற்போதைய தோற்றமே அவனுக்கு ஒரு மதிப்பை உண்டாக்கி விட்டது. ஆமாம் உலகமே ஆடம்பரத்துக்குத்தானே மயக்குகிறது. இன்றைக்கு மட்டுந்தான் அப்படியா! அந்தக் காலத்திலும் அப்படித்தான் இருந்திருக்கிறது. அழுத்தத்துக்காகக் கடலைக் கடைத்தபோது முதலில் வந்த லாப்பியைப் பொன்னாடை போர்த்திக் கொண்டு ஆடம்பரத்துடனும் அவங்காரத்துடனும் காட்சி யளித்த விஷ்ணுவுக்குத்தான் கொடுத்தார்கள்.

வெறும் கெனினதாரியாக இருந்த சிவனுக்கு விஷத்தைக் கொடுத்தார்கள் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றனவே. அப்படி யிருக்கும் போது வேலனின் அழகிய தோற்றத்தைக் கண்டு மக்கள் மதிப்பும் மரியாதையும் வைத்ததில் ஆச்சரியம் இல்லை அல்லவா! இதனால் இப்பொழுது வேலனின் தொழிற்சாலைக்கு இன்னும் அதிக வேலைகள் வந்து குவிய ஆரம்பித்தன. வேலன் தன் வேலைகளை முடித்துக் கொடுக்க முடியாமல் தவித்தான். மேலும் தொழிற் சாலையையும் அதன் சிப்பந்திகளையும் விஸ்தரிக்க ஆரம்பித்தான்.

ஐந்தாறு ரூபாய் முதலில் சின்னஞ் சிறு கடை யில் இருந்த தொழிற்சாலை இன்று ஐயாவிரம் ரூபாய் முதலில் ஐம்பது தொழிலாளர்களைக் கொண்ட பெரிய தொழிற்சாலைாக வளர்ந்து விட்டது. ஐந்தே வருஷத்தில் இந்த அபூர்வமான வளர்ச்சியைப் பெற்று விட்டது. 'நடேசன் தொழிற்சாலை'. அது வளர்ந்து வரும் வேகத்தைப் பார்த்து இதர முதலாளிகள் பொருமை கொள்ள ஆரம்பித்தனர். நேற்று எங்கேயோ கிடந்தவன் இன்று இவ்வளவு பெரிய தொழிற்சாலையின் சொந்தக்காரனாக விளங்குவதா என்று வேதனைப்பட்டனர். வேலனின் வேலைத் திறமையைப் பற்றித் து அவனிடம் இருந்த தொழிலாளர்களைக் கலைக்க ஆரம்பித்தனர். அப்படி அவர்கள் பொருமைப் பட்டதாலேயே வேலன் இன்னும் கொஞ்சம் கவனமாகவும் கருத்துடனும் தொழிற் சாலையைக் கவனிக்க ஆரம்பித்தான்.

வேலனின் கள்ளமற்ற உள்ளம், கஷ்டப்பட்ட உடல், வேதனைப்பட்ட மனம் வேலம்மாளின் ஆதரவால், அவனுடைய அருமையான உபதேசத்தால் வளம் பெற்றது. அவன் மனத்தில் பண ஆசை ஏற்படாமல், பாடாபாபத்துக்கு ஆசைப் படாமல், போலிச் சுவரவத்தை காடாமல் இருக்கும்படி பார்த்து வந்தான். வேலன் மனித உணர்ச்சி உண் மனிதனாகவே இருந்தான். அப்படி அவன் மனிதனாகவே இருந்ததால் அவன் தொழில் மேலும் பெருகியது. தொழிலாளர்கள் அவனை இன்னும் அதிகமாக நேசிக்க ஆரம்பித்தார்கள். நான் முழுவதும் அவனுடன் சேர்ந்து வேலை செய்து வந்த தொழிலாளர்கள் அவன் உண்மைக்குப் பணிந்து விட்டார்கள். அவர்களை அறியாமல் அவனைத் தலைவனாக நினைத்து மரியாதை செய்யும் மனப் பக்குவம் பெற்று விட்டனர்.

அதனால் வெளியில் வேலனின் நியாயத்தையும் நேர்மையையும்; தயவையும், தராளத்தையும் பற்றிப் புகழ்ந்து பேச ஆரம்பித்தார்கள். முதலாளியையே புகழ்ந்த தொழிலாளர்களைப் பார்த்து முதலாளிகள் வியந்தனர். வேலனின் புகழ் வளர்ந்தது. இப்போது முற்றாறு பேருக்கு மேல் வேலை செய்யும் தொழிற்சாலைாக முன்னும் பின்னும் அழகுடன் விளங்கும் கட்டிடத்தில் நடேசன் தொழிற்சாலை நடந்து வந்தது.

வேலன் எப்போதும் போலவே வேலைகளைக் கவனித்து வந்தாலும் முன்போல் அவனை எல்லா வேலைகளையும் செய்வதில்லை. எல்லா வேலைகளையும் தானே செய்து தொழிலாளர்கள் முன்னுக்கு வர முடியாமல் செய்ய முயலுவதில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு முன்பாக இந்திரன் சந்திரன் என்று புகழ்ந்து பேசி வேலையை வாங்கிக் கொண்டு பின்னால் எல்லாம் தன்னுடைய கடப்பதுபோல கடிப்பதில்லை. தொழிற்சாலைக்கு வெளியில் தொழிலாளர்களைப் பற்றி 'அவர்கள் உதவாக்காரர்கள். ஏதோ வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன். என்ன சொன்னாலும் அவர்கள் மண்டையில் பறுவதில்லை' என்று புறக் கூறுவ

சிறந்தது

சகல உபயோகங்களுக்கும்

கஞ்சி, கூழ், மயசம், கறி, பார்லித் தண்ணீர் இவைகளுக்கு புதிய ருசிகரமான சத்துள்ள பெர்ல் பார்லி மிகச், சிறந்தது.

இப்போது எங்கும் கிடைக்கும்

ஆட்லாண்டிஸ் (எஸ்ட்) லிமிடெட்
தபால் பெட்டி 664,
கல்கத்தா-1.

ARPX-2TM

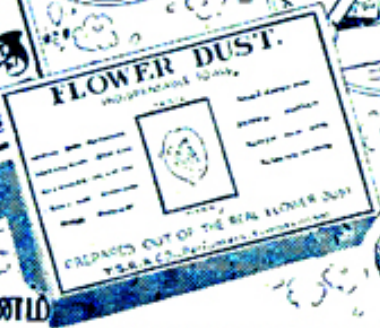
சென்னைத்தியாவின் தலைநகரந்த

டி.எஸ்.ஆர்

தயாரிப்புகள்

தசாங்கம்,
பரிமா
ஸ்நானப்பொடி
புஷ்பத்தாள்
அரகஜா

டி.எஸ்.ஆர் & கோ. கும்பகோணம்

சென்னை நகரத்திற்கு அண்டர்பியூட்டர்கள்: கராஜ் எஜன்ஸ், 37, ஜூனி ஜான்கள்
ரோட், திருவல்லிக்கேணி, மதுரை. கோயமுத்தூர், பாளையங்கோட்டை, சேலம், சேலம்
எஜன்டுகள்: B. பாகபட்டரி சேட்டியார், (1933-ல் க்தாபிக்கப்பட்டது), கோயமுத்தூர்

தாய்மார்கள் விரும்பி வாங்கும்
அழகிய ஸ்டீல் தொட்டில், கோசு
வலை ஸ்டாண்ட்டன் கூடியது
மலிவான விலை - தீயத்த உழைப்பு!

வசன் 2½ x 1½ விலை ரூ. 55/-

ஸ்டீல் டாஸ்டி் டட்டக்கும் நாற்காலி. விடு, ஆயிஸ்,
ஹோட்டல், சிவிமாக் கோட்டகை ஆஸ்பத்திரி,
கான்டீன் முதலியவைகளுக்கு இன்றியமையா
தவை. மிகக் குறைந்த விலை. உறுதியான ஸ்டீல்
நாற்காலி. ஒன்றின் விலை ரூ. 16-0-0

விவரங்களுக்கு :

ஸாம்ஸன் & கம்பெனி லிமிடெட்
151, பிாட்டவே :: மதராஸ் - 1
பேர்ன் : 4521 தத்தி : BARAPASH

பாதத்திலுள்ள புண்கள் நான்கு நாட்களிலேயே தகருகின்றன

குத்து வலியும் நமைச்சலும்
7 நிமிஷங்களில் திறுத்தப்படுகிறது

உங்கள் பாதங்கள் அதிகமாக வெறுப்
படையுமாறு நமைச்சல் ஏடுக்கிறதா? வெடித்
துக் காயமடைவின்றனவா? பாதங்களின்
மேலும் விரைக்களுக்கிடையிலும் கொப்பளித்து
வெத்திடுக்கிறதா? மேலும் கொப்புளங்களை
உண்டாக்குகின்றனவா? சத்தம் கரியும்படி
பாதங்கள் புண்ணாகின்றனவா? இது ஏதோ
கிருமி அல்லது நோயின் ஏற்படும் அழகல்
என்பதையும் இவற்றை ஒழித்தாலன்றி,
உபாதைகளிலிருந்து விடுதலை பெற முடியா
தென்பதையும் நீங்கள் உணரவேண்டும்.

முலகாரணத்தையே அழிக்கிறது

கனிப்புக்களோ தைவைக்களோ அதிக
குணத்தை அளிப்பதில்லை. உபாதைக்கு முல
காரணத்தை அவை கொண்டுள்ளது வென்று
வதோ கிடையாது. அதிகநீர்வசமாக,
டாக்டர்கள் சிபாரிசு செய்யும் நிக்ஸோடெர்ம்
(Nixoderm) இடுக்கிறது. ஒருபோல ஆங்கில
சொறு திபுனர் தபாரித்தது: சிராம மருந்து
விவரப்பார்க்களால் இதற்குமதி செய்யப்படுவது.
நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) உங்கள் பாத
உபாதையைக் போக்கிவிடும் என்பதற்கு உத்
தவராதம். அதன் ஒன்று முக்கிய குணங்க
ளாவன: (1) பாதங்களின் ஏற்படும் உபா
தைக்கும், படைக்கு முலகாரணமான கிருமி
களையும், அவற்றை வளர்க்கும் இதர புழுக்
களையும் கொன்றுவிடுகிறது. (2) நமைச்சலை
திறுத்தி சருமத்தை ஏழை நிமிஷங்களில்

குளிர்வுத் செய்து விதமளிக்கிறது. (3)
சருமத்தைக் கத்தமாகவும், வழவழப்பாகவும்
மிகுதுவாகவும் செய்கிறது.

பரிீனனைக்கு உத்தரவாதம்

இன்றே நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) வாங்கு
களை இன்றையே போட்டுப் பர்த்தால்
மறுநாள் காலை அற்புதமான தேர்க்கி ஏற்
படும். நாறு நாட்களில் பாதங்களில் ஏற்படும்
உபாதைகளும் தீர்த்துவிடும். சருமம் கத்தமாக
வும், வழவழப்பாகவும் மிகுதுவாகவும் ஆகும்.
தொடர்ந்து ஒன்று நாட்கள் போட்டு பாதங்
களின் ஏற்படும் நமைச்சல், கொப்புளங்கள்
குணமடைய விட்டால் நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoder
m) மலிவைய இழந்ததாறிறது இந்த உபத்
திரவத்தின் பேரீசு. நீங்கள் செய்யவேண்டிய
தெள்ளம் திறுதான். ஏழு நாட்களுக்கு
நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) போட்டு பரிீனனை
செய்து பாருங்கள். திருப்தி ஏற்படாவிட்
டால், காலைப் போட்டியைத் திருப்பிக்கொடுத்
தால் பணத்தைத் திரும்பப் பெறுவீர்கள்.
உங்கள் மருத்து விவரப்பரிீடம் இன்றே
நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) வாங்குங்கள்.
அதற்கு அளிக்கப் பட்டிருக்கும் உத்தர
வாதமே உங்களைப் பாதுகாக்கும்.

தில்லை. உண்மையாகவே தொழிலாளர்களை சேசித் தான். கண்டுபிடித்த தொழில் செய்தவர்களை ஊக்கு வித்தான். சம்பளத்தில் அதிக பாடுபாடு செய்யா விட்டாலும் அவர்கள் செய்யும் வேலைக்குத் தகுந்த படி, உற்பத்தியின் உயர்வுக்குத் தகுந்தபடி தனி ஊதியம் வேறு கொடுத்தான். தொழிற்சாலையில் வரும் லாபத்திலும் அவர்களுக்குப் பங்கு கொடுத்தான். அதனால் தொழிலாளர்களின் ஊக்கம் குன்றி மங்கி மறையாமல் மேலும் வளர்ந்து வந்தது. தொழிற்சாலை மேலும் பெருகிற்று. தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்தன.

தொழிலாளர்களே தொழில் ஸ்தாபனங்களின் தலைவராகவோ சொந்தக்காரர்களாகவோ இருந்தால் தொழிலாளர்களை முன்னுக்கு வர விடமாட்டார்கள். அவர்கள் மேதையைக் கண்டு பொருமைப்படுவார்கள். அவர்கள் செய்யும் வேலைக்கு மதிப்புக் கொடுக்க மாட்டார்கள். இது இப்பொழுது நம் கண்முன் காணும் உண்மை. வேலன் அதற்கு நேர்மாறாக விளங்கி வந்தான்.

இப்பொழுது ஐரோப்பா பெருக்குமேல் வேலை செய்யும் மிகுப் தொழிலாளர்களையாக "நடேசன் தொழிற்சாலை" மாறி விட்டது. வேலன் பெரிய தொழில் அதிபர்களில் ஒருவனாக விளங்கினான்.—இனி வேலனை அப்படி ஒருமைப்படுத்திச் சொல்லலாமா? அப்படிச் சொன்னால் தொழிலாளர்கள், ஏன்? பொது மக்கள்கூட அல்லலா மனம் வருத்தப்படுவார்கள்? தொழில் அதிபர்களில் ஒருவராக வேலன் விளங்கி வந்தார்.

“நடேசன் தொழிற் சாலை”யின் அதிபரான வேலன் தன் தொழிற்சாலையின் லாபத்தில் கால் பங்கைத் தரும் ஸ்தாபனங்களுக்கு கண்கொடையாக வழங்கி வந்தார். கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்கு அளவிக் கொடுத்தார். ஆஸ்பத்திரிகளில் நடேசன் தொழிற்சாலை வார்டுகள் கட்டப்பட்டன. அதில் அநாதைகள் மட்டும் வைத்து ஆதரிக்க வழி வகைகள் வகுக்கப்பட்டன. பள்ளிக்கூடங்களில் நடேசன் தொழிற்சாலை உதவியில் எத்தனையோ ஏழை மாணவர்கள், — உண்மையிலேயே ஏழைதான் என்று தீர்மானித்த ஏழை மாணவர்கள், படித்து வந்தனர். அநாதைகளைத் தேடிக்கண்டு பிடித்து அவர்கள் அநாதைகள்தான் என்று அறிந்து அந்த தீரர்களின் துயர்களைத் துடைக்கப் பாடுபட்டார். அவர்கள் வாழ வழி செய்தார்.

வேலனின் புகழ் ஏழைகளின் மத்தியிலும், மத்தியதர வர்க்கத்தாரின் இடையிலும், செல்வர்களின் வாயிலும் பரவ ஆரம்பித்து விட்டது. ஆனால் வேலன் அந்தப் புகழ்க்கு மயங்கவில்லை. ஞானியைப்போல் கரிமமே கண்ணாக எல்லாவற்றையும் கவனித்து வந்தார். தன் அருமை மனைவி வேலம்மாள் மனம் கோகாமல் குடும்பம் நடத்தி வந்தார். சின்னஞ்சிறு வீட்டிலேயே படைபாடும் இல்லாமல் அதற்காகப் பஞ்சக் கோலும் போடாமல், எளிய வாழ்வு நடத்துவது போன்ற ஏமாற்றும் வித்தைகள் ஒன்றும் செய்யாமல் சௌகரியமாக வாழ்ந்து வந்தார்.

வேலனை யாரென்று அறியாதபோது அவருக்குக் காந்தித் தொழிற்சாலையில் வேலை வாங்கித் தந்த அந்த உத்தம வாலிபரின் நேரடியான நிர்வாகத்தில் “நடேசன் தொழிற்சாலை” எத்தனை குறைவும் இல்லாமல் நடந்து வந்தது. அது நிலத்து நடப்பதற்கான நல்ல வழி வகைகளை எல்லாம் வேலன் வகுத்து வைத்து விட்டார்.

வேலனுக்கு இப்பொழுது காற்பது வயது நிரம்பி விட்டது. அவர் மனம் என்னமோ எப்பொழுதும் போலவேதான் ஏழைக்கு இரங்கும்

கபாவத்துடன் இருந்து வருகிறது. ஆனால் சமு கத்தில் மகோன்னத ஸ்தானத்தைப் பெற்று விட்டார். பொழுது விடிந்து பொழுது போனால் பல்பல பொது ஸ்தாபனங்கள் பொதுக் கூட்டங்கள் போட்டு வேலன் புகழ் பாடிக்கொண்டிருந்தன. மக்கள் சாதாரணமாகவே வேலனை வள்ளல் என்றே வழங்க ஆரம்பித்து விட்டனர். பத்திரிகைகள் பத்தி பத்தியாக வேலனைப் பற்றி எழுதித் தள்ளின. தொழிலாளர் சம்மந்தமான எந்தப் பிரச்சனைகள் வந்தாலும் வேலன் என்ன சொல்லுகிறார் என்று எல்லாப் பத்திரிகையின் நிருபர்களும் அவர் வீட்டைத் தேடி வந்தனர். வேலம்மாள் இதை யெல்லாம் கண்டு மகிழ்ந்தான். பத்திரிகைகளில் வேலனைப் பற்றி வந்தவைகளை எல்லாம் படித்து மகிழ்ந்தான்.

வேலனே இதை யெல்லாம் வட்டியம் செய்யவே இல்லை. “இவர்கள் புகழ்வது என் தற்பொழுதைய பணத்தை உத்தேசித்துத்தானே ஓழிய என் சேவைக்கு அல்ல. என் நல்ல எண்ணத்துக்கு அல்ல. நான் உழைப்பால் உயர்ந்த சாதாரண ஏழைதானே!” என்று சொல்லி விடுவார்.

வேலம்மாள் தன் கணவரின் அடக்கத்தைக் கண்டு அசந்து விடுவாள். நீங்கள் தான் கண்ட தெய்வம் என்று வாயார வாழ்த்தி வணங்குவாள். வேலனே “எல்லாம் உன்னுடையதான். நீ தான் உண்மையிலேயே தெய்வத்துக்குச் சமானமானவன்” என்று சொல்லுவார்.

அவர் மனது காற்பது வருஷங்களுக்குப் பின்னால் சென்றது. அவர் மனக் கண்முன் பயங்கர இடியும் கண்டிப்பாக பரிக்கும் மின்னலும், கொட்டும் மழையும் அதற்கு மத்தியில் தமக்கு இந்த உலகம் ஆதரவாக இருந்த ஓரே ஒரு அன்புத் தெய்வமான அருமைத் தந்தையைப் பறி கொடுத்து விட்டுத் தன்னர் தனியாக ஓடி வந்த காட்சி நிலைவுக்கு வந்தது. அதற்குப் பின் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் எல்லாம் நிலைவுக்கு வந்தன. வேலம்மாளின் கூட்டுறவுக்குப் பின் தன் வாழ்வு வளம் பெற்று, தன் உழைப்பு உயர்வடைந்ததை எண்ணிப் பார்த்தார். நன்றி உணர்ச்சியுடன் தம் எதிரில் உட்கார்க்கிடுங்காத தம் மனைவியை, தர்ம பத்தினியை, அறத்தின் உருவமான வேலம்மாளைப் பார்த்தார். கருணை நிறைந்த அவள் கண்களைப் பார்த்தார். அதில் தவழ்ந்த சாந்தத்தைப் பார்த்தார். தம்மை வாழ்விக்க வந்தவளை மனம் குளிர்ச்சி பார்த்துக் கொண்டே இருந்தார். அவரைப் பார்த்து வேலம்மாள் அமைதியாகச் சிரித்தாள்.

** * * *

அன்று வேலன். எதையோ சிந்தித்த வண்ணம் உட்கார்க்கிடுங்கார். அவருக்கு எதிரில் இரண்டு அநாதைக் குழந்தைகள் அவரை “அப்பா! அப்பா!” என்று அழைத்துக் கொண்டு ஓடிவந்தன. வேலன் அந்தக் குழந்தைகளின் கண்ணத்தைத் தடவி விட்டு, “போங்கள்! போய்ச் சாப்பிட்டு விட்டு விளையாடுங்கள்” என்று அன்பு ததும்பச் சொல்லி அனுப்பினார்.

வேலம்மாள் அந்த அநாதைக் குழந்தைகளைத் தன் குழந்தைகள் போலவே வளர்த்து வந்தாள். இப்படி எத்தனை எத்தனையோ குழந்தைகளை அவள் வளர்த்து விட்டிருக்கிறாள். அவள் அடிக்கடி சொல்லுவதையே அன்றும் சொன்னாள். “எனக்கென்று என் வயிற்றில் குழந்தைகள் பிறக்க வில்லையெ ஓழிய இந்த உலகில் இருக்கும் அநாதைக் குழந்தைகள், ஏழைச் சிறுவர்கள் எல்லாம் என் சொந்தக் குழந்தைகள் தான்!” என்று.

வேலன் குழந்தைகளின் அருமைபைப் பற்றிச் சொன்னார். "வேலம்மாள்! குழந்தைகளின் சிரித்த முகம், பயம் அறியாத ஒளி வீசும் கண்கள், அன்பு தவறும் பார்வை, சின்னஞ் சிறு வாய், அதில் இருக்கும் அழகான இதழ்கள், அதற்கேற்ற மூக்கு, சுள்ளு சுளுகாகப் பட்டுப் போன்ற தலை மயிர், மழலை பேசும் நாக்கு இவைகளைவிட உயர்ந்த இன்பம் இந்த உலகில் இல்லை. அந்தக் குழந்தைகளைப் பார்! இன்னும் எண்ணங்கள் எழவில்லை. கவலைகள் உதிக்கவில்லை. அவர்கள் போற்றப் புகழும் புது மலர்கள் இல்லையா! அவர்களைத் தொட்டாலே இன்பமாக இருக்கிறதே! அவர்கள் பார்வையில்தான் என்ன ஆனந்தம்! அடாடா! அவர்களைவிட உயர்ந்த இன்பத்தை நான் அனுபவித்த திண்ணை. அவர்கள் தான் உயிருள்ள இன்பங்கள்" என்று சொன்னார்.

வேலம்மாள் தன்னை மறந்து வேலன் சொன்னதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். "உங்களிடம் யாருக்குமே இல்லாத ஒரு அபூர்வமான நிறமை இருக்கிறது. நீங்கள் அனுபவிப்பதை உங்களால் எடுத்துச் சொல்லிவிட முடியிறது" என்றான்.

வேலன் வேசாகச் சிரித்தார். இந்தச் சமயத்தில் "வாழைக் கொல்லி கிராமத்தில் இருந்து யாரோ வரக்கேள்வியிருக்கிறார்கள்" என்று சொன்னார் வேலனின் காரியதரிசி.

"வரச் சொல்லுங்கள்!" என்று வேலன். சுமார் நூற்றுத் தைத்து வயது மதிக்கத் தக்க ஒரு மனிதர் உள்ளே வந்தார். வேலனைக் கைக் கூப்பி வணங்கினார். வேலனுக்கு பதினுக்கு வணங்கினார். தமக்கு எதிரில் உள்ள ஆசனத்தில் அமர்ச் சொன்னார். வந்த மனிதரும் அமர்ந்தார்.

"எங்கள் ஊரில் ஒரு கோயில் திருப்பணி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதற்குத் தங்கள் உதவியை நாடி வந்தோம். பொதுக்காரியங்களுக்குத் தாராளமாக வழங்கும் வள்ளல் என்று தங்களை உலகம் போற்றுகிறது" என்றார்.

"கோயில்கள் கட்ட வேண்டியதுதான். அதற்கு வேண்டிய பணம் தருகிறேன். வாழைக் கொல்லி என் தாத்தாவின் ஊர். அந்த ஊரில் கோயில் கட்டுவதற்குச் செலவாகும் எல்லா பணத்தையும் வேணுமானாலும் கொடுக்கிறேன். ஆனால் எனக்கு இன்னொரு ஆசை. அதையும் நீங்கள் செய்யப் பாடுபட வேண்டும். புதுக் கோயில்கள் கட்டுவதைவிட இருக்கும் கோயில்களையும் சீர்திருத்த வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பணத்தை நான் கொடுக்கிறேன். நான் நம் தமிழகத்தின் வட எல்லையான வேங்கடத்தில் இருந்து குமரி மூலையரையில் உள்ள எல்லா புண்ணியஸ்தலங்களுக்கும் போய் வந்திருக்கிறேன். 'ஒன்றென்றிரு; தெய்வம் உண்டென்றிரு' என்று அறிவுறுத்திய நம் தெய்வத் தமிழ் நாட்டில் இன்று அதற்கு கேர் மாராகப் பிரசாரங்கள் நடக்கின்றன. தெய்வமணம் கழிந்த நம் தமிழ்த் திருநாட்டில் தெய்வத்தின் பேரால் நடக்கும் ஏசுவையும் பூசுவையும் காது கொடுத்துக் கேட்க முடியவில்லை. கோயில்களின் நிலைமைபைப் பற்றி என்ன சொல்லுவது? கோயில்களின் திருக்குளங்கள், புனிதத் தீர்த்தங்கள் அகத்தப்படுத்தப் படுகின்றன. அதில் தொற்று சோய் பிடித்தவர்கள் எல்லாம் தங்கள் உடல்க் கழுவி அந்த நீரைக் கெடுத்து வருகின்றனர். நம் திருக் கோயில்களில் உள்ள ஆயிரக்கால் மண்டபங்கள், சோம்பேறிகளுக்கு மடமாக இருக்கின்றன. கோயிலின் உள்ளே தூய்மை இல்லை. திருவிழாவுக்கு வரும் ஜனங்கள் செய்யும் அசுத்தம், அடாடா! பரக்கச் சிக்க முடியவில்லை. எந்தக் கோயிலுக்குச் சென்றாலும்

கோபுரவாசலின் இருபுறமும் பெரு வியாதி பிடித்தவர்கள், தொற்று கோய் உள்ளவர்கள், இன்னும் அங்கவீன முள்ள ஒழுங்கினர்கள் பிச்சைக்காரர்களாக வரிசை வரிசையாக உட்கார்ந்திருக்கும் காட்சி கண்ணியாக இருக்கிறது. அவர்களைப் பார்த்தால் என் போன்றவனுக்குக் கூட கோயிலுக்குள் செல்ல மனம் வருவதில்லை. இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் சீர்திருத்தம் செய்து வெற்றி பெற்றால் நம் நாடு பல வகைகளில் முன்னேறி விடும். இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் உங்களால் போன்றவர்கள் தான் செய்ய வேண்டும். அப்பொழுது தான் பிற நாட்டிலிருந்து வரும் யாத்ரிகர்கள் நம் நாட்டின் கோயில்களைப் பார்த்துப் பெருமைபடைய முடியும். அவர்களில் பலரைச் சந்தித்திருக்கிறேன். 'தமிழ் நாட்டைப் போன்று விண்ண இடக்கும் கோபுரங்கள் உடைய கோயில்கள் வேறு நாட்டில் இல்லை. மனம் கவரும் மதிகள்; உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் கலை மணம் கமழும் கோபுரங்கள்; சிந்தனைக்கு விருந்தளிக்கும் சிற்பங்கள் இவ்வனைவையும் தமிழ் நாட்டின் கோயில்களில் தான் காண முடியும்' என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பெருமைபடும் பிற நாட்டார் புகழ்ந்து பேசும் திருக் கோயில்களைப் பற்றியும் நீளவில் வைத்துக் கொண்டால் நல்லது" என்று வேலன்.

இதைக் கேட்டதும் வந்த புதிய மனிதரின் கண்களில் நீர் நிறைந்து விட்டது. "இதற்காகப் பாடுபடுகிறேன். என் வாழ்க்கை யூராவையும் இதற்கே செலவிடுகிறேன். அதிருக்கட்டும் தங்கள் தாத்தாவுக்கு வாழைக் கொல்லி கிராமம் என்றீர்களே, அவர் பெயர் என்ன?" என்று கேட்டார்.

"என் தாத்தாவின் பெயர் ஸ்டேசன். வாழைக் கொல்லிக் கிராமத்தில் பெரிய பண்ணையர் வீட்டில் பண்ணையானாக இருந்தார்" என்று வேலன். வந்த மனிதர் சட்டென்று எழுந்தார். "ஆகா! ஸ்டேசன் பேரன் வேலனு நீங்கள்! நானும் அவர் பேரன் தான்! பெரிய பண்ணையர் மகன் செல்வராஜன் நான். என் வாழ்க்கையைச் செம்மைப் படுத்தியவர் ஸ்டேசன் தான்" என்று சொல்லிக் கொண்டே வேலனைத் தழுவிக்கொண்டார்.

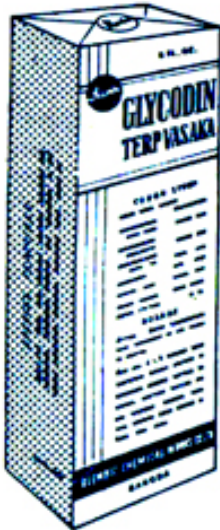
இந்தக் காட்சி கண் கொள்ளாக் காட்சியாக இருந்தது. வேலம்மாள் இதைப் பார்த்து வியந்த வண்ணம் மலைத்துப் போய் நின்று கொண்டிருந்தான். அவன் மனத்தில் ஆனந்தம் ததும்பியது.

"ஸ்டேசன் என்னவோ உழைத்து உழைத்துக் கடைசியில் இந்த உலகை விட்டு மேலே உயர்ந்து போனார். ஆனால் நீங்களோ அவர் உழைப்பையும் சேர்த்து உழைத்து உழைத்து உயர்ந்து விட்டீர்கள். இந்த உலகம் உள்ள அளவும் உங்கள் உயர்வை, —நீங்கள் செய்திருக்கும் நிலையான தர்மங்கள்; கேர்மையான காரியங்கள்; என்றுமே அழியாத 'ஸ்டேசன் தொழிற்சாலை' எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும். அப்படி உயர்ந்து விட்டீர்கள்" என்று செல்வராஜன்.

அவர்கள் இருவரும் சொந்த விஷயங்களைப் பற்றி நீண்ட நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தச் சமயத்தில் திருநிறுவென்று ஒரு கோயாளியை வேலைக்காரர்கள் சிலர் ஊக்கி வந்தனர். "நம் வீட்டு வாசலில் வந்து நின்றார். அப்படியே மயங்கி விழுந்து விட்டார்" என்றனர்.

எனும்பும் தொழுகை இருந்த அந்த மெலிப்புப் போன உருவத்தைப் பார்த்து வேலன் பரிதாபப்பட்டார். "எங்கேயோ பார்த்தார் போயிருக்கிறதே!" என்று யோசித்தார். வயித்திய வசதிகளைக் கவனிக்க அவசரமாக ஏற்பாடு செய்தார்.

வரண்ட,
எரிச்சலுள்ள
இருமல்களுக்கு

**க்ளைகோடின்-
டெர்ப்-வசாகா**

அலம்பிக்கின் நம்பிக்கைவாய்ந்த இருமல் நிவாரணி

வயிற்றிய வாசி பெற்று அந்த கோயாளி முர்ச்சை தேனிக்கு எழுந்ததும் கண்டன ஒருதரம் கழற்றிப் பார்த்தார். வேலம்மாளைப் பார்த்தார். "வேலம்மாள்! என்னை மன்னித்து விடு. நான் தான் உன் சொத்து முழுவதையும் எடுத்துக் கொண்டு உன்னை ஏழையாய், பரதேசியாய் நடுத்தெருவில் விட்டவன். அதன் பல்லை நன்கு அனுபவித்து விட்டேன். என் வயில் இருந்த பணம் போனதும் எல்லாரும் என்னைக் கைவிட்டு விட்டனர். நானு ஒருவருக்காக நடுத்தெருவில் பிச்சைக்காரனாய் அலைந்தேன். சாவதற்குள் உங்களைப் பார்த்து மன்னிப்புக் கோர ஒடி வந்தேன். என்னை மன்னித்தேன் என்று சொன்னால் தான் என் ஆத்திர சாந்தி அடையும்" என்று.

வேலம்மாளும் வேலமும் அந்த கோயாளியை அன்போடு பார்த்தனர். வேலம்மாள் அந்த கோயாளியைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தான்.

"ஐயா, இப்பொழுது எங்களுக்கு இருக்கும் செல்வங்கள் எல்லாம் உங்களுடையதுதான். நீங்கள் எங்கள் திருமணத்தை நடத்திக் கொடுத்தற்காக உங்களுக்கு இந்த உலகையே வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். இனிமேல் இந்த விட்டையேயும் இருங்கள். இது உங்கள் வீடு" என்று.

அந்த கோயாளி கண்களில் நீர் மல்க கைவெடுத்துக் கும்பிட்டார். இந்த மனத்தை உருக்கும் காட்சியைக் கண்டு "வேலமும் வேலம்மாளும் மனிதர்களே அல்ல. மனித உருவில் வந்த தெய்வங்கள்" என்று எண்ணி மாலசிகமாக அவர்களை வணங்கி மகிழ்ந்தார் செல்வராமன்.

வேலம் தம் வாழ் நாளில் தமக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களையும் தம் அறிவையும் அறிவாமல் இருக்கும்படி செய்தார். "உழைப்பால் உயரலாம்" என்று ஒரு புத்தகத்தை எழுதினார். அதில் தாம் பலகத்தையப் பார்த்த பல கோணங்களையும் விவரமாக எழுதினார். மனித சரகத்தில் உள்ள குறையாடுகளையும் எழுதி வெளியிட்டார். வட்டச்சுண்ணை புத்தகங்கள் விற்றன ஆயின. உலக மொழிகளில் எல்லாம் அந்தப் புத்தகம் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. அந்தப் புத்தகத்தில் உண்மையான கருத்துக்களை அறிஞர்கள் வியந்து பாராட்டினர். பல கல்லூரிகள் வேலை அழைத்து "உழைப்பால் உயரலாம்" என்ற புத்தகத்தை எழுதியதற்காக அவருக்கு டாக்டர் பட்டம் அளித்துக் கொண்டதன்.

"உழைப்பால் உயரலாம்" என்ற புத்தகத்தின் கடைசியில் "முதலாளிகள் தொழிலாளிகளின் இரத்தத்தைக் கொண்டு இரத்தினங்கள் உண்டாக்குகின்றனர். ஆனால் அதை உற்பத்தி செய்யும் தொழிலாளிகளை அவர்கள் மதித்துப் பாராட்டுவதில்லை. சிலக்காலத்தார்களின், உழைக்களின் வாழ்க்கை யெல்லாம் பாழாக்கிப் போனதும் மனிதரின் பெருகின்றனர். உழைக்களோ உழைத்து உழைத்து உழைப்புக்கு ஏற்ற உணியும் இல்லாமல் செய்து மடிக்கின்றனர். சர்க்காரோ ஏழைகளின் நலவாழ்வுக்கு வாய் வகுக்காமல் அவர்களுக்கு வேண்டிய சேவைகளைச் செய்வதில் பண்டையார்களையும் முதலாளிகளையுமே ஆதரித்து வருகிறது. இந்தக் கொடுமையில் முழுவிய மக்களோ உணர்ச்சியின்றித் குழப்பக்களைப் போல் தூங்குகின்றனர். வாய்ப்புகளோ இளமையிலேயே சிறிதவராக இருக்கின்றனர்" என்று பார்த்தாலும் போய் உண்மையை நாடு

கிறது. இருட்டில் வாழும் வெளவால் சூரியனைப் பார்த்துக் கேலி செய்து சிரிக்கிறது. இது வேடிக்கைல்லவா! மிருக அரசனான சிம்மத்தின் இந்த தம் சில சமயம் பலவீனர்களின் தேகத்திலும் ஓடும். நீர்த்துளிகளில் நெடுப்பின் உணர்ச்சி தோன்றுவதென்றே, ஆகையால் மக்களே! எழுந்திருங்கள். அறிவியை எழித்தும் போராடுங்கள். தைரியம்தான் உங்கள் சொத்து. அதை வைத்துக் கொண்டு உழைப்புகள். அப்படி உண்மையோடு உழைத்தால் வாழ்க்கையில் நீச்சலும் உயரலும்" என்று எழுதி முடித்திருக்கிறார்.

இந்த மனித வாசகம் மக்களின் அறிவில் ஒரு கருவணியையே காண்பி விட்டு விட்டது. இந்தக் கருத்தை எடுத்துக் கையாளாத அறிஞர்களே இல்லை. மறைக்குக்கூடப் பள்ளிக்கூடத்தில் ஒதுங்கி அறிபாத வேலன், கல்லூரிகளும், கவிஞர்களும், அறிஞர்களும் பாராட்டும் டாக்டர் வேலன் ஆனார். நாயாந்த சிறுவனாக நடுத்தெருவில் அலைந்து நிரித்த வேலன் மனித குலம் வாழ்த்தி வணங்கும் வள்ளல் ஆனார். வேலனோ தன்னை உழைப்பால் உயர்ந்த ஏழை என்றே சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமைப்படுகிறார். ஏழைகளின் மத்தியில்தான் உண்மையும் அன்பும், கன்பும் விசுவாசமும் இருப்பதாகக் கூறுகிறார். அவர் அறுபவத்துக் கூறிய உண்மை வாசகம் அல்லவா அது!

இன்று வேலனுக்கு அறுபதாவது வயது முற்றியவாகிறது. அவர் வயிற்றில் பிறந்த குழந்தைகள் யாரும் இல்லை. ஆனால் ஆயிரம் ஆயிரம் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு, அரசாங்கக் குழந்தைகளுக்குத் தந்தையாக விளங்குகிறார். அவர் மனைவி வேலம்மாளோ பெற்ற தாயை விடப் பதின் மடங்கு அன்புள்ள தாயாக விளங்குகிறார். வேலன் அறுபதாவது பிறந்த பின் விழாவைப் பெரிய திருவிழாவாகவே மக்கள் கொண்டாடினர். அவரால் எடுத்து வளர்க்கப்பட்ட தூற்றுக் கணக்கான ஏழைக் குழந்தைகளும் அரசாங்கச் சிறுவர்களும் இன்று சரகத்தில் டாக்டர்களாகவும், வழக்கறிஞர்களாகவும், நீதிபதிகளாகவும், இன்றி விளங்குகிறார்கள் அரசியல் தலைவர்களாகவும் புரளூட்டர் விளங்குகின்றனர். அவர்கள் எல்லாம் தங்கள் கண்முன் கண்ட தாய் தந்தையர்களான வேலனுக்கும் வேலம்மாளுக்குத் தங்கள் மரியாதையும், அன்பையும், கன்பியையும் செலுத்திக் கொண்டனர். தொழிலாளர்களோ தங்கள் மறந்து குதுகலப்பட்டனர். வேலமும் வேலம் மாளும் தங்கள் குழந்தைகளின் மகிழ்ச்சியைக் காண தங்கள் முறிக்கத் வயதையும் மறந்து அவர்கள் மத்தியில் கைகூப்பிய வண்ணம் கின்று கொண்டிருந்தனர். மக்கள் எல்லாம் மனதாசப் போற்றிப் பாராட்டுவதைவிட ஒருவர் வாழ்க்கையில் வேலு என்ன வேண்டும்! மக்கள் ஒருவரின் ஒருவராக வந்து கைகூப்பிய வண்ணம் கின்று கொண்டிருந்த வேலமையும் வேலம்மாளையும் வணங்கிய வண்ணம் சென்று கொண்டிருந்தனர்.

வேலமும் வேலம்மாளும் பல்லாண்டு வாழக் கோயில்களிலும், சர்க்களிலும், மருதிகளும் பாராத்தார்கள் நடந்தது. கோயில்களின் கண்டாமளிகள் "வேலன் வாழ்க!" என்று வாழ்த்துவதுபோல 'டான்!' 'டான்!' என்று முழங்கின. அதன் ஓசை வாலாபுறமும் சிதறி ஓலித்தது. வான வெளியில் சூரியம் பிரகாசித்தது. ஆயிரம் ஆயிரம் அரசாங்க மக்களின் முகமும், ஏழைகளின் உள்ளமும் மலர்ந்தன..... (முடிந்தது)

எப்பொழுதும், எங்கும்

நகைகளில் அழுக்கிலிருக்கும் கிருமிகள் பற்றிக்கொள்ளலாம்

அவைகளை உங்கள் **உடலிலும்** பரவச்செய்யலாம்

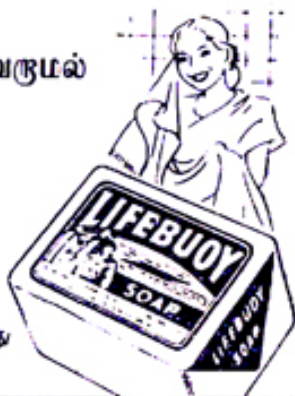
இந்த ஆபத்தை தவிர்க்க—

கைகளையும் உடலையும் தவறாமல்

**லைப்பாய்
சோப்பினால்**

கழுவுங்கள்.

அது அழுக்கிலிருக்கும் கிருமிகளிலிருந்து
உங்களை காப்பாற்றுகிறது.

ஹிமாலயா புகை

லாய்லட், டால்கம் லுளடர்கள்ள்
ஔமையான நலுமணத்தை
நீங்கலும் லிடும்புலீர்கள்

இலுடு
தேத்தியான
கிராஸ்மிக்
தயாப்புடல்